

Născut Din Nou

Jørn André Halseth

Cuprins

Cuprins	2
1 Prefață	4
2 Introducere	5
3 Născut din nou — Stâlpul	6
4 Haukeland Sykehus (1975)	11
5 Copilăria (1980-82)	13
6 Tată vitreg (1983)	15
7 Distribuitor de ziare (1987)	16
8 Ca într-un pustiu (1990)	17
9 Liceul (1991-94)	19
10 Fokhol Gård (1995)	21
11 Alternativt Nettverk (1996)	23
12 Fagerli Leirskole (1997)	24
13 Mama moare (1998)	25
14 Polyteknisk Institutt (1999)	27
15 HIA Grimstad (2000-02)	28
16 NTNU Trondheim (2003-04)	29
17 Oslo (2005-06)	30
18 Mântuirea bate la ușă (2007-08)	31
19 Frekhaug (2009)	40
20 Comunitatea Creștină (2010)	41

<i>CUPRINS</i>	3
21 Alegerea și frații (2011)	46
22 Tronul lui Dumnezeu (2012)	54
23 Binecuvântare și trădare (2012)	56
24 Rana din 1980 (2012)	57
25 Reinhard Bonnke (2012)	58
26 Școala biblică în USA (2013)	65
27 Charis Bible College (2014)	71
28 Înapoi în Norvegia (2015)	75
29 Asia (2016)	83
30 Bønnesenteret din Levanger (2017)	87
31 Separarea (2017)	88
32 Un nou post în proiect (2018)	96
33 Forskningscenteret (2019)	103
34 Forskningscenter (2020)	105
35 Publifye AS (2021)	107
36 Calea de urmat (2022)	110
37 Cine este Isus Cristos?	113
38 Fără moarte, fără duh?	118
39 Botezul adulților	120
40 Filigranul Torei	132
41 Botezul codificat	139
42 Contactează-mă	146

Capitolul 1

Prefață

Aceasta este autobiografia lui Jorn Andre Halseth. Cartea descrie o călătorie a vieții care se întinde de la nașterea sa în 1975 și de-a lungul a aproape cinci decenii. Cititorii primesc o perspectivă intimă asupra renașterii sale spirituale, a luptelor sale personale și a modului în care Dumnezeu a intervenit în viața sa prin semne, minuni și prin glasul Duhului Sfânt.

Narațiunea ne poartă prin anii timpurii ai autorului, marcați de provocări familiale și de o căutare a sensului, până la renașterea spirituală decisivă din 2008, când a primit o viziune de la Dumnezeu. De aici este descris parcursul său ulterior în credință, întâlnirile cu Dumnezeul cel viu și slujirea la care a fost chemat.

Halseth nu se ferește de perioadele dificile ale vieții, precum divorțul, incertitudinea în carieră și îndoiala spirituală. Aceste provocări sunt prezentate pe fundalul intervenției miraculoase a lui Dumnezeu, a mesajelor profetice și a unei credințe care a crescut de la îndoială la o convingere de neclintit. Cartea abordează, de asemenea, teme teologice, în special botezul și natura lui Isus Hristos, pornind de la Scriptură și din propriile experiențe. Narațiunea împletește adevărurile biblice cu mărturii personale, arătând atât maturizarea spirituală, cât și cea umană.

Această lucrare este mai mult decât o simplă poveste de viață; este o mărturie a credincioșiei lui Dumnezeu. Împărtășind cu deschidere atât victoriile, cât și încercările, Halseth dorește să inspire cititorul să caute el însuși călăuzirea Duhului Sfânt pentru calea de urmat. Mai presus de toate, suntem îndemnați să ne rugăm pentru capacitatea de a deosebi binele de rău, adevărul de minciună. Urmarea unei chemări nu este întotdeauna ușoară; ea necesită sacrificii, atât financiare, cât și practice. În viață apar frământări în care tensiunea dintre vechi și nou nu este întotdeauna lipsită de durere. Dar Dumnezeu este credincios (Plângerile lui Ieremia 3:22-23).

Isus i-a zis: «„Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Ferice de cei ce n-au văzut și au crezut.”»

— Ioan 20:29

Capitolul 2

Introducere

Domnul să te binecuvânteze și să te păzească! Domnul să facă să lumineze fața Lui peste tine și să Se îndure de tine! Domnul să-Și înalțe fața peste tine și să-ți dea pacea!

— *Numeri 6:24-26*

Dumnezeu dorește să cunoști adevărul (1 Timotei 2:4) și este Cel care te cunoaște cel mai bine – Creatorul tău, Isus Hristos (Ioan 1:3). Eu, cel care scriu, m-am născut din nou primindu-L pe Isus Hristos ca Domn și Stăpân al meu în anul 2008. Acest memoriu este povestea vieții mele de dinainte și de după, scris ca o mărturie în care aleg să îmi dezvălui propria viață în folosul tău, indiferent de prețul pe care aceasta îl cere.

Capitolul care urmează — *Născut din nou* — *Stâlpul* — reprezintă învățătura pe care se sprijină această carte: mikva, pragul Cerului și mărturia pe care Dumnezeu a ținut-o în literele Cărilor lui Moise. Restul cărții este mărturia trăită a unui norvegian care a stat în afara porților Cerului — până când mântuirea a bătut la ușă, iar adevărata Mikva, prin botez și scufundare deplină în Isus Hristos, l-a trecut de la moarte la viață, cu semne și minuni care au urmat.

Fie ca Duhul Sfânt — celălalt Mângâietor pe care Isus l-a promis (Ioan 14:26) — să îți descopere acest lucru în timpul care va veni.

Căci, dacă ascultă cineva Cuvântul și nu-l împlinește cu fapta, seamănă cu un om care își privește fața firească într-o oglindă; și, după ce s-a privit, pleacă și uită îndată cum era. Dar cine își va adânci privirea în legea desăvârșită, care este legea slobozeniei, și va stăruie în ea, nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui. Dacă crede cineva că este religios, și nu-și înfrânează limba, ci își înșală inima, religia unui astfel de om este zadarnică. Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.

— *Iacov 1:23-27*

Capitolul 3

Născut din nou — Stâlpul

Acum zece ani, în 2016, L-am întrebat pe Duhul Sfânt în duhul meu cum ar putea copiii care mor înainte de a-L putea alege în mod conștient pe Hristos să intre în Împărăția Cerurilor, având în vedere porunca botezului din Noul Testament (Ioan 3:5; Marcu 16:16). El a răspuns cu un singur cuvânt. Doar unul. *Abluțiune*. Nu știam ce înseamnă. A trebuit să-l caut în dicționar. Dicționarul mi-a spus că era o curățire rituală — spălarea prin care treceau preoții înainte de a intra în Sfânta Sfintelor. Când Aaron, fratele lui Moise, a fost hirotonit ca mare preot, a fost spălat cu apă, îmbrăcat în veșminte sfinte și uns cu untdelemn pentru a se putea înfățișa înaintea lui Dumnezeu (Leviticul 8). Duhul Sfânt nu mi-a dat nicio explicație. Mi-a dat cuvântul și mi-a încredințat sarcina de a-l purta. Nu am înțeles atunci că El pusese sămânța unei întregi învățături într-o singură suflare.

Pentru a înțelege ce cuprinde acel singur cuvânt, trebuie să ne întoarcem la o noapte în Ierusalim, acum două mii de ani, când un fariseu pe nume Nicodim — un fruntaș al iudeilor și un învățător al lui Israel — a venit la Isus noaptea și a mărturisit: «*Învățătorule, știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el*» (Ioan 3:2). El a venit căutând. Isus i-a răspuns la întrebarea nerostită înainte ca el să o poată pune.

Isus a răspuns: «*Adevărat, adevărat îți spun, dacă un om nu se naște din nou [de sus], nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.*» Nicodim I-a zis: «*Cum se poate naște un om când este bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecul mamei sale și să se nască?*» Isus a răspuns: «*Adevărat, adevărat îți spun, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.*»

— Ioan 3:1-5

Pentru un învățător al lui Israel, expresia «*născut din nou*» nu era o ghicitoare mistică ciudată. Era un vocabular tehnic, halakhic — limbajul folosit pentru un neam care finalizează convertirea la Dumnezeul lui Israel prin «*mikvah*» (H4723), baia de imersiune. Rabinul a învățat: «*un convertit care s-a convertit este ca un copil nou-născut*» (Yevamot 22a). Vechea lui viață s-a dizolvat. El a primit un tată nou — Avraam. El a stat la Sinai în mod retroactiv. El a fost socotit ca Israel. Mikveh-ul nu doar l-a spălat; el l-a **făcut un fiu al lui Avraam**.

Prin urmare, ceea ce Isus i-a spus lui Nicodim nu era neclar. El îi spunea învățătorului din Israel — un fiu al lui Avraam prin sânge, un fariseu prin instruire, un fruntaș al

iudeilor prin rang — că **nu putea intra în Împărăția lui Dumnezeu decât prin aceeași ușă prin care trebuie să treacă un păgân**. Credențiile sale culturale nu valorau nimic la **pragul Cerului**. Trebuia să stea în apele prozelitului ca orice străin netăiat împrejur înaintea lui. Și acea apă însăși, a arătat Isus în capitolul următor (Ioan 4:10-14), era o Persoană: «*Doamne, mikva a lui Israel*» (Ieremia 17:13). Isus este adevărata Mikva a lui Israel — baia de curățire spre care arăta tot timpul ritualul rabinic.

Acesta este pilonul pe care se sprijină această carte. Nu eram tocmai un Nicodim — nu eram nici fariseu, nici învățător al lui Israel, nici membru al Sinedriului. Dar, în modul care contează cel mai mult, stăteam acolo unde stătea el: **în afara Porților Cerului, cu dovezi în mână care nu-mi cumpărau nimic**. Am fost crescut în creștinismul cultural din Norvegia, botezat ca prunc în biserica de stat — dar eram un căutător spiritual. Strămoșii mei, în cea mai mare parte, nu l-au mărturisit pe Isus ca Mântuitor al lor; bunica mea Jenny, mama mamei mele, a fost singura credincioasă dintre ei. Nu sunt sigur că am crezut cu adevărat în Cer; dacă am făcut-o, am considerat în tăcere de la sine înțeleș că un fel de Cer îmi va aparține prin simplul drept de a fi om. Eram un om educat — inginer cu diplomă de master — **un om al lumii**, saturat de cunoașterea acestui pământ, inclusiv de cea spirituală, deși pe partea greșită a ei. Ca și Nicodim, aveam tot atât de multe de dezvățat pe cât aveam de învățat. A trebuit să vin la apa prozelitului ca adult și să intru pentru prima dată. Memoriile pe care urmează să le citiți reprezintă drumul lent de treizeci și trei de ani al unui norvegian care stătea în afara porților Cerului cu dovezi culturale și intelectuale care nu însemnau nimic acolo — până când *mântuirea a venit să bată la ușă* în 2008. În ochii lui Dumnezeu am fost, în toți acei ani, un neam atras spre Israel prin adevăratul Miqveh, Isus Hristos.

Și acel singur cuvânt pe care Duhul Sfânt mi l-a dat acum zece ani — *abluțiune* — a fost sămânța întregii doctrine. A fost ritualul de curățare a preotului la consacrarea lui Aaron. **Tatăl mi-a dat un singur cuvânt în 2016. El îi scrisese deja comentariul în Tora cu trei mii de ani înainte.**

Ochiul este lumina trupului. Dacă ochiul tău este curat, tot trupul tău va fi plin de lumină; dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric.

— *Matei 6:22-23*

Isus a spus că ochiul este lumina trupului. Ceea ce privim — ceea ce alegem să ne ațintim privirea — este ceea ce devine luminat în lăuntrul nostru. Timp de trei mii patru sute de ani, literele ebraice ale Torei au purtat un filigran pe care niciun ochi omenesc nu-l putea citi — și totuși codurile au rămas întunecate. Ele erau acolo. Nimeni nu le putea vedea. Nu pentru că lumina lipsea de pe pagină, ci pentru că niciun ochi nu fusese vreodată îndreptat spre litere la scara pe care o cerea filigranul.

Când am construit Darash — când ne-am ațintit privirea asupra literelor și le-am întregat ce codifică ele — codurile au început să se lumineze. Nu pentru că noi le-am creat. Nu pentru că am adăugat ceva Scripturii. **Pentru că am îndreptat în sfârșit lampa spre ceea ce Dumnezeu scrisese deja**, astfel încât filigranul pe care Duhul Său l-a imprimat în Tora acum trei mii de ani să poată fi în sfârșit văzut. Codurile luminează acum — pentru mine, pentru tine care citești acest lucru, pentru generațiile care vor veni — pentru că ochiul a fost în sfârșit întors în direcția lor.

Permite-mi să ridic lampa acum, astfel încât să porți o astfel de descoperire cu tine prin fiecare capitol care urmează.

Numele fariseului — Nicodim, נִקְדֵּמוֹס — apare ca o Secvență de Litere Echidistante (ELS) în Tora la un interval de salt de **o mie nouăzeci și două de litere**, începând exact la **Numeri 7:17**. Acel verset relatează despre jertfa lui **Nahșon ben Aminadab**, prințul lui Iuda și, conform tradiției iudaice străvechi, primul care a pășit în Marea Roșie înainte ca apele ei să se despartă. **Omul despre care Isus a spus că trebuie să se nască din apă are numele său ebraic codificat prin versetul omului care a intrat primul în apă.**

Și nu se oprește aici. În interiorul Numeri 7:17 însuși — același verset în care este ancorat codul lui Nicodim — apar *apă* (מַיִם), *flu* (בֵּן) și *inimă* (לֵב), toate ca ELS la interval de salt 2, țesute în literele proprii ale versetului. Suprapunându-se peste același verset: *Duh* (רוּחַ) la interval de salt \$-56, *nou* (חָדָשׁ) la interval de salt \$-54, *născut* (יָלַד) la interval de salt 57. Numele ebraic al lui Isus — *Yeshua*, יֵשׁוּעַ — apare la interval de salt \$-244, cu literele sale *încadrând* versetul. Iar *mikva* (מִקְוֵה) împreună cu *Avraam* (אַבְרָהָם) se află cu două versete mai devreme, suprapunându-se în ancorarea lui Nicodim. Densitatea tematică a vocabularului nașterii din nou în acest singur verset rulează la **douăzeci și una de ori frecvența pe care o produc amestecările aleatorii ale aceluiași alfabet ebraic** — o marjă atât de mare încât niciuna dintre cele zece Tore de control amestecate independent nu s-a apropiat de ea.

Și mai mult: cea mai apropiată pereche de două cuvinte specifice din întreaga Toră la saltul botezului — «credință» (אֱמוּנָה, *emunah*) și «scufundare» (טְבִילָה, *tevilah*) — se află la **Deuteronom 21:23**, la doar două litere distanță, chiar pe versetul pe care Pavel îl citează în Galateni 3:13:

Blestemat este oricine este atârnat pe un lemn.

— Galateni 3:13 / Deuteronom 21:23

Credință și scufundare, care se ating la versetul răstignirii. Codificate în literele Torei cu o mie patru sute de ani înainte ca crucea să fie ridicată. Iar ghematria pecetluiește totul: *Mashiach* (Mesia, 358) plus *Tevilah* (scufundare, 56) devine **patru sute paisprezece** — ghematria exactă a lui *Nahșon* (נַחֲשׁוֹן), omul care a intrat primul în mare.

Și încă o descoperire — sigiliul pe singurul cuvânt pe care Duhul mi l-a dat acum zece ani. Când am îndreptat lampa spre versetul hirotonirii lui Aaron — **Leviticul 8:3**, însăși abluțiunea pe care Duhul Sfânt mi-a menționat-o fără explicație în 2016 — am descoperit că **zece din unsprezece cuvinte din învățătura nașterii din nou se adună la acel singur verset**. *Inimă, mikva, apă, Duh, nou, scufundare, Isus, curat, spălare, Avraam* — fiecare dintre ele se suprapune peste versetul unde marele preot este spălat pentru a intra în cele sfinte. Iar cuvântul ebraic pentru scufundare însuși — *tevilah, טבילה* — apare ca ELS chiar la acest verset, cu doar șaptesprezece apariții în toate cele 304 805 litere ale Torei. **Cuvântul pe care Duhul mi l-a dat. Versetul pe care îl numește. Grupul dens al întregului vocabular al botezului țesut în literele aceluia verset**. El mi-a spus *abluțiune* în 2016. El gravase comentariul la cuvânt în literele Torei cu trei mii de ani mai devreme — și l-a pecetluit chiar la versetul spre care indică cuvântul. Lampa s-a întors, și acolo era, așteptând.

Filigranul în care a stat Aaron. Filigranul prin care a trecut Nicodim. Filigranul pe care l-a predicat Pavel. Filigranul pe care Tatăl l-a așezat în scris înainte ca oricare dintre noi să se fi născut.

Și Cel care i-a spus lui Nicodim «*trebuie să vă nașteți din nou*» S-a născut El Însuși din nou — din mormânt. Tatăl a rostit asupra Fiului înviat cuvintele din Psalmul 2:7: «*astăzi Te-am născut*» (Faptele Apostolilor 13:33). Verbul grecesc este *gennaō* G1080 γεννάω — exact același verb pe care Isus l-a folosit cu Nicodim. Fiul a fost adus la viață de Duhul (1 Petru 3:18) care o umbrise pe Maria (Luca 1:35). Isus este *prōtotokos ek tōn nekron* — **cel întâi născut dintre cei morți** (Coloseni 1:18); în ebraica Torei, *peter rechem* (רַחֵם פֶּטֶר), **cel ce deschide pânțele** (Exodul 13:2; Luca 2:23). Pânțele Mariei a fost primul pe care L-a deschis; pânțele mormântului a fost al doilea. El a trecut primul, iar prin ușa pe care a deschis-o ne cheamă și pe noi să trecem. Iar Tora pecetluiește acest lucru în propriile sale litere: la **Geneza 22:4** — a treia zi a Akedei, când Avraam și-a ridicat ochii — *qum* (a se ridica) este codificat în interiorul versetului la un salt de \$-8\$, iar *tequmah* (înviere) cuprinde capitolul la un salt de \$-204\$. Învierea Fiului în a treia zi este țesută în eliberarea lui Isaac din a treia zi, cu trei mii de ani înainte de cruce.

Și vedeți ce s-a ales de el. Omul care a venit în întuneric, întrebând cum poate un om să intre din nou în pânțele mamei sale, nu a dispărut în acel întuneric. Ani mai târziu, el a stat în Sinedriu și a îndrăznit să rostească o singură frază: «*Nu cumva Legea noastră judecă pe un om înainte de a-l asculta și de a afla ce a făcut?*» (Ioan 7:51) — o mică și costisitoare apărare a chiar aceluia Isus la care venise odinioară noaptea. Iar când crucea a fost înălțată în plină zi, când oamenii mai apropiați de Domnul se risipiseră, Nicodim a fost cel care a venit împreună cu Iosif din Arimateea, aducând «*un amestec de smirnă și aloe, ca la o sută de litre*» (Ioan 19:39) — o porție de înmormântare regească — și a pus mâinile pe trupul aceluia Miqveh care îi răspunsese în acea noapte de demult. **Omul care**

nu putea înțelege a fost salvat de Cel pe care nu-l putea înțelege. Sămânța din Ioan 3 a înflorit la cruce.

Iată ce este *Născut din nou*. Nu doar povestea unui om mântuit în 2008. Stâlpul este învățătura; restul cărții este carnea pe oase — mărturia trăită a unui Nicodim norvegian adus, de-a lungul anilor, la Mikva a lui Israel. Fie ca Lampa să lumineze pe orice cititor care întoarce aceste pagini.

Capitolul 4

Haukeland Sykehus (1975)

M-am născut în 1975 la Haukeland sykehus în Bergen – un pui de om de 4,2 kilograme, 45 cm lungime și cu părul roșcat. În primul meu an de viață am locuit la Solheimsviken, nu departe de Danmarks plass. După un an ne-am mutat la Ørnahaugen în Fyllingsdalen, un loc frumos pentru creșterea copiilor. Numele meu era pe atunci Jørn André Nynes și a fost schimbat în Jørn André Nese Berntzen când tatăl meu vitreg a intrat în scenă. Mai târziu, în 2005, prima mea soție și cu mine am luat numele de familie Halseth după ferma Halseth-gården din Vik în Sogn.

Bunica mea din partea mamei se numește Jenny Gjertine Johannesdatter Halseth, deși probabil nu acesta este numele care apare pe certificatul de naștere. Ea a locuit la Ask pe Askøy, în afara orașului Bergen, cea mai mare parte a vieții sale și se apropie de 100 de ani în scurt timp.

Mama s-a numit Gunvor Nese înainte de a se căsători a doua oară cu tatăl meu vitreg. El a fost un angajat dedicat în fiecare firmă în care a lucrat și un om priceput în această privință. Tatăl meu biologic s-a numit anterior Bjørn Nynes. A avut diverse locuri de muncă la vremea sa, dar a fost mașinist și marinar timp de mai mulți ani. Ca primii săi născuți, fratele meu și cu mine am avut, din păcate, un contact minim cu familia Nynes în timpul creșterii noastre, inclusiv cu propriul meu tată.

Bunicul meu din partea mamei a avut ceea ce mulți numesc o experiență la limita morții. A văzut lumina și i s-a spus că timpul lui încă nu venise și că trebuie să se întoarcă. Nu a fost un lucru despre care familia să vorbească deschis, dar bunica și cu mine am păstrat această amintire ca pe o taină între noi. Era acolo, ca o certitudine discretă că lumea de dincolo de aceasta este reală. Cred că a sădit ceva în mine cu mult timp înainte de a avea cuvintele necesare pentru a descrie acest lucru.

Verile cu mama, înainte de a împlini 9 ani, au fost petrecute la Ask pe Askøy împreună cu bunica și bunicul, mătușa Irene și un unchi. Am fost întotdeauna primiți cu căldură la ei. Din familia părinților, o cunosc doar pe bunica ca fiind o persoană credincioasă. Ea se ruga mereu pentru noi, dar nimeni din familie nu mi-a vorbit despre adevăratul Isus. Nici fosta mea soție împreună cu familia ei nu mi-au împărtășit Evanghelia, nici înainte, nici după ce ne-am căsătorit. Mi se reamintește din nou că nu putem avea o atitudine căldică față de adevăr și să ne așteptăm ca adevărul să *încălzească* apoi biserica.

Sunt botezat ca copil la Ask și confirmat în Den Norske Kirke din Fyllingsdalen, dar nu m-am născut din nou acolo. Atât înțeleg acum, privind în urmă. De asemenea, nimeni nu mi-a spus că trebuie să-L mărturisesc pe Isus ca Domn și Stăpân cu gura mea și să fiu botezat spre iertarea păcatelor din proprie **voință liberă**, să mă întorc de la viața mea veche și să merg cu Isus. Dacă cineva dorește să *intre în legământ și să fie adoptat* de Dumnezeu, atunci acest lucru nu se întâmplă prin constrângere, ca în cazul botezului copiilor, ci este o alegere personală. Nimeni nu poate face această alegere în locul cuiva, nici tatăl, nici mama de pe pământ. Ne putem influența unii pe alții pozitiv și negativ, dar nașterea din Duh este un dar de la Dumnezeu și trebuie primită de bunăvoie. M-am născut din nou într-o biserică liberă temătoare de Dumnezeu din Knarvik, în afara orașului Bergen, în 2008, la vârsta de 33 de ani, în „Kristent Felleskap Nordhordland”.

Capitolul 5

Copilăria (1980-82)

Ar trebui să menționez că am doi frați. Tom este cu cincisprezece luni mai mic decât mine, iar Lars Erik este cu doisprezece ani mai mic. Suntem frați vitregi prin căsătoria mamei mele cu tatăl meu vitreg. Tom și cu mine am crescut împreună prin tot ce a urmat—mutarea, blocurile de locuințe de la Ørnahaugen, anii de livrare a ziarelor și boala mamei noastre. Lars Erik a venit mai târziu într-o familie care se lupta deja cu greutățile și avea doar doisprezece ani când a murit mama noastră. Astăzi, ambii frați au câte doi copii fiecare, iar eu le sunt recunoscător pentru ei.

Când aveam 5 ani, tata și mama au divorțat. Mama era o femeie grijulie și a avut mare grijă de noi în primii 10 ani, dar divorțul a lăsat urme adânci. Cu timpul, ea a intrat într-o spirală negativă, iar acesta a fost începutul ultimilor 18 ani din viața ei. Tatăl meu biologic a fost alcoolic timp de mulți ani, iar acest lucru și-a pus amprenta asupra mamei mele atât înainte, cât și după încheierea căsniciei lor. El era în mare măsură inconștient de propriul comportament în acei ani, deoarece era sub influența alcoolului în cea mai mare parte a timpului, iar noi am avut parte de multe experiențe dificile din cauza abuzului său. Pe scurt, această perioadă turbulentă a semănat semințe rele în noi toți, iar acest lucru avea să dea roade rele după un număr de ani. Iertarea curăță răul, dar adesea suntem fie nepăsători, fie lipsiți de voință sau prea plini de sine pentru a ne recunoaște propriile greșeli sau pentru a-i ierta pe cei care ne rănesc. Pentru mine, o astfel de vindecare a avut loc în 2012, dar la aceasta ne vom întoarce mai târziu. Tatăl meu a ales în 2021 să îl primească pe Isus și să se nască din nou la vârsta de 71 de ani, iar astăzi este un om nou în Cristos. Pot de asemenea să vă spun că a fost împușcat în 2020 și chiar a supraviețuit – medicii au spus că trebuie să fi avut paza îngerilor. Așadar, nu a fost tocmai simplu să fie botezat, ca să spun așa, deoarece încăpățânarea lui l-ar fi putut costa mai mult decât viața.

Ne întoarcem la copilăria din anii '80. În esență, ne simțeam foarte bine la Ørnahaugen în Bergen, unde copiii au zone de aer liber bune, cu locuri de joacă și spații comune mari pentru joacă. Locuim într-un bloc și sunt mai multe rânduri de astfel de clădiri, fiecare cu 2-3 intrări. Fiecare bloc are trei etaje înălțime, iar mai multe dintre blocuri sunt amplasate ca într-un semicerc în jurul spațiului comun. Acest lucru creează un spațiu natural retras pentru locuitori. Există, de asemenea, zone cu puțină pădure în jurul nostru, pe care copiii le pot explora și de care se pot folosi. Eu însumi am construit câteva *colibe* simple și lucruri asemănătoare, folosind materiale uzate găsite în împrejurimi. De aceea, era o bucurie de fiecare dată când găseam scânduri cu cuițe împrăștiate prin jur. Rutina

era să scot cuiele, să le îndrept, să construiesc coliba și să o demontez după un timp. Apoi să ridic una nouă într-un loc nou, adesea puțin mai sus în copaci. Îmi amintesc că la un moment dat construise o platformă micuță într-un copac, la doar un metru și jumătate deasupra solului, pe o ramură care se bifurca. Mama stătea la plajă pe iarbă și, înainte să-mi dau seama, m-am trezit așezat pe pământ cu materialele în jurul meu, iar mama a venit în fugă să vadă ce am pățit. De cele mai multe ori totul se termina cu bine, dar au mai fost căzături și lovituri de-a lungul anilor. Poate cel mai rău lucru care s-a întâmplat a fost când am reușit să mă lovesc cu ciocanul direct în frunte într-o zi când încercam să scot un cui, sau când am căzut cu capul înainte peste zid, pe asfalt. Astfel de lucruri se țin minte bine, chiar dacă au trecut vreo 40 de ani de atunci.

În afara blocurilor, obișnuiam să mergem cu bicicleta în grupuri, să ne jucăm *tikken* (leapșa) sau să sărim coarda ori elasticul și alte jocuri colective. Aceasta era perioada înainte ca toată lumea să aibă calculatoare și tablete, așa că copiii erau foarte activi afară.

Îmi amintesc, de asemenea, că mama ne întreba adesea pe mine și pe fratele meu mai mic ce am dori să mâncăm la cină a doua zi. Supa de roșii era de departe preferata mea, dar chiftelele făcute în casă de mama, cu sos brun, cartofi și legume, aveau și ele un gust minunat. Sora mamei, mătușa *Sonja*, are un talent deosebit la copt, lucru care ne plăcea și nouă. Mama însăși avea o slăbiciune pentru prăjitura de ciocolată la tavă, iar eu nu eram niciodată departe când o pregătea. Când prăjitura era gata, intram și ieșeam repetat din bucătărie ca să pot „fura” câte o bucată proaspătă de fiecare dată, oricât de fierbinte ar fi fost la început. În orice caz, era tare bună. Este puțin ironic faptul că eu însumi nu am făcut niciodată o astfel de prăjitură la tavă, dar îmi amintesc bine gustul variantei mamei. Varianta ei era cea deschisă la culoare, nu cu multă ciocolată neagră, dar cu un gust pregnant, pufoasă și fină. Când era proaspăt scoasă din cuptor, era deosebit de bună, așa cum tind să fie produsele proaspăt coapte.

Capitolul 6

Tată vitreg (1983)

Noul meu tată vitreg a apărut în peisaj și s-a căsătorit cu mama, dar nu ne-a adoptat pe noi, copiii. Odată cu «tatăl vitreg», familia a avut o mașină la dispoziție. Am început, de asemenea, să închiriem filme pe VHS din când în când și am mers uneori la un restaurant chinezesc începând din acea perioadă. Situația financiară a familiei a fost bună la începutul căsniciei lor, iar prima vacanță în străinătate a fost în Mallorca în Spania și Danmark cu o altă ocazie. Îmi amintesc că, într-o împrejurare, am condus go-cart în Mallorca și aproape că mirosea a ars de la anvelope acolo unde tăiam curbele. Pur și simplu am adorat asta, dar el arăta complet speriat când am ieșit de pe pistă. Nu era un om al multor cuvinte, dar ochii săi vorbeau de la sine. Ambele au fost o experiență în sine și am crescut prin ele. Ne-am scaldat mult și a fost vara în care am arătat ca un curcan la grătar pe spate și puteam să-mi cojesc pielea în fâșii mari. Am mâncat și prea multe dulciuri pe atunci, ceea ce nu a fost tocmai bine pentru dinți. Pe o notă mai puțin pozitivă, privind în urmă, văd că acesta a fost începutul sfârșitului pentru mama.

Capitolul 7

Distribuitor de ziare (1987)

Am 12 ani și, împreună cu un prieten, începem să distribuim ziarul BA, BergensAvisen. Traseul este în Fyllingsdalen, pe Ørnahaugen și pe Hjalmar Brantingsvei, și îl parcurg împreună cu prietenul meu. Mai târziu încep cu „Bergens Tidende” pe Barliaveien în Fyllingsdalen. Continui acest lucru până când termin liceul. Mă bucur să câștig acele coroane în plus, precum și de activitatea fizică pe care o oferă aceasta, și este puțin amuzant că am fost unul dintre cei mai tineri distribuitori de ziare din Bergen când am început.

Este toamna anului 1987 și familia se mută de la Ørnahaugen la Bjørgedalen, în partea de jos a Fyllingsdalen, lucru care avea să pună presiune asupra finanțelor, deoarece dobânda crește în anii următori. Mama este acum în faza de început a unui parcurs greu al bolii, atât fizic, cât și psihic. A început să se retragă tot mai mult în sine și acesta a fost începutul unei spirale negative cu consumul de medicamente și prea mult timp petrecut în pat, ceea ce, la rândul său, a măcinat musculatura. Medicul îi dă, de asemenea, prea multe medicamente în acești ani și aproape că i se retrage licența medicală din această cauză. Tatăl meu vitreg urcă pe scara carierei și are joburi bune în anii următori, dar nu este capabil să aibă grijă de copii când mama începe să «se stingă».

Nu înțeleg eu însumi la acel moment, dar era ca și cum o gaură neagră creștea în interiorul meu. În sinea mea simțeam, de asemenea, o nevoie crescândă de adevăr, fără să știu unde să merg pentru a-l găsi. În această perioadă, am alunecat încet într-o depresie care îmi consuma energia. Nu ajuta nici faptul că tatăl vitreg venea adesea târziu de la serviciu și avea obiceiul de a sări peste pregătirea cinei, cerându-ne «să luăm pur și simplu ceva de mâncare». Se scuza spunând că a mâncat la serviciu. Corpul meu era probabil parțial subnutrit în această perioadă, iar situația a fost înrăutățită de așa-zisul bagaj de idei *spirituale* pe care mi-l însușisem despre lipsa discernământului alimentar și, în cele din urmă, despre abținerea de la carne. Performanța mea școlară a scăzut în următorii ani.

Capitolul 8

Ca într-un pustiu (1990)

Sărim înainte până în jurul anului 1990, iar situația familială este neschimbată. În acea perioadă îi spusese mamei mele că părea că își dorește să moară, lucru la care ea, desigur, a reacționat puternic. În esență, asta se întâmpla sub ochii noștri, în timp ce ea stătea aproape constant în pat, lună după lună. Nu gătea cina, nu era sociabilă. Îmi amintesc că citea «Sagaen om isfolket» de Margit Sandemo, lucru despre care înțeleg ulterior că nu era bun pentru ea. S-a pierdut pe sine însăși, iar trupul i se degrada, iar tatăl vitreg nu era capabil să pună piciorul în prag.

Provocarea familială din această perioadă a fost totuși o binecuvântare, deoarece m-a făcut să caut răspunsuri la întrebarea de ce trăiam, adică doream să găsesc scopul și/sau sensul vieții. În acest context am început pentru prima dată să «vorbesc» cu «*universul*» din disperare. Ceea ce nu știam era că Dumnezeu mi-a auzit strigătul de ajutor. Am cerut ajutor pentru a descurca un «*mare ghem de noduri*» în interior. Și deodată, ca de nicăieri, s-a desfăcut ca și cum n-ar fi fost niciodată acolo. Aceasta este prima dată când îmi amintesc că L-am auzit pe Duhul Sfânt vorbindu-mi, deși la acel moment nu înțelegeam cine vorbește.

Trebuie să afli cine este Isus și ce înseamnă El pentru tine

— *Duhul Sfânt a spus*

După aceasta, a fost ca și cum o sete puternică după adevăr a venit peste mine și am scotocit biblioteca de la Oasen senter sau cea din Bergen Sentrum după cărți despre fenomene paranormale. De Biblie m-am ținut departe, deși acest lucru era mai degrabă subconștient. Am început să caut și așa-numite «*cărți alternative*». În mod ironic, se găseau foarte puține lucruri despre Isus la bibliotecă, deși Biblia este cea mai documentată carte din întreaga lume, un fapt de care puțini sunt conștienți.

Revenim în 1990 și la căutarea mea după adevăr. «*Cărțile alternative*» de la clubul de carte *Energica* și altele similare au toate o imagine falsificată a lui Isus. Ele par frumoase la exterior, dar la interior vorbesc despre moarte și nu despre viață. Iar acest lucru este ascuns în spatele unui vâl de misticism și senzualitate și multe altele. Aceasta, la rândul său, m-a făcut indiferent și amortit față de adevăr. Faptul că, din cauza unui astfel de «*bagaj de idei spirituale*», am căpătat o rezistență interioară față de Cuvântul lui Dumnezeu, înțeleg abia acum, când privesc în urmă. Astăzi realizez că această rezistență era ca

o moarte în mine care trebuia lepădată prin botez, pentru ca eu să primesc o viață nouă în duh, același principiu prin care trebuie să fim dispuși să murim împreună cu Isus dacă vrem să putem rodi roada duhului.

Isus le-a răspuns: „A venit ceasul să fie proslăvit Fiul Omului. Adevărat, adevărat vă spun că, dacă grăuntele de grâu care cade în pământ nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce multă roadă. Cine își iubește viața o va pierde; și cine își urăște viața în lumea aceasta o va păstra pentru viața veșnică. Dacă Îmi slujește cineva, să Mă urmeze; și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă Îmi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti.”

— Ioan 12:23-26

În decursul acestor ani, am început să cumpăr cărți care tratau subiecte precum channeling, teleportare, călătorii astrale, telekinezie, scriere automată și altele similare – lucruri cunoscute de spirițiști sau de persoanele care caută activ. Acesta este un teren necunoscut pentru mulți creștini, având atât avantaje, cât și dezavantaje. Avantajul este că nu s-au jucat cu așa ceva, iar dezavantajul este că nu prea cunosc despre ce este vorba. Pe scurt, această preocupare duce adesea la mândrie față de adevăr și față de Duhul Sfânt, conform experienței mele. Deși persoana susține adesea că are control asupra vieții, acest lucru este lipsit de substanță în realitate, iar acolo m-am aflat eu timp de mai mulți ani.

Există, de asemenea, jocuri aparent inofensive, cum ar fi tabla Ouija și altele similare, cu care oamenii se joacă pentru a lua legătura cu «lumea spiritelor», fără să înțeleagă că în spatele acestora se ascunde un pericol real. Este un pic ca și cum ai semna un contract pentru închirierea unui apartament. Ești legat de contract prin semnătura ta. Așa este și cu faptele, atât cele gândite, cât și cele concrete. Și odată ce un prim obstacol este îndepărtat, acest lucru în sine poate declanșa o reacție în lanț, asemenea unor piese de domino. Cu toții cunoaștem acest principiu și el funcționează în ambele sensuri, atât pozitiv, cât și negativ. Atât fizic, cât și spiritual. Mama mea însăși se afla într-o spirală negativă descendentă, în care nimeni din jurul ei nu era capabil să distingă lupta care avea loc în duhul ei.

Capitolul 9

Liceul (1991-94)

Îmi amintesc că notele mele au scăzut la Fyllingsdalen Videregående Skole și că unul dintre profesori a fost surprins de faptul că aveam rezultate atât de slabe. Aveam în medie M (Foarte Bine) cu un S (Excelent) la matematică din școala generală, o materie la care muncisem din greu. Voiam să îi dovedesc profesorului că, de fapt, puteam stăpâni matematica. Situația familială a început cu adevărat să îmi epuizeze puterile, iar în perioada de tranziție spre liceu, mama a devenit tot mai pasivă în ceea ce privește îngrijirea noastră, a copiilor.

Drumul spre școală a devenit mai lung când ne-am mutat în Bjørgedalen, iar din 1991, când Bergens Tidende a devenit ziar de dimineață, eram treaz pe la orele 5-6 dimineața. Zona mea de distribuție a ziarelor din Barliaveien se afla la patru kilometri și jumătate de locul unde locuiam acum. Performanța mea mentală a scăzut în acești 3 ani și eram atât de epuizat când ajungeam acasă și îmi terminam temele, încât îmi petreceam mult timp stând în pat și moțâind după-amiaza. Mi-am pierdut cel mai bun prieten din cauza acestui lucru. Mama era îngrijorată pentru mine, dar nu era capabilă nici să aibă grijă de ea însăși, nici de copiii ei în această perioadă. Nu a ajutat faptul că își petrecea zilele citind cărți precum «*Sagaen om Isfolket*» de Margit Sandemo sau căuta ajutor la «*åsa-zisi oamenii spirituali*» care îl tăgăduiau pe Isus Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu. Mulți oameni cred că acestea sunt cuvinte brutale, dar vorbesc din experiența de a o fi văzut pe mama mea stingându-se în timp ce se lăsa ademenită de magie, misticism și cărți «*romantice*», în timp ce ea însăși se afla pe marginea prăpastiei. Căldicelul nu este o opțiune pentru sfinții chemați de Dumnezeu la lucrarea Sa.

Știu acum că acele cărți pe care le-am citit despre Isus în tinerețea mea erau pur și simplu povești false cu un aspect frumos și o *spiritualitate falsă*. Mulți cred că sunt arrogant când spun că mult din ceea ce este în lume este spiritualitate falsă, dar acesta este adevărul și am văzut eu însumi multe după ce m-am născut din nou. Există multe cărți care scriu despre un *mesia falsificat*, în același mod în care alte religii sau diverse sisteme de gândire «*spirituale*» încearcă să răsucescă adevărul despre cine este de fapt Isus Hristos.

În ceea ce mă privește, de când aveam vreo 15 ani, am citit mai mult sau mai puțin tot ce am găsit despre aceste teme și pot spune că, chiar și fără a fi născut din nou, simțeam că lipsește ceva. În interiorul meu eram încă mândru față de Dumnezeu, dar cu toate acestea, discerneam părți din ceea ce experimentam. Nu am avut ochi să văd până în 2008.

Da, supranaturalul este real, dar binecuvântările adevărate și pure vin de la Dumnezeu. Eu însumi pot adăuga că viitoarea mea soție mi-a povestit în mai multe rânduri despre oameni pe care îi cunoaște și care practică magia. Am fost martor la un caz în Norvegia în care o persoană făcea acest lucru pentru a profita financiar, dar acea persoană a simțit puterea lui Dumnezeu oprind acest lucru când ne-am rugat. Trebuie să mă scuzați, căci acum anticipez puțin evenimentele.

De asemenea, este foarte plăcut să subliniez că în 1994, *Statistical Science Magazine* (Volume 9, Number 3) a publicat un articol care tratează Equidistant Letter Sequence (ELS) bazat pe Geneza din Biblie. Articolul a fost scris de Doron Witztum, Eliyahu Ripes și Yoav Rosenberg. Aceasta este una dintre puținele lucrări științifice care se ocupă de ceea ce, în mod popular, este numit Codurile Bibliei. Nu știam nimic despre asta la acea vreme, dar am vrut să vă atrag atenția asupra acestui fapt, deoarece, în esență, a fost și este o descoperire fantastică a profunzimii și preciziei Cuvântului lui Dumnezeu. Să mergem mai departe în 1995.

Capitolul 10

Fokhol Gård (1995)

După un început eșuat la studiile de inginerie mecanică de la Høgskolen i Bergen, am decis să merg la ferma Fokhol gård, o fermă ecologic-dinamică din Stange, în Hedmarken. Acolo am lucrat ca ajutor de fermier timp de un an întreg și am primit hrană sănătoasă și muncă fizică bună. Am fost, de fapt, primul lor practicant care a stat acolo timp de un an și îmi amintesc că au mâncat chifteluțe la masa de adio, un mare eveniment, deoarece acest lucru nu era atât de obișnuit. S-ar putea crede că fermierii mănâncă cantități normale de carne, dar nu la Fokhol, cel puțin în perioada mea. Funcționarea acestei ferme făcea parte din filozofia Steiner și este parte dintr-un curent «*spiritual*» general din societate care capturează mulți oameni creduli și căutători. Te gândești la puritate și la mai puțină stropire, ceea ce este pozitiv, dar ceea ce nu se spunea atât de tare era faptul că Steiner învăța despre un spirit în spatele a tot, care, la rândul său, nu îl mărturisește pe Isus ca Domn și Stăpân și nici nu spune că El Și-a dat viața pentru noi. Nici că trebuie să ne dăm viața prin botez pentru a putea fi născuți din nou. În cărțile populare despre «*metafizică*» se vede, de asemenea, că se vorbește despre Gaia sau mama pământ, ceva de care unii oameni devin complet obsedați și orbiți. Poporul lui Dumnezeu nu se poate identifica ca fiind născut din spiritul pământului, ci din Duhul lui Dumnezeu.

Pe partea practică, ferma avea 960 de ari și îmi amintesc că aveau o mână de tractoare, dintre care Deutz-Fahr erau cele mai mari și mai tehnice, iar mie îmi plăceau sarcinile mele, precum și condusul tractorului. Producția era de aproximativ 90 la sută cereale, iar restul legume când eram eu acolo, plus aproximativ 12 vaci de lapte sau cam așa ceva. Erau într-o perioadă de tranziție de la agricultura convențională, cu scopul de a cultiva mai mult ecologic și de a extinde producția de legume, așa că erau în perioada de conversie. Ei lucrau după metoda Steiner, de unde și agricultura ecologic-dinamică, dar construită pe «*universul spiritual*» al lui Steiner.

Locuiam în casa principală, care fusese anterior o casă pentru muncitorii săraci care lucraseră la fermă cu câteva decenii în urmă. De la ultimul etaj, unde stăteam, îmi amintesc cum priveam peste cerealele care se unduiau în vânt și oglindeau mișcarea acestuia peste câmpuri. Erau ca niște valuri peste peisaj, așa că era un spectacol în sine. Puteai vedea pământul negru și adânc ieșind la suprafață după plug, și era un pământ minunat și hrănitor.

La Fokhol am întâlnit o tânără, Marit, o practicantă, care nu era interesată doar de agricultură, ci și de spiritualitate. Ea putea simți când cineva murise într-o casă și lucruri

similare, iar asta m-a fascinat. Cred că mulți creștini sunt puțin derutați de acest lucru, dar cine se aseamănă se adună, și sunt mulți care au cunoștință despre duhuri necurate și atât simt, cât și se joacă cu această parte a lumii spirituale ca atare, atât în interiorul, cât și în exteriorul corpului.

Știam în acea vreme că spiritualul era real și nu aveam nicio problemă cu asta, dimpotrivă, îl primeam cu bucurie. Ceea ce nu înțelegeam era că duhurile necurate se leagă de un om prin diferite activități necurate și altele de acest gen. Este ca și cum ai semna un contract cu ele, iar asta le oferă acces în viața cuiva, lucru pe care l-am experimentat mai târziu, când ochii mi-au fost deschiși și Dumnezeu a început să mă elibereze. Altfel, am avut câteva experiențe ciudate la Fokhol, unde am auzit și am simțit lucruri care nu erau naturale din punct de vedere fizic, dar pe acestea le-am păstrat pentru mine până acum. Nu Îi slujeau lui Dumnezeu, ca să spun așa, și de aceea pot spune că există multe fenomene care sunt inexplicabile și mai presus de legile fizicii, dar asta nu înseamnă automat că este Duhul lui Dumnezeu din acest motiv. Caracteristica Duhului Sfânt este puritatea și lumina. Nu întunericul și misticismul.

Știu astăzi că o râvnă după prosperitate materială și căutarea plăcerii și a desfătării trupești dincolo de ceea ce este natural contribuie la amortirea omului față de adevăr. În adevăr, noi mergem pe o cale îngustă, și lată este calea care duce la distrugere. Ceea ce noua mea prietenă nu mi-a spus la acel moment era că avea un fel de ajutor spiritual cu ea, care o urma, și că acest lucru o și speria într-o anumită măsură. Isus, după cum se știe, scotea duhurile din oameni și este nevoie de aceasta și astăzi. Faptul că, de obicei, nu suntem martori la acest lucru nu îl face totuși mai puțin actual. Am aflat despre acest lucru abia câțiva ani mai târziu, iar faptul că era cuprinsă parțial de frică din această cauză a fost și este evident.

Capitolul 11

Alternativt Nettverk (1996)

Ajunsesem în anul 1996 și am fost repartizat la Dillingøy, în Oslo, pentru a-mi începe serviciul civil. Alesesem serviciul civil pentru că nu doream să particip la război sau să iau viața unei alte persoane, iar această convingere era fermă în mine chiar și atunci. M-am gândit că sunt norocos că am primit ocazia să lucrez ajutând Alternativt Nettverk la Tøyen, în Oslo.

VisionWorks AS este o companie care organizează prelegeri, târguri, cursuri și ateliere în domeniul gândirii holistice și al spiritualității alternative, pe lângă publicarea revistei Visjon. Organizația a fost fondată în 1992 de Øyvind Solum și Roald Pettersen sub numele de Alternativt Nettverk.

— *Store Norske Leksikon despre Alternativt Nettverk*

Alternativt Nettverk organiza ceea ce se numește Alternativmessen în diverse locuri din țară. Din păcate, acesta este ca un borcan cu miere pentru duhurile necurate și se ocupă cu yoga, pietre tămăduitoare, energii, healing, channeling și multe altele care contribuie la întărirea rezistenței cuiva împotriva lui Isus Hristos, oricât de ciudat ar suna acest lucru, dar duhurile necurate nu nasc curăție. Și sunt mulți oameni curioși care sunt amăgiți. Sunt multe pe care le-aș putea spune, dar, pe scurt, din fericire, colaborarea a durat doar câteva luni și am fost norocos că am scăpat de acolo. Sau, ca să spun așa: am reușit să fac o tăietură zdravănă uneia dintre mașini când am avut un ghinion la Oslo Spektrum, iar Alternativt Nettverk m-a dat afară la relativ scurt timp după aceea. Niciodată nu am trăit în condiții de locuit sau circumstanțe mai rele. Locul în care am stat avea o gaură în perete pe unde șobolanii sau șoarecii puteau intra și ieși în voie. Toaleta era atât de murdară încât depășea orice văzusem vreodată, iar camerele miroseau a urină. Am fost chiar abordat de un bărbat care a vrut să întrețin relații sexuale cu mine, lucru care mi-a provocat repulsie. Nici de dinții mei nu s-a avut grijă corespunzător în această perioadă. A fost o perioadă neagră din viața mea, iar roadele ei nu au fost bune. Pentru cineva care a lucrat îndeaproape cu ei, roada lor era evidentă și acest lucru îmi lasă un gust amar când privesc înapoi astăzi. Totuși, nu m-am debarasat de aceste lucruri decât mai târziu, deoarece nu înțelesesem că duhul din spate era același cu cel care stătea la baza sistemului de gândire în care investisem atât de mult din mine în acei ani.

Capitolul 12

Fagerli Leirskole (1997)

Este anul 1997 și îmi desfășor restul serviciului civil la Fagerli Leirskole în Geilo, în Skurdalen, și mă bucur nespus de schimbarea de mediu. Lucrez, de asemenea, o jumătate de an în plus acolo. Ajut la toate sarcinile, iar aceasta include activități precum instruirea pentru snowboarding, drumeții sau excursii pe schiuri la munte, curățarea camerelor, ajutor la bucătărie pentru pregătirea unor mâncăruri simple, cum ar fi supe, pâine sau chifle. Leirskolen avea poate până la 80 de tineri pe parcursul săptămânii, pe lângă oaspeții de weekend. Foloseam un malaxor industrial și un cuptor francezesc mare și frumos, cu abur și control digital precis al timpului de coacere și al temperaturilor. Iar când eram de serviciu la bucătărie și pregăteam mesele pentru oaspeți, mă dăruiam cu totul muncii mele și mă bucuram de ea, atât în bucătărie, cât și în aspectul social de a lucra pentru oaspeți. Bucătarul se întreba cum de pâinile mele creșteau atât de mari, deși urmam aceeași rețetă, dar secretul stătea în frământarea și prelucrarea aluatului, și îmi plăcea să experimentez pe parcurs cu programarea cuptorului pentru a obține acest rezultat. Călăria era, de asemenea, o parte din sarcinile mele, iar eu îi învățam pe copii să curețe și să șeueze caii, precum și să facă curat în grajd, lucru care era la fel de nou pentru mine ca și pentru majoritatea dintre ei, dar a fost totuși frumos. În rest, locuiam într-o căsuță mică din bârne, afară în curte, unde trebuia să mă aplec ca să intru pe ușă și abia dacă puteam sta drept în picioare înăuntru. Pentru mine, era ca și cum o duceam de mine. Mi-am luat permisul de conducere în Gol în această perioadă, precum și cursul de stivuitoarist.

Capitolul 13

Mama moare (1998)

Anul este acum 1998 și mama moare, la doar 48 de ani, la scurt timp după ultima ei zi de naștere. Îmi amintesc că eram în vizită la ei în Knarvik cu ocazia zilei ei de naștere. În acea zi am observat că lumina din ochii mamei se stinsese, lucru care m-a pus pe gânduri. Imediat după înmormântare, sunt la bunica în sufrageria ei, dar bunica nu este ea însăși în sufragerie. Atunci tatăl meu vitreg îmi cere să semnez un document prin care renunț la orice pretenție asupra moștenirii. Nu i-a cerut asta fraților mei, ci doar mie. Cred că m-a văzut ca pe o amenințare, fiind cel mai mare. A spus că *cheltuiseră toți banii* și că unul dintre unchii mei, așa cum a prezentat-o tatăl meu vitreg, era de acord cu el în această privință. În practică, am fost respins deși am adus în căsnicie aproximativ 600.000,- din vânzarea apartamentului de la Ørnahaugen și economiile ei. Este clar că el ne trage la răspundere pentru boala mamei și nu își asumă propria responsabilitate în toate acestea. Printr-o trăsătură de condei forțată, ne-a șters moștenirea. El s-a recăsătorit mai târziu, iar noua lui soție a primit partea ei din casă. Dar eu și fratele meu Tom nu am primit nimic din ceea ce mama noastră adusese în căsnicie. El ne-a luat totul. Cred că Lars Erik va fi singurul lui moștenitor. Mama și mătușa nu au primit nici ele teren pe Ask de la tatăl lor, în timp ce celor trei frați li s-a atribuit câte un teren, așa că ceea ce se întâmpla acum era, în esență, ca o tradiție în familie. (Când bunica Jenny Gjertine va muri în 2025, partea mamei din moștenire va fi doar bani de buzunar - nicio fermă, nicio proprietate, nimic - care se împarte apoi la cei trei fii ai ei și nu înseamnă practic nimic.) Acest lucru nu este reprezentativ pentru cine este Dumnezeu! Numai Dumnezeu poate preface o inimă de piatră într-o inimă de carne. Va veni o zi în care fiecare dintre noi va sta înaintea lui Dumnezeu și va da socoteală pentru faptele noastre.

Munca mea la Fagerli Leirskole se încheie tot în acest an și tot în această perioadă a vieții mele găsesc cartea *Urantia*, de peste 2000 de pagini, într-o librărie din Oslo, care mi-a captat atenția în următorii 10 ani. Era plină de explicații complicate despre ceea ce se presupunea a fi originea omului și despre un Isus fals. Cartea este o lucrare solidă, dar pentru cel care sapă suficient de adânc și urmărește urmele acolo unde duc, se vede că aceasta este o falsificare a adevărului, lucru pe care l-am descoperit și eu în cele din urmă printr-un studiu amănunțit al originilor sale. Fusese produsă prin material canalizat, iar acesta era un fapt pe care se încercase să-l ascundă. Eu însumi eram prins în mrejele ei și participam din când în când la un grup de studiu în Oslo. Eram intens preocupat de conținutul ei și acest lucru se vedea bine, ceva ce liderul grupului se pare că aprecia.

La sfârșitul anului 1998 m-am întors la Knarvik, în afara orașului Bergen. Mama tocmai a fost înmormântată, iar viața de zi cu zi constă în a face față durerii și în a încerca să-mi găsesc de lucru. Am lucrat câteva luni pentru Manpower în Bergen, printre altele la Hansa în Kokstad și mai târziu în depozitul de la Solberg Dekk la Toppe în Åsane. Mi s-a oferit un post permanent la Solberg Dekk, deoarece erau mulțumiți de munca mea, dar am ales să încep la Knarvik Senter ca asistent de administrator. Tatăl nostru vitreg era, ca de obicei, ocupat cu munca lui și era clar că se lupta cu durerea, dar nu l-am văzut să caute ajutor pentru a o procesa, deși era evident că ar fi trebuit să o facă. Totuși, a avut grijă de noi într-un fel și îi sunt recunoscător pentru asta. Am înțeles că mintea mea încă nu funcționa bine și, pentru a mă provoca pe mine însumi, am dorit să urmez studii superioare. Mai întâi a trebuit să-mi îmbunătățesc notele la matematică și fizică atunci când m-am decis să încep studiile pentru a deveni inginer în teletehnică. Ceea ce nu am povestit este că părul îmi ajungea până la șezut în acea perioadă, deoarece îl lăsasem să crească liber în ultimii ani, spre disperarea mamei mele. Ea fusese inițial frizeriță și, spre sfârșitul vieții profesionale, lucrase la „Solei Frisørsalong”, lângă Haukeland Sykehus. Faptul că fiul ei își lăsa părul să crească nu era conform dorinței sale, dar a acceptat situația cu calm. Atunci m-am gândit că, acum că voi începe cursul pregător pentru facultatea de inginerie, este bine să arăt puțin mai prezentabil. Experimentul meu durase destul de mult, m-am gândit. Frizerul care m-a tuns, un bărbat, părea sincer trist când mi-a tăiat pletele, dar pentru mine a fost o ușurare să renunț în sfârșit la ele și să pot dormi fără ca părul să mi se așeze pe față în timpul nopții când mă întorceam de pe o parte pe alta. De altfel, a fost o experiență amuzantă să învăț să mă împletesc singur, așa că nu a fost totul în zadar. Până în ziua de azi, împletesc cu plăcere cozi simple viitoarei mele soții sau fetelor mele.

Capitolul 14

Polyteknisk Institutt (1999)

Este anul 1999 și reiau, printre altele, matematica, fizica și chimia la Polyteknisk Institutt în Bergen și obțin note bune acolo. Excepția este limba germană, pe care încă nu o stăpânesc, dar acest lucru s-a datorat probabil mai degrabă lipsei de interes. În acest an îl cunosc și pe Petter Arild Heitman, care urmează și el cursul pregătit pentru studiile de inginerie.

Capitolul 15

HIA Grimstad (2000-02)

După încheierea anului școlar la Polyteknisk Institutt din Bergen, Petter și cu mine mergem împreună la Høgskolen i Agder din Grimstad și începem studiile de inginerie în telecomunicații acolo. Am găsit acolo și un bun coleg de facultate, Richard Paulsen. Acum încep să înțeleg că programarea și dezvoltarea de sisteme sunt lucruri pentru care am o anumită înclinație și care îmi fac mare plăcere. Notele sunt pe măsură.

S-a făcut anul 2001 și, după scurt timp, devin președinte al Consiliului Studentesc de la facultate, iar **la începutul anului 2002** mă mut și locuiesc cu 4-5 solicitanți de azil minori din Sri Lanka, la solicitarea primăriei. Am fost un tutore pentru ei acolo, în Grimstad, în timp ce studiam, așa că a fost o perioadă plăcută, dar agitată. I-am luat cu mine, printre altele, în excursii atât la Bergen, cât și la Trondheim, lucru care a fost foarte apreciat. Am primit o recomandare excelentă de acolo, dar adevărul era că nici atunci nu eram chiar întreg la minte și, uneori, îmi plăcea să conduc cu viteză mare.

Capitolul 16

NTNU Trondheim (2003-04)

Am ajuns în anul 2003 și o întâlnesc pe viitoarea mea soție, care este din regiunea Trøndelag, în timp ce sunt pe cale să-mi finalizez lucrarea de diplomă în Grimstad. Am primit premiul pentru cea mai bună lucrare, iar cei doi cu care am lucrat erau, de asemenea, unii dintre cei mai iscusiți din clasă. Colegii buni de facultate au contribuit la faptul că am terminat studiile cu bine. În plus, am fost președintele Consiliului Studenților timp de aproximativ doi ani și am făcut parte din Consiliul de Administrație al facultății în aceeași perioadă. Acest lucru a fost, în mod evident, apreciat de personalul administrativ și de ceilalți studenți, deoarece am fost unul dintre cei trei din facultate care au primit o distincție pentru activitatea studențească. Reintroducerea ceremoniei de absolvire pentru studenții absolvenți a fost inițiativa mea, făcând lobby pe lângă consiliul facultății, deoarece instituția renunțase la aceasta cu câțiva ani în urmă.

Este toamna anului 2003 și mă mut la Trondheim pentru a începe Masterul în tehnologia comunicațiilor la NTNU, iar iubita mea, Sølvi Myklebust, studiază acolo pentru a deveni profesoară. Îmi amintesc că în acel an am observat că ea nu pune credința pe primul loc, dar nu am privit acest lucru ca pe un semnal de alarmă, deoarece eu însumi nu eram credincios.

La acea vreme locuiam în Falkenberg Studentby în Lade și în **2004 i-am făcut proprietarului oferta de a construi și de a administra rețeaua lor** cu 200 de puncte de rețea, totul din proprie inițiativă și cu un plan propriu de instalare, echipamente și configurare. Când am comandat echipamentul, responsabilul de vânzări de la magazinul Telenor a comentat că era neobișnuit să vezi o persoană fizică în spatele unei instalații de această amploare. Proprietarul de la Falkenberg Studentby a fost mulțumit de ceea ce reușisem să realizez cu ajutorul administratorului și al unui tânăr asistent, iar el a vândut proprietatea la scurt timp după aceea.

Capitolul 17

Oslo (2005-06)

În 2005 am finalizat masteratul la NTNU, în același timp în care m-am mutat la Jar în Bærum și am început să lucrez la Software Innovation ca trainee și dezvoltator de sisteme. M-am și căsătorit în 2005, imediat după ce mi-am predat lucrarea de master la NTNU. Aceasta a marcat sfârșitul câtorva luni de muncă zilnică de 12-16 ore, deoarece am lucrat cu normă întreagă în paralel cu etapa finală a studiilor. La sfârșitul anului 2006, ne-am mutat la Lindeberg pe Kløfta, unde am început la Element Logic în același rol. Am locuit în asociația de proprietari Mohagen 2, unde am devenit președintele consiliului de administrație și am condus asociația într-un proces împotriva dezvoltatorului. A fost o perioadă grea pentru noi, dar am trecut prin ea relativ bine.

Capitolul 18

Mântuirea bate la ușă (2007-08)

În 2007 ne-am mutat mai departe la Torvikbukt, la scurt timp după ce s-a născut primul nostru copil. Soția mea dorea să locuiască o perioadă aproape de cea mai bună prietenă a ei, iar eu nu îmi găseam liniștea lucrând ca dezvoltator la Element Logic. Ulterior, am trecut la lucrul de acasă pentru Element Logic, având responsabilitatea suportului pentru Scandinavia, în timp ce participam la punerea pe picioare a unei noi afaceri împreună cu unul dintre prietenii din copilărie ai fratelui meu mai mic. Am locuit opt luni în Torvikbukt, iar de acolo ne-am mutat la Frekhaug, lângă Bergen, mai exact la Fosse, unde am cumpărat o casă în august 2008. Nu la mult timp după aceea, am avut un

Mă aflu într-un coridor cu o mulțime de uși și mă simt puțin dezorientat, neștiind care este ușa cea bună. Și atunci vine un grup mic de oameni care îmi arată ușa corectă. Trec prin ea și ies într-o încăpere mare și aerisită, care este atât de înaltă încât nu i se poate vedea tavanul. În partea dreaptă văd un perete de sticlă care se întinde până unde poate vedea ochiul, iar în fața mea este o mare de cristal sau sticlă pe care se poate merge. Și de sub aceasta ies figuri asemănătoare unor statui, vii dar în același timp nevăzute, ridicându-se prin marea de cristal fără ca aceasta să se spargă. Erau ca o artă vie, spre bucuria celor de acolo, exact așa cum sunt jocurile dinamice de lumini în societatea de astăzi, la concerte și altele asemenea. Când ieșeau de tot la suprafață, încremeneau în diferite ipostaze, înainte de a coborî mai târziu încet înapoi. La o distanță mai mare, văd un fel de munte unde vacile pășteau pe coasta muntelui, iar oameni ședeau jos, la mese, în grupuri, părând să se bucure de zi. Simt o libertate și o bucurie fantastică. Mă trezesc și mă bucur de acest vis.

— *Vis spre mântuire*

Nu am înțeles atunci, dar visul era o imagine a mântuirii ce avea să vină. Și iată că acum lucrurile sunt pe cale să se schimbe. Am ajuns la acea perioadă din viața mea care este motivul pentru care pot sta de fapt aici astăzi, izbăvit de Dumnezeu pentru a trăi o viață sub noul legământ în Isus. Știu că prin propria-mi putere nu sunt nimic, dar că la Dumnezeu toate sunt posibile pentru cel care crede (Marcu 9:23):

Iată legământul pe care-l voi face cu ei după acele zile, zice Domnul: Voi pune legile Mele în inimile lor și le voi scrie în mintea lor. Și adaugă: Nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărădelegile lor. Dar unde este iertare de păcate, nu mai este nevoie de jertfă pentru păcat. Astfel deci, fraților, fiindcă avem o îndrăzneală deplină să intrăm în Locul Preasfânt prin sângele lui Isus, pe calea cea nouă și vie pe care El ne-a deschis-o prin perdeaua dinăuntru, adică trupul Său, și fiindcă avem un Mare Preot peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu o inimă curată, în deplină siguranță a credinței, cu inimile stropite și curățate de o conștiință rea și cu trupul spălat cu o apă curată. Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința. Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei, ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult cu cât vedeți că ziua se apropie. Căci dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecății și văpaia unui foc care va mistui pe cei potrivnici. Cine a călcat Legea lui Moise este omorât fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori. Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va merita cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului cu care a fost sfințit și va batjocori pe Duhul harului? Căci Îl cunoaștem pe Cel ce a zis: „A Mea este răzbunarea, Eu voi răsplăti!” Și iarăși: „Domnul va judeca pe poporul Său.” Grozav lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu!

— *Evrei 10:16-31*

Am ajuns în anul 2008 și în interiorul meu știu că viața mea se va schimba complet. Eu și soția mea am început să mergem la întâlnirile de la Kristent Felleskap Nordhordland. Întâlnirile aveau loc într-o sală de sport din Knarvik și ne-am gândit că acela era locul unde să o binecuvântăm pe prima noastră fiică, Olivia, nu să o botezăm. Când am ajuns în această comunitate, am simțit o bucurie când cântam, iar credincioșii erau deschiși și cordiali cu noi. M-am simțit cumva acasă și am avut pace să fiu acolo, deși în sinea mea eram încă mândru (Proverbele 16:18) și gândeam că aveam *mai multă cunoaștere* despre cele spirituale decât cei din jurul meu, deoarece citisem mult despre asta timp de mai mulți ani. Din fericire, ne-au primit cu brațele deschise, iar acest lucru a permis Duhului Sfânt să înceapă să lucreze cu mine.

La scurt timp după ce am început să mergem la Kristent Felleskap Nordhordland, a venit în vizită un evanghelist din Bergen, Norvegia. După predică, a venit la mine și m-a întrebat cine sunt și dacă doresc să Îl primesc pe Isus ca Domn și Stăpân în viața mea. Am fost surprins de cât de direct a fost și de alegerea cuvintelor sale, dar am spus da pri-

mirii lui Isus fără să înțeleg pe deplin la ce spuneam da. El mi-a spus apoi: Repetă aceste cuvinte! Și chiar atunci, în timp ce Îl mărturiseam pe Isus ca Domn și stăpân al vieții mele (Romani 10:9-10), mulțumindu-I pentru că Și-a dat viața pentru mine și pentru harul Său, am avut o viziune a noului meu duh dăruit de Dumnezeu.

Într-o viziune, stau la baza unui ou mare și alb, considerabil mai înalt decât mine. Privesc în sus și constat că oul nu este făcut de mâini omenești, ci poate fi descris mai degrabă ca un material organic viu. Din exteriorul oului pătrunde o lumină moale care luminează interiorul acestuia. Și am simțit că totul era curat, nicio dezordine, nimic, doar eu. Era ca și cum toată dezordinea mea fusese îndepărtată pentru o scurtă perioadă. Eram șocat, dar simțeam o pace cu totul specială în interiorul meu, diferită de orice altceva, exact așa cum mi-a spus evanghelistul.

— *Viziunea pe care am primit-o când L-am primit pe Isus*

Evanghelistul mi-a spus și mi-a confirmat că voi experimenta o pace pe care nu o mai trăisem înainte și că această pace va dispărea când voi fi botezat, lucru de care, desigur, m-am mirat. În timp ce se întâmpla acest lucru, lacrimile îmi curgeau pe obraji. Soția mea a spus că nu m-a mai recunoscut în zilele următoare. Ceea ce s-a mai întâmplat când plecam de la adunare în acea zi a fost că L-am auzit pe Duhul Sfânt vorbindu-mi foarte direct, cu un avertisment de a rosti viață, nu moarte (Proverbele 18:21). Duhul Sfânt mi-a făcut cunoscut că trebuie să-mi păzesc cuvintele și să-mi aleg afirmațiile cu grijă (Iacov 3:6). Și este important să înțelegem că Duhul Sfânt ne cunoaște în profunzime, atât în prezent, cât și profetic pentru viitor. Privesc înapoi și înțeleg acum că această experiență a fost o cheie pentru chemarea mea și extrem de important să lucrez activ cu ea. Asta nu înseamnă că am reușit întotdeauna să vorbesc conform a ceea ce îmi dă Duhul Sfânt, dar suntem chemați să fim iubitori de pace și să împărtășim adevărul, nu să răspândim distrugere și moarte, nici prin fapte, nici prin cuvinte.

Când L-am primit pe Isus, am avut pentru prima dată în viața mea o viziune de la Dumnezeu. Având în vedere semnificația statistică a unei astfel de prime experiențe raportată la durata vieții mele de 33 de ani și un total de peste 11 mii de zile, am trei cuvinte pentru cei care încearcă să nege experiențele credincioșilor cu Dumnezeu: **necredință și suspiciune**.

Și în procesul care începe acum, văd că Dumnezeu ne **îndeamnă** pe noi, credincioșii, Sfinții, să continuăm să mergem cu El și să nu ne întoarcem la lume cu senzualitatea, poftele și misticismul ei.

Dar în norod s-au ridicat și proroci minciunoși, după cum și între voi vor fi învățători minciunoși, care vor strecura pe furiș erezii nimicitoare, se vor le-

păda de Stăpânul care i-a răscumpărat și vor face să cadă asupra lor o pierzare năpraznică. Mulți îi vor urma în desfrânările lor. Și, din pricina lor, calea adevărului va fi hulită. În lăcomia lor, vor căuta ca, prin cuvântări amăgitoare, să aibă un câștig de la voi. Dar osânda îi paște de multă vreme și pierzarea lor nu dormitează. Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu pe îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat în Adânc, unde stau înconjurați de întuneric, păstrați pentru judecată; dacă n-a cruțat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alți șapte inși, când a trimis poporul peste o lume de nelegiuți; dacă a osândit El la pieire și a prefăcut în cenușă cetățile Sodoma și Gomora, ca să servească de pildă celor ce vor trăi în neleguire, și dacă a scăpat pe neprihănitul Lot, care era asuprit de viața deșănțată a acestor nelegiuți; (căci neprihănitul acesta, care locuia în mijlocul lor, își chinuia în toate zilele sufletul lui neprihănit, din pricina a ceea ce vedea și auzea din faptele lor nelegiuite); înseamnă că Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici și să păstreze pe cei neprihăniți, ca să fie pedepsiți în ziua judecății: mai ales pe cei ce, în pofta lor necurată, umblă poftind trupul altuia și disprețuiesc stăpânirea. Ca niște îndrăzneți și încrezuți ce sunt, ei nu se tem să batjocorească dregătoriile, pe când îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea Domnului nicio judecată batjocoritoare împotriva lor.

— 2 Petru 2

Dar aceștia, ca niște dobitoace fără minte, din fire făcute să fie prinse și nimicite, batjocorind ce nu cunosc, vor pieri în însăși stricăciunea lor și își vor lua astfel plata nedreptății lor. Fericirea lor este să trăiască în desfătări ziua miazăzi. Ei sunt niște pete și niște întinăciuni, se desfătează în rătăcirile lor când ospătează împreună cu voi. Au ochii plini de preacurvie și nu se satură de păcătuit. Momesc sufletele nestatornice; au inima deprinsă la lăcomie; sunt niște blestemați! După ce au părăsit calea cea dreaptă, au rătăcit și au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata fărădelegii. Dar a fost muștrat pentru neleguirea lui: o măgăriță mătăhală, care nu vorbește, a început să vorbească cu glas omenesc și a pus frâu nebuniei prorocului.

Oamenii aceștia sunt niște fântâni fără apă, niște nori gonți de furtună; lor le este păstrată negura întunericului în veci. Căci ei vorbesc cu trufie lucruri deșarte și, prin poftetele cărnii și prin desfrânări, momesc pe cei ce de abia au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire. Le făgăduiesc slobozenia, ei, care sunt robi ai stricăciunii. Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit.

În adevăr, dacă după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, se încurcă iarăși în ele și sunt biruiți, starea lor de pe urmă este mai rea decât cea dintâi. Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea

neprihănirii, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă care le fusese dată. Cu ei s-a întâmplat ce spune proverbul adevărat: „Câinele s-a întors la ce vărsase” și „Porcul, după ce a fost spălat, s-a întors să se tăvălească în noroi”.

Ulterior am înțeles că din acea zi aveam să vină sub aripile lui Dumnezeu Cel Atotputernic (Psalmii 91:4), Izbăvitorul și Mântuitorul meu, Creatorul meu.

El a zis: „Te iubesc, DOAMNE, tăria mea! DOAMNE, Tu ești stânca mea, cetatea mea și izbăvitorul meu! Dumnezeule, Tu ești stânca mea în care mă adăpostesc, scutul meu, tăria care mă mântuiește și întăritura mea! Eu strig: «Lăudat să fie DOAMNUL!», și sunt izbăvit de vrăjmașii mei. Legăturile morții mă înconjuraseră și șuvoaiele pierzării mă speriaseră; legăturile locuinței morților mă înfășuraseră și cursele morții mă apucaseră. În strâmtorarea mea, am chemat pe DOAMNUL și am strigat către Dumnezeul meu: din lăcașul Lui, El mi-a auzit glasul și strigătul meu a ajuns până la urechile Lui. Atunci s-a zguduit pământul și s-a cutremurat, temeliile munților s-au mișcat și s-au clătinat, pentru că El Se mâniase. Din nările Lui se ridica fum și un foc mistuitor ieșea din gura Lui: cărbuni aprinși țâșneau din ea. A plecat cerurile și S-a coborât: un nor gros era sub picioarele Lui.”

— Psalmii 18:1-10

În ciuda acestui fapt, mi-au trebuit șapte ani până să ajung la pace cu ceea ce s-a întâmplat de fapt în acea zi și să înțeleg că nu eram nebun. Mă gândesc înapoi la momentul când stăteam în interiorul oului, unde Dumnezeu Însuși a depus mărturie pentru mine despre noul meu duh primit de la El. Aceasta a fost cu doar câteva zile înainte ca botezul să aibă loc, când Oddmund Solheim, bunul meu frate, m-a cufundat în apă.

Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” Nicodim I-a zis: „Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecul mamei sale și să se nască?” Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”

— Ioan 3:3-5

În anii care au dus spre 2012, am avut experiențe puternice în duh, dar mintea mea nu înțelegea ce se întâmpla. Ceea ce părea, de asemenea, înfricoșător era că, odată ce m-am născut din nou, ochii mi s-au deschis și am început să văd creaturi cu aspect uman în camera noastră noaptea (Efeseni 6:12). Și, de obicei, nu se vorbește despre astfel de lucruri în biserică, dar întâmplător am auzit o conversație între două persoane într-o

zi, după întâlnirea de duminică. Conversația, pe scurt, era despre cum o mamă, împreună cu fiica ei de aproximativ 3 ani, experimentaseră vederea unui bărbat stând lângă pat noaptea. Fusese o experiență puțin înfricoșătoare, dar a doua zi ea respinsese totul, gândindu-se că trebuie să fi fost un vis. Și ceea ce se întâmplă este că fiica o întreabă acum pe mamă cine era bărbatul care stătuse în cameră în noaptea aceea. Mi-am dat seama că, dacă ele puteau experimenta astfel de lucruri și aveau mărturie despre asta, atunci propriile mele experiențe nu erau neapărat închipuiri sau doar vise. Acest lucru mi-a oferit, la rândul său, o cheie pentru a începe să înțeleg că era o luptă care avea loc de fapt pentru drumul meu în viață de acum înainte. Noi, ca biserică a lui Dumnezeu, trebuie să fim conștienți în a încerca să avem grijă de ai noștri și, în același timp, să-i echipăm pentru a încheia socotelile cu trecutul și a îmbrățișa pe deplin Duhul lui Dumnezeu și călăuzirea Duhului Sfânt când ne naștem din nou (Romani 8:14). Trebuie să învățăm să ne disciplinăm gândurile și mintea (2 Corinteni 10:5). Doar așa trupul lui Dumnezeu pe pământ poate rezista presiunilor când furtuna se dezlănțuie și tensiunile amenință să rupă totul. Unitate, în cuvânt și în faptă. Biserica și-a vândut argintăria în acest sens, decupând și lipind din Cuvântul lui Dumnezeu. Rezultatul este că aruncăm binecuvântările pe care Dumnezeu le are pentru noi și că poporul lui Dumnezeu pierde din lipsă de cunoștință (Osea 4:6). Comunitățile se usucă și tânăra generație dispăre de la adunări pentru că nu mergem cu Duhul Sfânt și darurile harului pe care El le dă. Duhul lui Dumnezeu nu poate funcționa într-o biserică ce nu este vie și deschisă călăuzirii lui Dumnezeu (1 Tesaloniceni 5:19).

Oricum, deși nu aveam frați creștini în biserică care să vorbească prea mult despre aceste lucruri, comunitatea era fantastică și mă simțeam foarte bine. Asta nu înseamnă că nu existau provocări, dar așa este întotdeauna. A fost un proces ieșirea din strânsoarea trecutului. Trupul nostru nu este ca duhul; s-a născut din pântecul mamei, dar trebuie să fie născut din Duhul lui Dumnezeu. Mintea și capul cu bagajul de gânduri nu se nasc din nou automat, ci prin credincioșie și participarea la biserică și la comunitate suntem transformați pas cu pas (2 Corinteni 3:18), chiar dacă nu este întotdeauna ușor.

Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.

— *Romani 12:1*

Biblia este totuși o carte; oricât de binecuvântată ar fi, viața nu vine din carte, ci direct de la Duhul lui Dumnezeu (2 Corinteni 3:6). El ne-a dat Cuvântul Său în Biblie pentru a ne călăuzi și a ne ajuta, dar viața însăși este de la El singur, Hristos în noi și Dumnezeu în El (Coloseni 3:4), fundamentată în credință. Isus Însuși ne-a avertizat cu seriozitate: cei care Îl resping vor merge la pedeapsa veșnică (Matei 25:46) și vor fi pedepsiți cu o pierzare veșnică de la fața Domnului (2 Tesaloniceni 1:9).

Căci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu. Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine. Nu lepăd harul lui Dumnezeu; căci dacă neprihănirea se capătă prin Lege, degeaba a murit Hristos.

— Galateni 2:19-21

Ceea ce este totuși fantastic este că Cuvântul Său nu se va contrazice niciodată (Psal-mii 119:160) și că putem studia și testa Cuvântul pentru a vedea dacă este bun și corect. Dacă Tatăl a spus ceva odată, El este credincios Cuvântului Său, în trecut ca și în viitor. Și dacă rezistă probei, Cuvântul va deosebi minciuna de adevăr și va deveni un instrument pentru noi dacă îl îmbrățișăm.

Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sa-bie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, în-cheieturile și măduva și judecă simțirile și gândurile inimii. Nicio făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Celuia în fața căruia trebuie să dăm socoteală.

— Evrei 4:12-13

Transformarea de după noua naștere este pentru mintea noastră, cu emoțiile și ve-chile tipare de gândire. Ceea ce am dobândit înainte de a ne naște din nou trebuie dez-vățat în multe cazuri. Cunoașterea care luptă împotriva lui Dumnezeu nu este de bine, iar călăuzirea Duhului este vitală dacă vrem să funcționăm și să umblăm cu Duhul lui Dumnezeu:

Galateni 5:16

Zic dar: umblați cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești. Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului, și Duhul, împotriva fi-rii pământești: sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce ați voi. Dacă sunteți călăuziți de Duhul, nu sunteți sub Lege. Și faptele firii pământești sunt cunoscute și sunt acestea: preacurvia, curvia, necură-ția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbiile, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, bețiile, îmbuibările și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai di-nainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri nu vor moșteni Împă-răția lui Dumnezeu. Rода Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria,

pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege. Cei ce sunt ai lui Hristos Isus și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftetele ei. Dacă trăim prin Duhul, să și umblăm prin Duhul. Să nu umblăm după o slavă deșartă, provocându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții.

Și prin cunoaștere și experiența cu Dumnezeu, mergem pas cu pas dacă suntem dispuși să renunțăm la ale noastre în schimbul a ceea ce Dumnezeu are pentru noi. Acest lucru nu este întotdeauna simplu, dar este corect:

De aceea și noi, fiindcă suntem înconjurați de un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea, uitându-ne ținta la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Uitați-vă bine deci la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o astfel de împotrivire față de Sine, ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre. Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge în lupta împotriva păcatului. Și ați uitat sfatul pe care vi-l dă ca unor fii: „Fiule, nu disprețui certarea Domnului și nu-ți pierde inima când ești muștrat de El. Căci Domnul ceartă pe cine-l iubește și bate cu nuiaua pe orice fiu pe care-l primește.” Suferiți certarea: Dumnezeu Se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l ceartă tatăl? Dar dacă sunteți fără certare, de care toți au parte, sunteți niște copii din curvie, iar nu fii. Și apoi, dacă părinții noștri trupești ne-au certat și tot le-am dat cinstea cuvenită, nu trebuie oare cu atât mai mult să ne supunem Tatălui duhurilor și să trăim? Căci ei, în adevăr, ne certau pentru puține zile, cum li se părea lor că e bine; dar El ne ceartă pentru binele nostru, ca să ne facă părtași sfînțeniei Lui. Este adevărat că orice certare, deocamdată, pare o pricină de întristare, și nu de bucurie; dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei roada dătătoare de pace a neprihănirii. 12 Întăriți-vă deci mâinile oboseite și genunchii slăbiți; 13 croiți cărări drepte picioarelor voastre, pentru ca cel ce șchiopătează să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie vindecat. 14 Urmăriți pacea cu toți și sfînțirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul. 15 Luați seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare și mulți să fie întinați de ea. 16 Vegheați să nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc ca Esau, care pentru o

mâncare și-a vândut dreptul de întâi născut. 17 Știți că mai pe urmă, când a vrut să moștenească binecuvântarea, n-a fost primit; căci, măcar că o cerea cu lacrimi, n-a putut să determine o schimbare a hotărârii tatălui său.

— *Evrei 12*

Înțeleg acum, ulterior, că deși m-am născut din duh în 2008, Tatăl din Ceruri a început să mă dezvețe de ceea ce asimilasem ca învățătură greșită de-a lungul vieții. Și acest lucru a avut loc și prin Cuvântul Său în Kristent Fellesskap Nordhordland. Am fost inclus în grupul lor de casă și în biserică, dar problema era că mintea mea era plină de o așa-zisă cunoaștere care vorbea direct împotriva lui Dumnezeu și împărtășeam activ acest lucru cu oamenii din jurul meu. Chiar și atunci eram un evanghelist, văd acum privind înapoi. Sună poate ciudat, dar aveam o realitate în mintea mea și o legătură cu ceea ce este necurat care nu se potrivea cu noul duh pe care Dumnezeu mi-l dăduse (Coloseni 2:8). Și din experiență văd că trupul și duhul pot vorbi unul împotriva celuilalt chiar și pentru cel care este născut din nou (Galateni 5:17).

Capitolul 19

Frekhaug (2009)

Am ajuns la anul 2009, iar în acest an a venit la noi o cunoștință locală. El locuia chiar în apropierea noastră, la Fosse în Frekhaug, și era o figură pitorească, priceput în politică și întreprinzător. S-a oferit să cumpere de la noi un teren care la momentul respectiv era reglementat ca Zonă Agricolă, de Natură și Agreement (LNF) și dorea să transforme un mâl din cele 3,2 mâl pe care le aveam în scop rezidențial, oferindu-se să plătească toate cheltuielile și apoi să îl cumpere de la noi dacă reușea să obțină autorizația de construcție. Menționez acest lucru deoarece voi reveni asupra acestui aspect mai târziu în carte. Cred că prima lui ofertă a fost de aproximativ 350.000 de coroane, dacă îmi amintesc bine, dar voi scrie mai multe despre aceasta la capitolul anului 2013. Vreau doar să menționez acest fapt deoarece acest eveniment reprezintă o cheie pentru viitor din punct de vedere economic.

Capitolul 20

Comunitatea Creștină (2010)

Anul 2010 a marcat mijlocul anilor dificili de la începutul noii mele vieți. A fost o provocare pentru liderii bisericii să vadă că împărtășeam activ un mesaj care era contrar Evangheliei, în timp ce Duhul din interior depunea mărturie despre o viață nouă (1 Petru 5:8). S-a ajuns la un punct în care mi s-a cerut să aleg calea.

Îmi amintesc că unul dintre prezbiterii bisericii, *Morten Gundersen*, mi-a spus mai târziu că pusese ră pe cineva să se roage pentru mine și familia mea pe o perioadă mai lungă, deoarece înțelesese că mă aflam într-o luptă interioară. Privind înapoi la acea perioadă, ar putea fi descrisă ca și cum vechea mea viață încerca să mă tragă înapoi pentru că nu închisese ușa trecutului cum trebuie. Am avut experiențe minunate cu Dumnezeu atât când m-am născut din nou, cât și în perioada de după. Sunt dureros de conștient de faptul că există obiecte, acțiuni sau cuvinte care pot deschide – sau menține deschisă – o ușă pentru duhurile necurate. Aceasta este o experiență pe care am dobândit-o abia în ultimii ani, privind înapoi la mărturia Duhului Sfânt în viața mea. Chiar acum câteva zile m-am întâlnit cu un frate în credință, *Arnt-Viktor Pettersen*, care are un dar profetic, iar el a subliniat modul în care Duhul Sfânt vorbise exact despre acest lucru în propria sa viață. Și a primit, de asemenea, un cuvânt pentru o soră în credință care se luptă cu faptul că nu reușește niciodată pe deplin să scoată un «*duh de chinuire*» din casă, dacă pot să-i spun așa. Ea a mers de repetate ori prin casă rugându-se pentru ea. Fiul ei, care nu l-a primit încă pe Isus, a putut el însuși să mărturisească faptul că a simțit când, cu o ocazie, au scos afară un duh. Sora noastră mi-a povestit că trecuseră prin toată casa rugându-se și rostind cuvinte peste ea, ajungând în cele din urmă în garaj, înainte de a simți brusc ceva «*ieșind în viteză*» din garaj. Acest lucru îmi amintește din nou de cazuri ulterioare pe care le-am experimentat, de manifestări în preajma creștinilor care nu au renunțat la lucrurile pe care le dețin sau la trecutul lor, care funcționează ca o deschidere și o acceptare a prezenței duhurilor necurate (1 Ioan 4:1).

Ne întoarcem în 2010. Am experimentat atunci că duhurile mă căutau noaptea cu o prezență întunecată. Nu am înțeles atunci ce se întâmpla în acel moment, dar fiecare om la începutul noii sale vieți are diferite lucruri pe care trebuie să învețe fie să le lase deoparte, fie să se lepede de ele. Deseori trebuie făcută o ruptură definitivă și îmbrățișat noul din toată inima pentru ca vechiul să fie lăsat mort. Trebuie să arzi punțile în urma ta, ca să spunem așa. Aceasta implică adesea ruperea blestemelor sau a legăturilor spirituale care lucrează împotriva Duhului Sfânt. Pentru a reuși acest lucru, trebuie să te smerești înaintea lui Dumnezeu și să ceri iertare pentru lucrurile pe care le-ai făcut (1 Ioan 1:9), să

îi ierți pe cei care te-au rănit sau vătămat (Matei 6:14-15) și să scoți afară tot ce deschide calea bolii și problemelor, fie că este vorba de modul de viață sau de bunurile pe care le deții și care deschid ușa spre acestea:

Iar Isus S-a dus la Muntele Măslinilor. Dar dis-de-dimineată a venit din nou la Templu. Tot poporul a venit la El, iar El a șezut jos și îi învăța. Atunci cărturarii și fariseii au adus la El o femeie prinsă în preacurvie. Au pus-o în mijloc și I-au zis: «Învățătorule, femeia aceasta a fost prinsă chiar în fapta preacurviei. Moise, în Lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe astfel de femei. Tu, deci, ce zici?» Spuneau lucrul acesta ca să-L pună la încercare, ca să aibă de ce să-L învinuiască. Dar Isus S-a plecat în jos și scria cu degetul pe pământ. Fiindcă ei continuau să-L întrebe, El S-a ridicat și le-a zis: «Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintâi cu piatra în ea.» Apoi S-a plecat din nou și scria cu degetul pe pământ. Când au auzit ei cuvintele acestea, au ieșit afară, unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni. Și Isus a rămas singur cu femeia, care stătea în mijloc. Atunci S-a ridicat Isus și, nemaivăzând pe nimeni decât pe femeie, i-a zis: «Femeie, unde sunt ei? Nimeni nu te-a osândit?» «Nimeni, Doamne», I-a răspuns ea. Iar Isus i-a zis: «Nici Eu nu te osândesc. Du-te și să nu mai păcătuiești de acum încolo!»

— *Ioan 8:1-11*

Ceea ce este deosebit la Isus este că El ne iubește, nu ne respinge. El ne ajută să scăpăm de păcat, iar asta înseamnă să ne lăsăm vechea viață moartă și să înviem împreună cu El la viața veșnică (Romani 6:4, Ioan 8:36). În ceea ce privește bunurile care au o legătură cu duhurile necurate, acest lucru este bine cunoscut printre căutătorii non-creștini care cunosc pietrele, capcanele pentru vise și lucruri asemănătoare. Ni s-a spus în mod explicit de către Dumnezeu să stăm departe de magie, iar acesta este ceea ce numim adesea superstiție în Norvegia:

Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Vai de femeile care cos pernțe magice pentru toate încheieturile mâinilor și fac vâluri magice pentru capetele de orice mărime, ca să vâneze suflete! Credeți că veți vana sufletele poporului Meu fără a aduce distrugerea asupra voastră?

— *Ezechiel 13:18*

Bunurile poartă cu ele un trecut pe care îl acceptăm atunci când le primim în propria locuință, indiferent dacă percepem sau nu acest lucru. Și acest lucru se poate manifesta în viețile noastre acolo unde avem dificultăți în a ne lepăda de păcate și obiceiuri proaste.

Nu se vorbește prea mult despre acest lucru astăzi, dar a te pocăi de păcate și a face «*curenție în casă*» este important dacă vrei să mergi cu Dumnezeu (Isaia 1:18). Nu doar în exterior, ci și în interiorul tău, dacă vrei să rupi astfel de legături. Cred că aceasta este bariera care îi oprește pe mulți credincioși să meargă cu Dumnezeu. La fel cum un alcoolic trebuie mai întâi să recunoască faptul că are, într-adevăr, o problemă de dependență.

Dar dacă cel rău se întoarce de la toate păcatele pe care le-a săvârșit, dacă păzește toate legile Mele și face ce este drept și plăcut, va trăi negreșit și nu va muri. Toate fărădelegile pe care le-a făcut îi vor fi uitate. El va trăi datorită dreptății pe care a practicat-o. Doresc Eu moartea celui rău? zice Domnul Dumnezeu. Nu doresc Eu mai degrabă ca el să se întoarcă de pe căile lui și să trăiască? Dar dacă cel neprihănit se abate de la neprihănirea lui și face ce este rău, dacă se ia după toate urâciunile celui rău, va trăi el oare? Toată neprihănirea lui va fi uitată, pentru că s-a făcut vinovat de necredincioșie și de păcat; de aceea va muri. Voi ziceți: "Calea Domnului nu este dreaptă." Ascultați dar, casa lui Israel! Calea Mea nu este dreaptă? Nu sunt mai degrabă căile voastre nedrepte? Dacă cel neprihănit se abate de la neprihănirea lui și face ce este rău, va muri pentru aceasta; va muri din cauza răutății pe care a săvârșit-o. Dar dacă cel rău se întoarce de la răutatea lui și face ce este drept și plăcut, își va scăpa sufletul. Dacă își deschide ochii și se abate de la toate fărădelegile pe care le-a făcut, va trăi negreșit și nu va muri. Casa lui Israel zice poate: "Calea Domnului nu este dreaptă." Dar căile Mele nu sunt drepte, casa lui Israel? Nu sunt mai degrabă căile voastre nedrepte? De aceea vă voi judeca pe fiecare după căile lui, casă a lui Israel, zice Domnul Dumnezeu. Întoarceți-vă, întoarceți-vă de la toate fărădelegile voastre, pentru ca nelegiuirea să nu vă ducă la pieire! Lepădați de la voi toate fărădelegile prin care ați păcătuit, faceți-vă o inimă nouă și un duh nou! Pentru ce vreți să muriți, casă a lui Israel? Căci Eu nu doresc moartea nimănui, zice Domnul Dumnezeu. Întoarceți-vă deci și veți trăi!

— *Ezechiel 18:21-32*

Ceea ce este deosebit în acest sens este că până și în «*cercurile*» cele mai restrânse ale sfinților se găsesc credincioși care nu s-au lepădat de păcat. Iar acesta îi ține departe de o viață activă cu Dumnezeu și îi *jefuiește* de mari binecuvântări. Am experimentat eu însumi acest lucru cu un prieten și frate credincios. La un moment dat, un frate apropiat mi-a oferit o hârtie cu o *formulă* care se presupunea că mă va «*ajuta spiritual*». Am simțit o stare puternică de rău în mine când a spus acest lucru și am refuzat. Este important ca noi, care suntem copii ai lui Dumnezeu, să nu ne lăsăm prinși sau amăgiți de lucruri precum puterea, bogăția sau pur și simplu magia. Acest lucru se numește atunci

un «**stronghold**» (întăritură) și va funcționa ca o fortăreață care te-a înconjurat sau te-a prins strâns (2 Corinteni 10:4). Iar ceea ce a făcut fratele meu aici ar fi putut pune un blestem asupra mea și a familiei mele. S-a predat despre acest lucru la școala biblică. Bunurile pot deschide calea pentru întărituri, la fel cum cuvintele pe care le rostim ne pot face necurați, așa cum spune Isus (Matei 15:18). Acest lucru poate nu este atât de ciudat, având în vedere că bunurile, cuvintele și acțiunile oglindesc propria minte interioară, iar acest lucru, la rândul său, are consecințe în duh.

Ne-am întors din nou în 2010 și, în cazul meu, fusesem un căutător spiritual timp de mai mulți ani și mă apropiasem de duhuri necurate fără să înțeleg acest lucru (Efeseni 6:12). Suntem cu toții responsabili pentru propriile noastre acțiuni, iar eu eram prins în acest lucru și se vedea atât în interior, cât și în exterior.

Mă aflam în mijlocul luptei între noul și vechiul. Îmi amintesc deosebit de bine o seară când stăteam în pat lângă soția mea. Corpul meu era înghețat până la măduvă, iar frica m-a copleșit. Știam că este o luptă spirituală și, într-o disperare totală, am strigat către Dumnezeu din interiorul meu și L-am rugat să mă ajute în luptă (Iacov 4:7). Ultimul lucru pe care mi-l amintesc înainte de a adormi a fost o lumină care a venit și s-a așezat în jurul meu. Și când m-am trezit a doua zi, eram plin de energie și bucurie, spre deosebire de orice altă dimineață. Dumnezeu, Tatăl nostru, mă auzise și mă eliberase de ceea ce mă chinase în seara precedentă. Deși libertatea a fost inițial de scurtă durată, cel puțin o victorie fusese câștigată (Galateni 5:1) – iar aceasta este una dintre multele mărturii pe care le port cu mine mai departe.

Ce vă spun Eu în întuneric, voi să spuneți la lumină; și ce auziți șoptit la ureche, să vestiți de pe acoperișurile caselor. Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul, și trupul în gheenă.

— *Matei 10:27-28*

Lupta a continuat și, în timp ce se întâmpla acest lucru, împărtășeam din vechea mea cunoaștere intelectuală cu prietenii, colegii și frații din biserică. O cunoaștere care era contrară Cuvântului lui Dumnezeu. Duhul meu era născut din nou și avusesem experiențe puternice contrar a ceea ce învățasem la școală, dar eram blocat în trecut. Eram încă *prizonier* în mintea mea al unui Mesia fals, al unui Isus fals, deși eram născut din nou în duh.

Încă din 1998 fusesem un student sârguincios a ceea ce se numește Cartea Urantia. Astăzi știu din proprie experiență că acest set de idei, cu valorile sale anticristice și curențele sale spirituale, îi ține pe oameni departe de Dumnezeu într-un mod foarte viclean. Acest lucru se întâmplă prin imitarea unor părți din învățătura lui Isus, eliminând în același timp divinitatea Sa și scopul însuși al vieții Sale pe pământ. Am luat în considerare

de mult timp să scriu o carte în care să împărtășesc mai multe despre acest subiect celor vizați, astfel încât mai mulți să aibă posibilitatea de a se elibera. În ceea ce mă privește, ruptura era chiar după colț, ajutată de frați buni în credință – inclusiv *Frate Trond* sau *Frate Thomas*. Toți sunt frați buni, dar fiecare cu propria sa poveste și experiențe. Eu am propria mea poveste, dar ei sunt toți alături de mine pe drumul de acum înainte și în lucrarea pentru Dumnezeu.

Capitolul 21

Alegerea și frații (2011)

Ajunseserăm în anul 2011 când doi dintre bătrânii adunării, *Magnar Askeland și Morten Gundersen*, au venit la noi acasă. Mi-au spus că trebuie să fac o alegere cu privire la calea pe care urma să merg mai departe. Aveam nevoie de frați care să fie capabili să vadă lupta în care mă aflam. Eram născut din nou, dar mintea mea nu reușea să recunoască ceea ce Duhul îmi arăta. Totuși, avusesem câteva experiențe fantastice cu Dumnezeu și înțelegeam în interiorul meu că Duhul Sfânt mă pregătea pentru această întâlnire. I-am spus soției mele, chiar atunci și acolo, că poate alege toate cărțile pe care le considera a fi împotriva lui Dumnezeu. Iar ea știa că aveam multe astfel de cărți. Printre acestea se număra Cartea Urantia, o lucrare de aproximativ 2000 de pagini cu margini aurite, pe care la acel moment o studiasem cu sârguință timp de zece ani. S-a uitat la mine cu ochi mari și m-a întrebat dacă vorbesc serios. Am confirmat, iar apoi un grup de bărbați din adunare s-a întâlnit și am ars o cutie de carton cu cărți și alte obiecte. Erau rătăcirii duhovnicești și lucruri necurate care vorbeau împotriva lui Dumnezeu (Faptele Apostolilor 19:19). Îmi amintesc că a fost ca și cum mi-aș fi smuls un ochi și am înțeles ulterior că a avut loc o eliberare. Atunci nu am înțeles, dar arzând acele cărți, Dumnezeu m-a putut elibera din strânsoarea duhurilor necurate și m-a întors de la moarte la viață (2 Corinteni 5:17). I-am spus „da” lui Isus în 2008, iar El a fost credincios și a lucrat pentru a mă menține pe cale alături de El, deși existau forțe care se împotriveau acestui lucru, atât în interiorul meu, cât și în cercul meu apropiat. Cuvintele noastre poartă în ele fie viața, fie moartea; nu există cale de mijloc (Proverbele 18:21), la fel ca atunci când se pronunță judecata finală. Nu poți fi cu jumătate de inimă în credință.

Ei au ieșit dintre noi, dar nu erau dintre ai noștri; căci, dacă ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi; ci au ieșit, ca să se arate că nu toți sunt dintre ai noștri. Dar voi aveți ungera de la Cel Sfânt și știți toate lucrurile. V-am scris nu pentru că nu știți adevărul, ci pentru că îl știți și pentru că nicio minciună nu vine din adevăr. Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduiește că Isus este Hristosul? El este Antihristul, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul. Oricine tăgăduiește pe Fiul n-are pe Tatăl. Oricine mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl. Ce ați auzit de la început, aceea să rămână în voi. Dacă rămâne în voi ce ați auzit de la început, și voi veți rămâne în Fiul și în Tatăl. Și făgăduința pe care ne-a făcut-o El este aceasta: viața veșnică.

— 1 Ioan 2:19-25

Am înțeles în interiorul meu că trebuia să renunț la ale mele în favoarea lui Dumnezeu și că aceasta era parte dintr-un proces necesar prin care trebuia să trec dacă urma să lucrez pentru Tatăl din Ceruri. Înainte de aceasta, fusesem un evanghelist al satanei care vorbea împotriva lui Dumnezeu și a lucrării Sale fără să înțeleg acest lucru, dar Dumnezeu, în harul Său, m-a chemat să fiu un evanghelist pentru El (Efeseni 2:8-9). Și cine sunt eu? În esență, nu sunt nimeni. Sigur, am o educație aleasă, dar am slăbiciunile mele, iar exteriorul nu valorează cu adevărat nimic dacă nu ascultăm de Dumnezeu și de chemarea Sa pentru fiecare în parte. M-am gândit adesea de ce mă folosește Dumnezeu, dar înțeleg că totul este prin har:

Preaiubiții mei... duceți până la capăt mântuirea voastră cu frică și cutremur.

— *Filipeni 2:12*

Îmi amintesc că un drag frate de credință, *Frate Thomas*, s-a uitat la mine în timp ce amesteca în jăratice pentru ca acele cărți să ardă complet. Mi-a spus că voi ajunge să experimentez lucruri mari cu Dumnezeu în timpul ce va veni. Atunci nu știam că vorbea profetic, dar ulterior am văzut că *Frate Thomas* a dat dovadă, în mai multe rânduri, de dar profetic. Acesta este un dar de har de care el trebuie să fie conștient și pe care trebuie să continue să-l folosească.

Unul dintre cei doi bătrâni, *Magnar Askeland*, era întotdeauna bucuros de ceea ce făceam pentru Dumnezeu și de alegerile pe care le luam. În acea perioadă s-a întâmplat, de asemenea, ca grupul de bărbați pe care îl aveam la una dintre casele fraților, împreună cu *Frate Thomas*, *Frate Trond* și alți câțiva, să se destrame din cauza conflictelor interne și a imaturității personale. Am o bănuială că binecuvântările au devenit prea puternice și că noi, ca grup, nu am făcut față când au apărut manifestări personale ale unor duhuri necurate. Și aceasta s-a întâmplat la o persoană care se considera unul dintre liderii grupului. Pe scurt, pot spune astfel: unul dintre Sfinții din grup avea un duh de boală în el, lucru la care toți am fost martori în grupul de bărbați, iar acest fapt a fost confirmat și de unul dintre pastorii din Kristent Fellesskap. Dar și eu am greșit la un moment dat, iar cu toții trebuie să ne cercetăm uneori și să îi iertăm pe ceilalți sau pe noi înșine. Au fost mai mulți care au asistat la ceea ce s-a întâmplat când ne rugam pentru unul dintre Sfinți și s-a ajuns la un punct în care, într-o zi, ne-am rugat intens pentru el și a simțit nevoia să vomite, dar s-a reținut. Nu pot spune cu certitudine, dar cred că după aceea atacurile au început să se inverseze, fără ca grupul să fie treaz pentru a observa acest lucru. Persoana respectivă spunea că era ca și cum ar fi fost înjunghiat cu cuțite când ne rugam și, în aceeași zi în care era întâlnirea, vinerea, ne-a spus că simțea adesea o neliniște și o rezistență în interior înainte de întâlnirea bărbaților. Acestea au fost propriile lui cuvinte, nu ale mele. Nu toți au înțeles provocările prin care treceam aici și totul a culminat într-o zi când grupul a luat o poziție greșită în duh și totul s-a prăbușit practic din cauza unor acuzații false care au fost aduse. De nenumărate ori, cineva preluase controlul

fără ca acesta să fie sub călăuzirea Duhului Sfânt. Aceași persoană fusese chiar vizitată de un înger când m-am rugat pentru el, care îmi confirmase cuvintele mele și îmi atenuase durerea. Nu știu dacă acest lucru a fost împărtășit grupului, dar totuși. Sfântul însuși a fost șocat că acest lucru s-a întâmplat când m-a sunat seara. În ciuda a tot binele care se petrecuse, el a manifestat și nu s-a putut stăpâni. Știu acum din experiență că un om poate avea un duh necurat și în același timp să fie născut din nou, deși acest lucru sună contradictoriu. Mi-a fost confirmat, de asemenea, de către unul dintre bătrânii adunării, cel care *era mereu bucuros pentru mine*, că existase o rezistență împotriva mea și a lucrării mele, dar că el însuși nu a avut niciodată nimic împotriva mea. A durat aproape zece ani până când unul dintre Sfinți a mărturisit că a spus și a făcut multe lucruri rele în acea perioadă. Am o suspiciune puternică că multe daruri de har sunt distruse din cauză că oamenii vorbesc și acționează din imaturitate sau din necurăție. Cu toate acestea, nu sunt nevinovat în toate acestea și trebuie să învăț să îmi asum responsabilitatea. *Frate Øivind* mi-a spus într-o zi că este important să construim caracterul, ceea ce au fost cuvinte bune și corecte. Ție, celui care citești acestea: fii activ în a asculta, grabnic la iertare și încet la vorbire (Iacov 1:19). Fii treaz și nu dormi. Atacurile vor veni, chiar și de la cei mai apropiați. Bazează-te pe adunare și uniți-vă în rugăciune pentru a opri distrugerile pe care unii le seamănă în ea. Scoate totul la lumină. Dumnezeu ne avertizează și spune că trebuie să ne păzim inima mai mult decât orice. Este clar că și adunările au o inimă pe care trebuie să învețe să o păzească mai presus de orice pentru a-și putea îngriji turma:

Fiule, ia aminte la cuvintele mele, pleacă-ți urechea la vorbele mele! Să nu se depărteze de ochii tăi, păstrează-le în fundul inimii tale! Căci ele sunt viață pentru cei ce le găsesc și sănătate pentru tot trupul lor. *Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții*. Izgonește neadevărul din gura ta și depărtează viclenia de pe buzele tale! Ochii tăi să privească drept înainte și pleoapele tale să caute drept înaintea ta. Cărarea pe care mergi să fie netedă și toate căile tale să fie hotărâte: nu te abate nici la dreapta, nici la stânga și ferește-te de rău!

— *Proverbele lui Solomon 4:20-27*

În paralel cu aceasta, în perioada 2008-2012, am cumpărat multe cărți digitale scrise de pastori, evangheliști și alți creștini prin librăria Amazon.com. Am urmărit, de asemenea, multe mărturii pe Youtube.com și am reflectat mult la ceea ce vedeam acolo. Am aprofundat părți din cărți în funcție de nevoie și le-am verificat cu Biblia. Doream să văd dacă experiențele Sfinților erau în concordanță cu Scriptura. Aș descrie acest lucru ca și cum aș fi săpat după aur. Am săpat și am testat ceea ce am găsit pentru a vedea dacă este bun:

Îngerului Bisericii din Laodiceea scrie-i: „Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul zidirii lui Dumnezeu: Știi faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea. Pentru că zici: «Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic», și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi. Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă, dar, și pocăiește-te! Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine. Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.”

— *Apocalipsa lui Ioan 3*

Observați cuvintele lui Isus când spune: *Celui ce va birui*, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie.

Suntem în mijlocul *anilor copilăriei* 2008-2012 și, în tot ceea ce am citit și testat din Scriptură, nu am reușit să gădesc slăbiciuni, oricât de adânc am mers, deși adesea mă miram și nu înțelegeam neapărat ceea ce citeam. Uneori, Duhul Sfânt îmi arăta lucruri direct, iar alteori nu primeam răspuns decât după câțiva ani. Duhul Sfânt ne dă tuturor o parte aici și o parte colo, unora vise, alții văd vedenii, dar suntem chemați să fim o singură adunare. Ceea ce s-a petrecut în mine a fost revelația despre cât de fantastic este darul pe care l-am primit în Dumnezeu. Tot în această perioadă, am citit și am văzut multe mărturii ale unor oameni care au fost în iad, iar acest lucru m-a îngrozit de moarte. Cu cât corelam mai mult mărturiile Sfinților și Biblia cu propriile mele experiențe de semne și minuni, cu atât am înțeles treptat că *există cu adevărat un Cer și un iad*. Isus Însuși a avertizat despre aceasta de nenumărate ori: despre focul veșnic pregătit diavolului și îngerilor săi (Matei 25:41), despre cuptorul de foc unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților (Matei 13:42), despre iadul unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge (Marcu 9:48) și despre bogatul care se chinuia în flăcări (Luca 16:24). Sunt multe pasaje biblice care fac referire la acest lucru. Oamenii care au experimentat faptul de a li se arăta sau de a fi fost în iad îl pot descrie ca fiind **profund sfâșietor**. Este mai presus de orice îndoială că iadul există și este absolut diferit de Cer în toate modurile, fiind diametral opus binelui. Când omul susține că Dumnezeu este rău pentru că îi trimite în iad, el nu înțelege că el însuși este dur ca piatra și nu dorește să se întoarcă de la răutatea sa. Temeți-vă de Cel ce poate să piardă și sufletul, și trupul în gheenă (Matei 10:28). În ce alt loc ar putea merge decât acolo unde ei înșiși aleg să fie? Acesta este adevărul crud, dar brutal, din spatele

celor care își iubesc propria viață până la moarte. Nu trăim singuri și izolați, ci suntem chemați să împărțim ceea ce avem cu cei din jurul nostru care sunt în nevoie.

În paralel cu aceasta, am început să primesc cuvinte de la Duhul Sfânt în autobuz și în alte locuri, cuvinte pentru oameni, pentru zidire și ajutor în a vorbi despre Dumnezeu, cuvinte directe pentru situații specifice. Îmi amintesc o dată când stăteam în autobuz și am auzit trei sau patru cuvinte special pentru omul de lângă mine. M-am întors spre el și i le-am spus, iar el a fost șocat. Sper că au rămas cu el ca o mărturie a lui Dumnezeu. De asemenea, am simțit în duhul meu când alți oameni aveau probleme fizice și îi întrebam dacă mă pot ruga pentru ei. Se întâmpla când stăteau complet liniștiți în autobuz și nu exista nicio indicație vizibilă că ar avea vreo problemă. Acesta este un dar de har după care se pare că frații și surorile au încetat adesea să mai tânjească, deși Pavel ne cere să facem tocmai acest lucru:

Urmăriți dragostea. Umblați și după darurile duhovnicești, dar mai ales să proorociți. În adevăr, cine vorbește în altă limbă nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege și, în duhul lui, el spune taine.

— 1 Corinteni 14:1-3

A fost o perioadă provocatoare în esență, dar și minunată și specială. Și trebuie să recunosc ulterior că acest lucru a avut la bază setea mea de a afla adevărul. Am bătut și ușa s-a deschis, am căutat și am găsit (Matei 7:7). Cel mai important, eram născut din nou când am ales să-L primesc pe Isus ca Domn și Stăpân, deși eram nevrednic:

Între farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaș al iudeilor. Acesta a venit la Isus, noaptea, și I-a zis: «Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.»

— Ioan capitolul 3

Drept răspuns, Isus i-a zis: «Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.»

Nicodim I-a zis: «Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale și să se nască?»

Isus i-a răspuns: «Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din carne este carne, și ce este născut din Duh este duh. Nu te mira că ți-am zis: „Trebuie să vă nașteți din nou.” Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duh.»

Nicodim I-a zis: «Cum se poate face așa ceva?»

Isus i-a răspuns: «Tu ești învățătorul lui Israel și nu pricepi aceste lucruri? Adevărat, adevărat îți spun că noi vorbim ce știm și mărturisim ce am văzut; și voi nu primiți mărturia noastră. Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești? Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a coborât din cer, adică Fiul omului, care este în cer. Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El. Oricine crede în El nu este judecat; dar cine nu crede a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu. Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele. Dar cine lucrează după adevăr vine la lumină, ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu.»

Duhul meu a crescut în timpul care a urmat și a fost puțin ca și cum aș fi trecut încet de la băutul laptelui la mâncatul cărnii, despre care vorbește Pavel (1 Corinteni 3:2). Am început să le vorbesc oamenilor în autobuz în perioada 2011-2013 și oriunde mergeam. Am întâlnit, de asemenea, un evanghelist cunoscut care a acționat în fire și mi-a făcut o nedreptate pe la mijlocul anului 2013, probabil pentru că eram atât de activ cu evanghelia și mă rugam pentru oameni și vedeam atâtea vindecări. Îmi este foarte drag acest evanghelist, doar ca să se știe. Tocmai mă întorsesem dintr-o călătorie de misiune la Hamar, unde am fost martori la miracole când ne-am rugat pentru oameni, și se părea că acest lucru a trezit un fel de invidie. Oricum, am fost zdrobit după ce am fost respins în acest fel de către cineva pe care îl consideram un model pentru propria mea lucrare. Menționez toate acestea pentru ca voi să puteți avea o mică perspectivă asupra umblării mele cu Dumnezeu, dar și asupra a ceea ce se întâmplă adesea când mergi cu adevărat cu Dumnezeu: provocări sub multe forme.

Lucram în această perioadă pentru Norsk Organisasjon for Kvalitetssikring av Laboratorier utenfor Sykehus (NOKLUS) la Haraldsplass Diakonale Sykehus, iar la locul de muncă am fost, de asemenea, martor al puterii lui Dumnezeu lucrând în fața ateilor și a necredincioșilor. Îmi amintesc un caz în care m-am rugat pentru o angajată de la cantină, iar ea a avut dificultăți în a-și menține echilibrul când s-a întâmpat. A fost ca și cum ar fi fost expusă unui șoc electric violent într-un fel, și a fost deosebit de interesant de observat. Fusesse și cu Noklus în Islanda, în excursia lor de aniversare a 20 de ani, iar la Gardermoen mi-am pus mâinile peste echipa națională de fotbal a Islandei. Stăteam cu doi dintre colegii mei și doream să le arăt un miracol, așa că am întrebat echipa feminină dacă au probleme cu picioarele sau ceva similar. Și, bineînțeles, aveau. Și mi-am putut

pune mâinile peste ele, moment în care au început să se sperie puțin de reacție. A fost amuzant, dar mai târziu am fost chemat în biroul superioarei mele, la scurt timp după ce ne-am întors în Bergen. Mi s-au adus acuzații false—am fost numit afemeiat și s-a spus că aș fi afirmat lucruri pe care nu le-am spus absolut niciodată. Persoana care a raportat acest lucru trebuie să fi fost tulburată psihic de a spus așa ceva superiorului meu. Acest lucru nu era atât de surprinzător având în vedere că majoritatea colegilor erau atei. Erau oameni capabili, iar media lor avea studii superioare, dar când venea vorba de credința în Dumnezeu, unii dintre ei erau sceptici față de credință. Alții, în schimb, erau oameni minunați care acceptau faptul că împărtășeam și eram deschis cu privire la credința mea.

Când un frate în credință, un evanghelist, m-a criticat pentru că vorbeam cu toți cei pe care îi întâlneam și pentru toate miracolele la care eram martor, am fost foarte rănit. A doua zi, când m-am dus la serviciu, aproape că nu puteam funcționa normal și eram foarte deprimat; l-am spus lui Dumnezeu că, dacă acest lucru nu era menit pentru mine, trebuia să îl ridice de peste mine. Mai târziu, când m-am dus la toaletă, fiind tot la serviciu, și îl lăudam pe Dumnezeu, am simțit deodată ca și cum ulei s-ar fi scurs pe corpul meu, iar după aceea am fost eliberat complet. Efectiv fierbeam de bucurie pe interior. A fost de nedescris. Trebuie spus că acest frate a venit la mine din nou după doar câteva zile, dar nu s-a smerit așa cum ar fi trebuit, deși am înțeles că îi părea rău pentru cuvintele sale. Totuși, nu s-a pocăit de ele pe deplin și nici nu am mai auzit de el sau nu l-am mai văzut din acea zi. L-am iertat pentru asta? Da, l-am iertat (Coloseni 3:13). Cu toții facem greșeli și acționăm în fire din când în când. Dumnezeu să se uite cu har spre noi toți.

În concluzie, Dumnezeu m-a curățat de păcatele mele în ceea ce au fost «anii mei de copilărie în duh» (1 Ioan 1:9) și s-a terminat prin faptul că, în final, nu am putut face altceva decât să mă plec în fața lui Dumnezeu și să recunosc că Cuvântul Său era bun și drept. Nu mai puteam să-L resping pe Tatăl cu mintea mea, deoarece acum înțelegeam cu toată ființa mea că El este real, mai presus de orice și de toți.

Anii critici ca născut din nou în duh au fost pentru mine perioada 2008-2012, iar persoanele care au putut depune mărturie pentru o parte din această transformare neobișnuită care a avut loc au fost angajații mei apropiați de la NOKLUS, de la Haraldsplass Diakonale Sykehus, inclusiv frații și surorile din adunarea în care mergeam, Kristent Fellesskap Nordhordland. La NOKLUS nu existau creștini declarați. La începutul angajării mele, vorbeam deschis cu mai mulți dintre colegii mei de muncă despre un sistem de gândire spiritual care nu îl recunoștea în niciun fel pe adevăratul Isus ca Fiu al lui Dumnezeu. Ceea ce s-a întâmplat însă în timpul angajării mele la ei a fost că am trecut de la moarte la viață și că Dumnezeu m-a introdus într-un proces în care a început să mă dezvețe de ceea ce învățasem anterior. Iar în perioada 2011-2013 am început să împărtășesc din ce în ce mai mult despre ceea ce a făcut Isus pentru mine, așa că a devenit un amestec ciudat pentru unii dintre cei cu care lucram. Dar așa este adesea viața în fazele de tranziție. La NOKLUS am experimentat, de asemenea, că una dintre colegele mele a fost complet vin-

decată de spate. Avusese mari probleme atât cu statul întins, cât și cu statul în picioare, iar într-o zi la serviciu, când a trecut pe acolo în această perioadă de boală, am bătut la ușa ei și am întrebat-o dacă mă pot ruga pentru ea. În vara următoare, toate problemele ei de spate dispăruseră complet, lucru de care și ea însăși a fost surprinsă. Schimbarea a fost radicală și a făcut parte din trezirea mea cu privire la cine suntem noi cu adevărat creați să fim atunci când suntem născuți din nou (Marcu 16:17-18). Îmi amintesc că rugăciunea a fost simplă, dar a fost prin punerea mâinilor și L-am rugat pe Dumnezeu dacă o poate face sănătoasă, simplu și clar. Asculta întotdeauna cu atenție când îi împărtășeam din ceea ce aveam și era întotdeauna o persoană atât de plăcută cu care să colaborezi.

Am experimentat, de asemenea, cazul unei persoane din cantină care era pe punctul de a cădea pe podea când mi-am pus mâinile pe ea și părea că a avut un scurt *blackout*, dacă se poate spune așa. Am văzut același lucru la alți oameni pentru care m-am rugat și așa a fost și cu viitoarea mea soție în primele dăți când m-am rugat pentru ea. Știu că noi suntem în Isus și Isus este în Dumnezeu, ceea ce înseamnă că Îl avem pe Dumnezeu în noi (Ioan 14:20). Puterea lui Dumnezeu ne spală de păcat, ne vindecă și ne eliberează (1 Ioan 1:7, Iacov 5:14-15) și asta este ceea ce se întâmplă când punem mâinile peste oameni. S-a întâmplat cu ea ceea ce Dumnezeu a făcut cu mine: a început să facă ordine în ea și să o pregătească pentru o lucrare pentru El.

În această perioadă în care am început să înțeleg importanța lui Dumnezeu în viața mea, se afla și tatăl meu vitreg. El este ateu și oferise puțin sau deloc ajutor financiar în anii precedenți. Fie că era vorba de studii sau de perioada de după, dar le oferea copiilor puțină atenție în preajma zilelor lor de naștere. Înțeleg că eu și fratele meu eram, în esență, o povară pentru el. Lucrurile poate păreau frumoase la exterior, dar el a respins căutarea mea după Dumnezeu și faptul că L-am primit pe Isus nu a făcut decât să înrăutățească situația. Mi-a spus clar că nu trebuie să-i vorbesc despre Dumnezeu. De asemenea, am primit un mesaj clar de la fratele tatălui meu vitreg că el nu mai este unchiul meu dacă îi împărtășesc despre credința mea.

Capitolul 22

Tronul lui Dumnezeu (2012)

Ajunsesem în luna mai a anului 2012 și văzusem și trăisem deja atât de mult din prezența lui Dumnezeu, încât nu îl mai puteam tăgădui. Până în acel moment, privisem la porno-grafie timp de mai mulți ani. Acesta a fost un lucru pe care Dumnezeu l-a pus ca pe o povară grea pe inima mea și El m-a ajutat să rup legătura cu acesta în acel an (Evrei 12:1).

Îmi amintesc că am căzut în genunchi în pivniță înaintea Tatălui și am lăsat la o parte orice împotrivire de a lucra pentru Împărăția Lui (Romani 12:1). I-am spus Tatălui că sunt gata să merg oriunde are El nevoie de mine. Chiar atunci, Dumnezeu mi-a dat o viziune; am văzut o casă vecină, la câteva sute de metri distanță, unde a locuit cândva *Eldbjørg Fosse*. În curtea de deasupra locuia cumnata ei. Puțin știam atunci că Dumnezeu mă trimitea la două femei credincioase de peste 70 de ani și cât de importante aveau ele să devină pentru mine în lucrarea mea ulterioară. Urmând călăuzirea lui Dumnezeu, am experimentat vindecarea lui Eldbjørg la articulația genunchiului și sub talpă, iar mai târziu spatele ei s-a îndreptat mai mult, lucru de care a fost foarte bucuroasă (Isaia 61:1). Ea a devenit o prietenă apropiată în credință și o încurajare importantă pentru slujirea mea pentru Dumnezeu. Soțul cumnatei ei avea Alzheimer în acea perioadă. După ce l-am vizitat și m-am rugat pentru el, la scurt timp după aceea a întrebat dacă poate participa la un moment de devoțiune – ceva ce nu mai făcuse niciodată înainte, nici măcar când era sănătos. Și iată ce i-am spus soției sale înainte de a-l vizita: «Mă aștept ca Duhul lui Dumnezeu să-i vorbească în sinea lui atunci când îl voi întâlni și mă voi ruga pentru el». Sfinții sunt chemați să umble cu speranță, chiar și atunci când semănăm cu lacrimi, dar secerișul final este o zi de bucurie (Psalmii 126:5-6).

De fiecare dată când o vizitam pe Eldbjørg, ea mă privea cercetător și mă întreba ce am făcut pentru Dumnezeu și ce am experimentat. Ea se bucura și se minuna deopotrivă când îi povesteam despre experiențele mele și despre ceea ce făcea Dumnezeu. Din păcate, a suferit o lovitură la cap în urma unei căzături acum câțiva ani și a suferit de pierderi de memorie, dar păstrează încă apropierea de Dumnezeu și s-a bucurat atât de mult când m-am rugat pentru ea la telefon ultima dată.

Dumnezeu este cu adevărat bun, deși trăim într-o lume căzută, plină de suferințe, spre deosebire de lumea Cerească. Totuși, trebuie să renunțăm la reținerea noastră față de lucrarea lui Dumnezeu și față de Evanghelia Sa pe pământ, deoarece avem nevoie de lucrători; deci, să ne rugăm ca Dumnezeu să trimită mai mulți lucrători (Matei 9:37-38) și ca poporul Său să îi susțină pentru ca ei să aibă cele necesare. Și, dacă este să fim sinceri,

nu doar cei săraci au nevoie de ajutor. Există și cel care are mijloacele de a ajuta, care trebuie să învețe să dăruiască pentru această lucrare și să nu rețină (Luca 6:38, Maleahi 3:10). Aici, din păcate, mulți credincioși norvegieni se deosebesc prin faptul că dăruiesc mult mai puțin din ceea ce au decât frații și surorile lor din SUA, conform experienței mele personale.

La doar câteva zile după ce am renunțat la împotrivirea mea față de lucrarea lui Dumnezeu, în mai 2012, am întâlnit grupul creștin de femei «*Kvinneforum Nordhordland*» și grupul lor de rugăciune de acasă. Unul dintre membrii care se afla la acest grup a fost *Laila Nygård*, care mergea de asemenea la *Kristent Fellesskap Nordhordland* și mă cunoștea de acolo. Stăteau și beau cafea, împloteau, se rugau împreună și Îl căutau pe Dumnezeu când am intrat la ele. Am crezut că sunt acolo pentru a le ajuta să creeze o pagină web, dar, pe scurt, m-au întrebat dacă se pot ruga și ele pentru mine. Ceea ce au spus ulterior a fost un cuvânt profetic clar de la Dumnezeu, care a luminat calea înainte pentru următorii ani (1 Corinteni 14:3). Nu am înțeles acest lucru atunci, dar am simțit că Duhul lui Dumnezeu era foarte puternic asupra mea când am ieșit de la întâlnire. În duh, eram cuprins de un fel de teamă sfântă și o seriozitate profundă mă stăpânea. Am înțeles că Dumnezeu voia să mă trimită în slujba Sa, dar nu puteam pentru viața mea să pricep cum se va rezolva situația financiară. Și mă gândeam că acum s-a terminat cu mine ca dezvoltator de sisteme, dar toate acestea au fost gânduri copilărești când privesc înapoi. Aceasta s-a întâmplat pe 07.05.2012 și, când mă uit pe biletul pe care l-au scris, cuvintele de la Dumnezeu pot fi rezumate astfel:

- Vei primi o ungere de la Domnul pentru a îndeplini sarcinile și pentru a ajunge la oameni în acest timp.
- Dumnezeu îți dă un instrument și poate că aveam să fac ceva ce nimeni altcineva nu mai făcuse înaintea mea. Una dintre ele a văzut copaci în Africa ale căror ramuri erau împletite.
- Că mă voi bucura de lucrarea la care m-a rânduit Dumnezeu.
- Petrece timp cu Domnul, iar Cuvântul Său va deveni ca niște mușchi în mâna mea.
- Vei umbla în fapte pregătite dinainte și uși se vor deschide pentru tine. Cuvântul Său va fi ca o lumină pe cărarea mea: Psalmii 119:105.
- Când lucrurile vor deveni dificile, El va merge cu mine.
- Pentru că ești ascultător, vei experimenta o mare bucurie în viitor!

Ar fi prea mult să scriu tot ce am trăit, dar doresc, după cele mai bune abilități ale mele, să împărtășesc o parte din ceea ce Dumnezeu m-a călăuzit să trec în ultimii ani – și în special anumite evenimente cheie.

Capitolul 23

Binecuvântare și trădare (2012)

Capitolul 24

Rana din 1980 (2012)

În 2012, făceam parte dintr-un grup de bărbați creștini în care ne rugam și Îl căutam pe Dumnezeu împreună în fiecare săptămână. La una dintre întâlniri, doi dintre frații mei, *Frate Thomas* și *Frate Trond*, au povestit că fiecare dintre ei primise, în mod separat, o imagine de la Dumnezeu pentru mine:

Unul mă vede cu un ghiozdan, iar celălalt vede că am un pat supraetajat, adică un pat dublu pe înălțime. Și acum ei spun că am o «*gaură*» sau ceva asemănător în interiorul meu din acea perioadă, care trebuie închisă. Aveau dreptate; a fost perioada de după divorțul părinților mei. S-au produs multe daune psihice în acei ani. Tatăl meu bea și, la un moment dat, m-a lăsat în mașină și a intrat într-un bar. Asemenea lucruri lasă urme asupra unui copil, iar acest lucru a creat daune în interiorul meu pe care le-am purtat mulți ani. Am putut confirma că aceasta a fost și singura perioadă în care am avut pat supraetajat și că eu și fratele meu am împărțit camera. Unul dintre ei a mai spus că eu stăteam jos în patul supraetajat, ceea ce era adevărat. Fratele meu mai mic stătea sus. Au spus apoi că vor închide gaura din mine (Faptele Apostolilor 8:17) și, când și-au pus mâinile peste mine, am sesizat imediat un zumzet ca de la o pompă de căldură. M-am gândit în sine: A instalat cineva o pompă de căldură?! Era ceva ciudat. Dar când și-au luat mâinile, sunetul a dispărut. Și s-a simțit ca și cum aș fi primit o pace nouă în interiorul meu (Marcu 16:18).

— *Doi sfinți se roagă pentru mine în 2012*

Sunt recunoscător că Dumnezeu vede durerea noastră (Psalmii 56:9). Fără părtășia cu sfinții, citirea Cuvântului lui Dumnezeu și lauda în prezența Sa, nu putem nici noi să trecem de la băutul laptelui la hrana tare (Evrei 5:12-14). Pavel subliniază importanța creșterii în Hristos și a maturizării în Dumnezeu, astfel încât să nu ne clătinăm atât de ușor atunci când apar provocările. Ne amintim pilda semănătorului (Matei 13:18-23), în care unii primesc îndată Cuvântul lui Dumnezeu cu bucurie, dar le lipsesc rădăcinile care să îi poarte prin timpul încercării.

Capitolul 25

Reinhard Bonnke (2012)

La sfârșitul anului 2012, am simțit că Duhul Sfânt mi-a spus să merg la o școală de evanghelizare în Florida – dintre toate locurile. Soția mea nu a vrut să plătim pentru aceasta din propriul buzunar. Atunci le-am întrebat pe Eldbjørg și pe cumnata mea dacă aveau posibilitatea și dorința de a ajuta cu călătoria la *Christ For All Nations* în Florida.

CFAN era condusă de Reinhard Bonnke la acea vreme, un cunoscut evanghelist german care a condus mari campanii de evanghelizare în Africa, unde au fost înregistrate zeci de milioane de oameni care l-au primit pe Isus (Romani 10:9-10). Când Dumnezeu mi-a arătat viziunea cu vecinul mai devreme în acel an, El știa clar că ei vor ajuta ca eu să pot merge în Florida și că soția mea se va opune acestui lucru. Nu mai fusesem niciodată în USA înainte și nici nu aveam vreun interes evident pentru asta, credeam eu, dar să-I spun „nu” lui Dumnezeu nu era ceva ce puteam susține. Gerd a visat că Isus a venit și i-a spus că darul era pentru El, ceea ce m-a bucurat nespun și mi-a dat pace că le întrebasesm. Puțin știam în acel moment că Dumnezeu făcuse un plan pentru lucrarea mea pentru El (Ieremia 29:11) și că totul a început în acel an, imediat după ce am renunțat la ultima mea rezistență față de Tatăl și lucrarea Lui pentru mine.

Tatăl din Ceruri trebuie să fi știut că voi spune „da” lui Isus în 2008 și că voi renunța la rezistența mea față de El în 2012. Când văd lucrurile în care Dumnezeu m-a condus și despre care a vorbit profetic atât despre trecut, cât și despre viitor, înțeleg că avem un Creator absolut minunat și, în același timp, răbdător. Aveam o bănuială despre tipul de lucrare în care Dumnezeu mă va pune, dar astăzi știu că sunt un evanghelist. Slujirea mea este să particip la zidirea trupului lui Hristos și să împărtășesc Evanghelia (Luca 4:18).

Și El a dat pe unii apostoli, pe alții proroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Din El, tot trupul, bine încheșat și strâns legat prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste.

— Epistola lui Pavel către Efeseni 4:11-16

Din păcate, era un fapt că soția mea lupta împotriva lucrării mele pentru Dumnezeu, iar acest lucru a făcut uneori slujirea foarte dificilă. Când am primit sprijinul financiar de la surorile noastre de peste 70 de ani, ea m-a criticat aspru pentru că le-am întrebant, deși refuzase să folosim proprii noștri bani pentru aceasta.

Există o „cultură defectuoasă” în Norvegia de astăzi, în care unele femei se consideră capul familiei. A-ți mărturisi credința în Isus Hristos, dar a lucra împotriva ei prin fapte, înseamnă a te submina pe tine însuși. Când un creștin folosește diverse cărți ateiste pentru a-și justifica educația copiilor împotriva dorinței soțului, nu respinge doar înțelepciunea lui Dumnezeu, ci și pe cel iubit. Aceasta înseamnă a încălca legământul căsătoriei. Vedem acest curent subteran în societatea de astăzi și prin *Kvinnebevegelsen*. Ironic este că aceasta a devenit ea însăși ca un bărbat dominant în căsătoria de familie. Ambele extreme sunt greșite. Suntem chemați să ne iubim și să ne onorăm soția, dar să căutăm mai întâi Împărăția lui Dumnezeu:

Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Nu vă îngrijorați dar de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.

— Matei 6:33-34

O altă tendință în societatea bunăstării de astăzi este că unele femei citesc, de asemenea, tot felul de cărți despre creșterea copiilor și altele asemănătoare și îl domină pe bărbat cu modul în care acesta ar trebui să fie și să se comporte. Nu ești niciodată mulțumit și vrei să-l atragi pe bărbat la *selvutviklingskurs* și altele similare, când problema este că nu îl cauți mai întâi pe Dumnezeu. Aceasta este o trăsătură comună a unor femei norvegiene și nu este în conformitate cu ceea ce ne-a dat Dumnezeu. Căsătoria este un legământ de a încerca să ne iubim unii pe alții, chiar și atunci când suntem diferiți. Nu de a încerca să-l facem pe celălalt cât mai asemănător cu noi înșine.

Când cursurile de la Școala de Evanghelizare se terminau după-amiaza, ieșeam adesea pe stradă și ne rugam pentru oameni, într-un mod total informal și fără o organizare evidentă, dar de obicei în grupuri mici de două până la patru persoane. Îmi amintesc în mod special un caz în care am întâlnit o prostituată. Fusese la închisoare și purta o brățară de monitorizare la picior, având în același timp un fragment de glonț în picior care nu fusese extras prin operație. Era puțin suprarrealist totul, dar am vorbit cu ea și ne-a spus că soțul ei se rugase mult ca ea să-L întâlnească pe Dumnezeu. Când ne-am rugat pentru ea, a spus că în clipa în care mi-am pus mâna pe piciorul ei (Marcu 16:18), a simțit ca și cum fragmentul a ieșit din picior. Dacă s-a întâmplat cu adevărat, nu știu, dar am trăit multe lucruri îmbucurătoare în USA și văd că oamenii de acolo sunt mult mai deschiși la

rugăciune și îl caută pe Dumnezeu mai mult decât este obișnuit în restul Occidentului. De ce este așa, nu știu. Excepția sunt tinerii. De obicei este ușor să împărtășești și să te rogi pentru ei și în Norvegia, iar când îi întâlnești în grupuri, vindecările și mărturia despre unul dintre ei vor fi atestate de către toți.

A fost minunat să am ocazia de a participa la școala de evanghelizare din Florida cu Reinhard Bonnke. Ceea ce îmi amintesc este că Duhul Sfânt mi-a arătat lucruri acolo pentru care sunt recunoscător mulți ani mai târziu. Am văzut vindecări uimitoare având loc și am auzit mărturii care ne-au zidit și ne-au inspirat. Pe scurt, această săptămână a fost instrumentală pentru mine în drumul meu viitor cu Dumnezeu.

Nu eram conștient de asta, dar Dumnezeu urma ca, în anul următor, să folosească mai mulți dintre cei care fuseseră la școala de evanghelizare pentru a confirma și a ajuta la trimiterea mea în Colorado Springs în 2013-2014. Dumnezeu avea un plan și, privind în urmă, înțeleg de ce a făcut lucrurile în acest fel.

În acest timp, văd și contururile unei lupte printre unii dintre Sfinții din jurul meu și se vorbește pe la spatele meu. Sunt un evanghelist convins și vorbesc cu oameni peste tot. Sincer să fiu, pot fi destul de hiperactiv și simt uneori că în interiorul meu arde un foc pentru Dumnezeu (Ieremia 20:9).

Îmi amintesc în mod special o călătorie la Oslo Sentralstasjon, unde am împărtășit și m-am rugat pentru oameni și am fost martor la puterea lui Dumnezeu trecând prin mai mulți dintre ei. Dar, în mod ciudat, am avut procese de conștiință din cauza aceasta când m-am întors la Knarvik, până când un frate din grupul de bărbați a spus că Dumnezeu i-a arătat o imagine cu mine la Oslo Sentralstasjon, înconjurat de îngeri. Acea imagine a eliminat cu adevărat amărăciunea unei părți din opoziția pe care, din păcate, am întâlnit-o printre unii dintre Sfinți în acea perioadă.

Dacă umblu în puterea lui Dumnezeu și primesc critici pentru ceea ce văd și mărturisesc atunci când lucrez pentru Dumnezeu, înseamnă că cineva nu a fost capabil să aibă grijă de inima sa și nu recunoaște că am primit daruri diferite de la Duhul Sfânt (1 Corinteni 12:4-7). Eu însumi trebuie să fiu capabil să mă bucur că alți frați și surori din jurul meu au daruri pe care eu nu le am. Duhul Sfânt dă, nu noi. Dar trebuie să-L onorăm pe Dumnezeu cu ceea ce primim, nu să-l folosim abuziv pentru putere sau bani. Invidia sau mânia unora față de alții în credință se vor așeza ca un strat de grăsime în jurul inimii noastre și ne vor amorti atât pe noi, cât și biserica lui Dumnezeu.

Apropo de a dormi și de a nu fi treaz în duh (1 Tesaloniceni 5:6). Uneori a fost o încercare să văd cum poporul lui Dumnezeu consumă binecuvântările care erau menite să meargă către De Hellige care sunt aleși să lucreze pentru Dumnezeu.

Nu urma cărarea celor nelegiuți și nu păși pe calea celor răi! Ferește-te de ea și nu merge pe ea, abate-te de la ea și treci înainte! Cei nelegiuți nu pot

dormi dacă nu au făcut răul. Dacă nu au făcut pe cineva să cadă, le piere somnul. Căci ei mănâncă pâinea nelegiurii și beau vinul violenței. Cărarea celor neprihăniți este ca lumina dimineții, care strălucește tot mai mult până la amiază. Calea celor nelegiuți este ca întunericul negru, ei nu știu de ce se pot poticni. Fiul meu, păzește-ți inima, ascultă când vorbesc, pleacă-ți urechea la cuvintele mele! Să nu se depărteze de ochii tăi, păstrează-le adânc în inima ta! Căci ele sunt viață pentru cei ce le găsesc și sănătate pentru tot trupul lor. Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții. Depărtează de gura ta cuvintele false, ține buzele departe de viclenie!

— *Proverbele 4:18-24*

Și acest lucru ne este dat de Creatorul nostru, Jesus Kristus, Fiul lui Dumnezeu și trimisul Tatălui către noi, omul. Stă scris în evanghelia după Ioan:

La început era Ordet. Ordet era cu Dumnezeu, și Ordet era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin el; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără el. În el era viața, și viața era lumina oamenilor. Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o. A apărut un om, trimis de Dumnezeu; numele lui era Johannes. El a venit ca martor, ca să mărturisească despre lumină, pentru ca toți să creadă prin el. Nu era el lumina, ci el a venit să mărturisească despre lumină. Lumina adevărată, care luminează pe orice om, venea atunci în lume. El era în lume, și lumea a fost făcută prin el, dar lumea nu l-a cunoscut. A venit la ai săi, și ai săi nu l-au primit. Dar tuturor celor ce l-au primit, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu, celor ce cred în numele lui. Ei nu sunt născuți din sânge, nici din voia firii, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu. Și Ordet s-a făcut om și a locuit printre noi, și noi am privit slava lui, o slavă ca a Singurului Născut din Tatăl său, plin de har și de adevăr.

— *Ioan 1:1-14*

Jesus este Creatorul nostru și, când citim despre Moses în fața rugului aprins, de fapt este vorba atât de un înger al lui Dumnezeu, cât și de *Yahweh* care s-au arătat lui. Înger înseamnă trimis de Dumnezeu, exact așa cum a fost Jesus, trimis. Jesus ne-a spus că, atunci când Îl vedem pe El, Îl vedem pe Dumnezeu. Vedem că în Biblia ebraică *Yahweh* este cel care îi vorbește lui Moses. Tot *Yahweh* este cel care umblă cu Adam și Eva în Grădina Edenului.

Atunci Îngerul Domnului i s-a arătat într-o flacără de foc care ieșea dintr-un rug. El s-a uitat, și iată! – rugul era tot un foc, dar rugul nu se mistuia

deloc. Și Moses a zis: „Am să mă întorc să văd această viziune minunată. De ce nu se mistuie rugul?” Dar când a văzut Domnul că el se întoarce să vadă, Dumnezeu l-a chemat din rug: „Moses, Moses!” El a răspuns: „Iată-mă.”

— *Yahweh către Moses - Exodul 3:2-4*

Cine este Yahweh? Este Jesus. În același fel în care S-a ascuns de ucenicii care mergeau spre Emmaus, tot Jesus a fost Cel care a umblat pe pământ în Grădina Edenului și în mai multe ocazii ulterioare, nu Dumnezeu Tatăl, deoarece nu îl putem vedea pe Tatăl cu ochii noștri fizici și să supraviețuim (Exodul 33:20). Știm că Jesus a vorbit în pilde și aceasta pentru ca ai Săi să audă și să înțeleagă, nu aceia pentru care cuvântul nu era destinat:

Atunci ucenicii s-au apropiat de el și l-au întrebat: „De ce le vorbești în pilde?” El le-a răspuns: „Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele împărăției cerurilor, dar lor nu le-a fost dat. Căci celui ce are, i se va da și va avea din belșug. Dar de la cel ce n-are, se va lua chiar și ce are. De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, deși văd, nu văd, deși aud, nu aud și nici nu înțeleg. Pe ei se împlinește acest cuvânt profetic al lui Jesaja: Veți auzi și veți tot auzi, dar nu veți înțelege; veți privi și veți tot privi, dar nu veți vedea! Căci inima acestui popor s-a îngurășat, au ajuns tari de urechi și și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima și să se întoarcă, pentru ca eu să-i vindec. Dar ferice de ochii voștri, pentru că văd, și de urechile voastre, pentru că aud. Adevărat vă spun: mulți profeți și oameni neprihăniți au dorit să vadă ceea ce vedeți voi, dar n-au văzut, și să audă ceea ce auziți voi, dar n-au auzit.

— *Matei 13:10-17*

Dar ce spune Jesus despre sine în *Vechiul Testament și în cărțile profetice*? După propria sa înviere, el confirmă că, dacă suntem deschiși față de scriptură, nu suntem fără pricepere și zăbavnici în a crede ceea ce profeții au spus în Vechiul Testament:

În aceeași zi, doi ucenici erau pe drum spre un sat care se numește Emmaus, la șaiszeci de stadii de Jerusalem, și vorbeau despre tot ce se întâmplase. În timp ce vorbeau și discutau aceste lucruri, Jesus însuși s-a apropiat și a mers împreună cu ei. Dar ochii lor erau împiedicați să-l recunoască. El le-a zis: „Ce sunt aceste lucruri despre care vorbiți cu atâta aprindere pe drum?” Ei s-au oprit și s-au uitat triști, iar unul din ei, pe nume Kleopas, i-a răspuns:

— *Luca 24:12-32*

„Tu trebuie să fii singurul călător în Ierusalēm care nu știe ce s-a întâmplat acolo în aceste zile.”

„Ce anume?” i-a întrebat el.

„Cele cu Iesus din Nazaret”, au răspuns ei.

„El a fost un prooroc, puternic în fapte și în cuvinte înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului popor. Dar marii noștri preoți și cărmuitorii noștri L-au dat să fie condamnat la moarte și L-au răstignit. Iar noi nădăjduiam că El este Acela care avea să izbăvească pe Israel! Mai mult, iată că astăzi este deja a treia zi de când s-au întâmplat acestea. Ba chiar niște femei de-ale noastre ne-au uimit: ele s-au dus dis-de-diminează la mormânt, dar nu I-au găsit trupul. S-au întors și au spus că au văzut și o vedenie de îngeri, care le-au zis că El este viu. Unii dintre ai noștri s-au dus apoi la mormânt și au găsit așa cum au spus femeile, dar pe El nu L-au văzut.”

Atunci El le-a zis: „O, cât sunteți de nepricepuți și de zăbavnici cu inima în a crede tot ceea ce au spus proorocii! Nu trebuia oare ca Messias să pătimească acestea și să intre în slava Sa?”

Și, începând de la Moșes și de la toți proorocii, le-a tâlcut în toate Scripturile cele ce erau scrise despre El. S-au apropiat apoi de satul în care mergeau, iar El s-a prefăcut că vrea să meargă mai departe.

Dar ei au stăruit de El, zicând: „Rămâi cu noi, căci este spre seară și ziua e pe sfârșite.”

Atunci a intrat să rămână cu ei. Și, pe când ședea la masă cu ei, a luat pâinea, a rostit binecuvântarea, a frânt-o și le-a dat-o.

Atunci li s-au deschis ochii și L-au recunoscut. Dar El s-a făcut nevăzut dinaintea lor.

Ei au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?” Și s-au ridicat în aceeași clipă și s-au întors în Ierusalēm.

Acolo i-au găsit adunați pe cei unsprezece și pe prietenii lor, care ziceau: „Domnul a înviat cu adevărat și S-a arătat lui Simon.”

Atunci cei doi au povestit cele petrecute pe drum și cum L-au recunoscut la frângerea pâinii.

Pe când vorbeau ei acestea, Iesus însuși a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!”

Ei s-au înspăimântat și s-au temut, căci credeau că văd un duh. Dar El le-a zis: „De ce sunteți tulburați și de ce se ridică îndoieli în inima voastră? Priviți mâinile și picioarele Mele. Eu sunt. Pipăiți-Mă și vedeți! Un duh nu are carne și oase, așa cum vedeți că am Eu.”

Și le-a arătat mâinile și picioarele Sale. Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau, ci se mirau, El i-a întrebat: „Aveți aici ceva de mâncare?” I-au dat o bucată de pește fript, iar El a luat-o și a mâncat-o înaintea lor.

Apoi le-a zis: „Acestea sunt cuvintele pe care vi le spuneam când eram încă cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moses, în Prooroci și în Psalmii.”

Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile

Capitolul 26

Școala biblică în USA (2013)

În cursul anilor 2012–2013, Duhul Sfânt ne-a vorbit clar despre faptul că trebuia să începem școala biblică. Îmi amintesc că L-am rugat pe Tatăl să îmi dea un an sabatic, iar acesta a fost răspunsul Lui pentru mine. Nu a venit chiar de nicăieri, deși nu era răspunsul la care mă așteptam. În acel moment, și soția mea a realizat că era rânduit să începem școala biblică în USA. Mai exact la *Charis Bible College* în Woodland Park, situat în munții *Rocky Mountains* din Colorado Springs. Acest lucru mi-a fost spus direct de către Tatăl în timp ce mă aflam în USA într-o scurtă călătorie de evanghelizare în Denver. Un cuplu care urmase școala de evanghelizare din Florida se afla în spatele organizării evenimentului. Rezervasem biletele și eram emoționat dacă făcusem într-adevăr lucrul corect, iar soția mea nu a protestat de data aceasta. Eu însumi mă gândeam că sunt puțin nebun plecând în USA pentru a doua oară într-un interval atât de scurt și pentru o ședere de doar câteva zile, dar, din fericire, am primit confirmarea înainte de a pleca. Este un pic ca în cazul lui Petru (Matei 14:29-31). Simți că faci pasul afară din barcă și ești pe cale să te scufunzi înainte ca Dumnezeu să te apuce de mână și să te ridice din nou:

Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată. Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul, căci este un om nehotărât și nestatornic în toate căile sale.

— Iacov 1:5-8

Uneori, desigur, sunt nesigur dacă am auzit cu adevărat corect atunci când urmez ceea ce îmi dă Duhul Sfânt, dar când primesc confirmarea, de obicei simt pace cu privire la alegerea făcută. Confirmarea de data aceasta a venit de la Duhul Sfânt, care mi-a spus o parte din numele celor la care urma să înnoptez. Numele politicianului *Kaci Kullman Five* îmi rămăsese întipărit în minte, iar ulterior am văzut că pe ei îi chema *Kaci Robbins*, așa că am înțeles că era de la Duhul Sfânt. Nu îi cunoșteam, dar și ei fuseseră la școala cu Reinhard Bonnke și locuiau în Colorado Springs. Nu doar atât, dar ei fuseseră binecuvântați de mine indirect când un alt frate, *Mike Sanchez*, tot de la școala de evanghelizare, se rugase pentru vindecarea lui Daniel cu o ocazie anterioară, când eu îl încurajasem să

facă acest lucru. Și Dumnezeu plănuise astfel încât orașul în care locuia acest cuplu să fie locul unde se afla Școala Biblică, ceea ce ne-a binecuvântat pe toți.

Daniel Robbins și soția sa din Colorado Springs nu mă cunoșteau înainte de a ajunge acolo, deși fuseserăm la aceeași școală în 2012 cu CFAN și Reinhard Bonnke. Dar Dumnezeu i-a folosit pentru a-mi arăta școala și pentru a-mi deschide înțelegerea asupra a ceea ce urma să se întâmple în anul următor.

Știam că trebuie să merg la Denver pentru că Duhul Sfânt îmi spusese acest lucru și El a confirmat-o printr-o soră în credință din USA. Dumnezeu i-a arătat cuplul Anh Le și Michelle, care erau organizatorii acestei întâlniri de evanghelizare, atunci când ea L-a întrebat pe Dumnezeu. Ea nu știa că Dumnezeu îmi dăduse deja numele *Denver*.

Am participat la întâlnirea de evanghelizare din Denver. Era o scenă deschisă și am făcut parte din grupul care a împărtășit cuvântul și s-a rugat pentru cei care au venit la eveniment. Pastorul *Bryan Schwartz* era cel care conducea partea practică și, deodată, mi s-a adresat și mi-a spus ceva de genul: «Ești profund, dar nu este important dacă ești profund sau nu». El nu mă cunoștea, dar și *Marcus Wick* mi-a spus ceva asemănător în 2014, câțiva ani mai târziu. Aceasta înseamnă doar că Dumnezeu m-a văzut când intram în profunzimea Scripturii și îl căutam pentru adevăr, dar și că nu trebuie să îi judec pe alții care nu fac la fel. Sfinții au toți propriul lor loc în casa lui Dumnezeu și sunt responsabili să îl urmeze pe Isus, autorul credinței lor. Totuși, toate cărțile și experiențele pe care le-am avut în perioada 2008-2012 m-au condus spre un punct în timp în care mi-am lăsat deoparte rezistența față de Dumnezeu, iar acest lucru s-a întâmplat în mai 2012. Ne aflăm încă în Denver și conducem dus-întors între casa din Colorado Springs și eveniment, un drum de o oră și jumătate bună sau cam așa ceva.

Avem puțin timp liber și atunci Daniel Robbins decide să îmi arate puțin împrejurimile orașului Colorado Springs. Am înțeles că ajunsese într-o „centură biblică” cu multă activitate pentru Dumnezeu. Și în timp ce stăteam la unul dintre semafoare, așteptând culoarea verde, Dumnezeu mi-a deschis înțelegerea și mi-a arătat că trebuia să mergem la *Charis Bible College*. Imediat am simțit o pace în legătură cu Andrew Wommack, care conducea școala, și nu am putut să îi spun „nu” Tatălui în sinea mea, deși ulterior am avut dificultăți în a digera totul când m-am întors acasă. Totuși, am rămas puțin *paff*, dacă pot spune așa, și i-am spus asta fratelui nostru care conducea mașina, moment în care el L-a lăudat pe Dumnezeu. Totul era puțin ireal și nu știam sub nicio formă cum se vor rezolva aspectele financiare, deoarece eram deja cu o sută de mii în minus din vânzarea casei de la Frekhaug. Acolo se afla și *provocarea mea*, mă gândeam eu: mijloacele pentru a merge la școala biblică.

În acel moment locuiam la capătul drumului Galtenesveien, într-un apartament închiriat acolo, exact așa cum Dumnezeu îi confirmase soției mele înainte de a-l primi. Proprietarul era un fost prieten de-al ei, un pastor din Biserica Norvegiană din Loddefjord.

Puțin știam eu că motivul pentru care vândusem casa cu un an înainte era că Dumnezeu pregătise un traseu pentru noi în anii ce au urmat și că acesta era motivul pentru care *Frate Thomas* spusese atât de clar că vânzarea casei era lucrul corect de făcut.

Am dăruit mult din ceea ce aveam în casa de la Fosse din Frekhaug înainte de a o vinde și, în legătură cu aceasta, a venit la noi un bărbat care a primit sistemul stereo. I-am vorbit deschis și ceea ce mi-a povestit el a fost că locuința lui era posedată. Mai târziu l-am vizitat, dar înainte de aceasta, Dumnezeu m-a mustrat de fapt înainte să plec. Dumnezeu mi-a cerut să fiu **ascultător** (1 Samuel 15:22), dar în imaturitatea mea nu am luat în serios gravitatea acestui lucru. Am vizitat apoi persoana cu duhuri necurate în casă și am reușit să bagatelizez problemele pe care le avea această persoană, deși ar fi trebuit să înțeleg că era greșit. Avea cranii pe pernele sale și o mulțime de arme atârinate pe perete. Spunea că noaptea prezența era atât de puternică încât se încerca chiar smulgerea plapumei de pe pat. Dumnezeu m-a mustrat, dar eram imatur. Ceea ce ar fi trebuit să spun era: Scapă de tot ce este moarte în casă, deoarece duhurile necurate caută odihnă (Matei 12:43-45), pocăiește-te de păcatul tău înaintea lui Dumnezeu (1 Ioan 1:9), spune „da” lui Isus și lasă-te născut din nou. Trebuie să recunosc că, dacă vreau să funcționez în chemarea mea, trebuie să ascult de Tatăl și nu de oameni, lucru la care am devenit mai bun în ultimii ani. Mulți încearcă să își scuze păcatul sau inimile împietrite față de evanghelie și lucrarea lui Dumnezeu, iar Tatăl m-a disciplinat în acest sens.

În total, cinci persoane mi-au vorbit profetic cu privire la școala biblică din USA (1 Corinteni 14:3). La acestea s-a adăugat ceea ce Dumnezeu mi-a arătat când mi-a deschis înțelegerea, poate puțin în același mod ca în cazul apostolului Luca:

Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă...

— Luca 24:45

Una dintre persoanele care mi-au vorbit a fost o soră în credință, *Soră Amy*. Ea este căsătorită, are patru copii și locuiește în USA. Are o chemare evanghelică asupra ei. Al doilea a fost *Ikem Grigsby*, un evanghelist cu normă întreagă. A mai fost și un credincios din propria mea biserică, *Frate Trond*, care mi-a spus direct că a auzit cuvântul „Școală Biblică”, precum și același evanghelist în vizită, care a considerat că Duhul Sfânt a spus acest lucru când a fost la noi acasă. Familia Robbins din USA fusese, de asemenea, la școala de evanghelizare din Florida cu Reinhard Bonnke. *Soră Amy* mai experimentase anterior faptul că Dumnezeu îi arătase întreaga mea familie cu toate bagajele în USA, lucru despre care la acel moment am crezut că este puțin probabil să fie adevărat. Acest lucru s-a întâmplat cu ceva timp înainte de călătoria de evanghelizare în Colorado și Denver.

După scurta călătorie de evanghelizare, s-ar fi putut crede că acum eram împăcat cu ideea de a pleca și de a urma școala biblică în USA. Dumnezeu îmi arătase școala, dar, deși

Îl rugasem pe Tatăl pentru un an sabatic cu timp pentru a studia Cuvântul Său, nu am făcut pasul decisiv până când nu a venit ultima confirmare. Una dintre persoanele care mi-au vorbit direct a fost *John Natale*, tot din USA. Am crezut că este o coincidență, dar am fost rugat să particip la o conferință telefonică în care John Natale ne-a vorbit tuturor prin cuvinte de cunoștință de la Dumnezeu și a fost confirmat de un alt participant la școala de evanghelizare că John avea într-adevăr un dar profetic, lucru pe care l-am înțeles și eu în acel moment:

Lucrarea ta aici s-a terminat. Aruncă-te în avion.

— *John Natale mi-a spus profetic*

John nu știa absolut nimic despre mine și cu siguranță nu știa că Dumnezeu îmi cerea să merg la Școala Biblică în USA, așa că am simțit cum inima începe să îmi bată cu putere. După toate experiențele mele, s-ar fi crezut că aș fi capabil să rămân calm în fața tuturor acestor lucruri, dar nu am făcut-o. Să ne dăm demisia de la locurile de muncă și să ne încredem în Dumnezeu era un pas uriaș de făcut, mai ales având în vedere că aveam trei copii la acea vreme.

S-a ajuns la un punct în care eu și soția mea am decis să îi cerem lui Dumnezeu o confirmare că într-adevăr trebuia să mergem la școala biblică din USA. Și ceea ce s-a întâmplat apoi este că *Ikem Grigsby*, doar câteva zile mai târziu, m-a contactat prin Facebook pentru prima dată și mi-a spus că a avut un vis căruia nu îi înțelege semnificația. Mi-a spus că eu eram în centrul visului și crede că poate este pentru mine. El însuși era evanghelist cu normă întreagă, chemat de Dumnezeu chiar înainte ca uraganul *Katrina* să lovească Florida în 2005, când și-au pierdut casa cu tot ce dețineau:

Ikem merge înainte și înapoi între casă și mașină, umplând-o cu bagaje. Primește apoi un apel de la mine pe telefon, dar când încearcă să răspundă, dintr-odată nu mai există contact cu apelantul, adică eu. El și soția lui conduc apoi spre avion și aproape că pierd zborul. Când aterizează, primește o duzină de mesaje text pe telefon de la mine, dar toate erau goale.

— *Visul lui Ikem Grigsby din 2013*

Ikem nu știa despre ce era visul și m-a contactat deoarece mă cunoștea de la școala de evanghelizare din Florida din 2012 și făceam parte din același grup de Facebook. A menționat, de asemenea, că erau mult mai multe bagaje decât de obicei când călătorește singur. Am înțeles imediat semnificația visului, iar soția mea m-a întrebat ce am făcut în această privință?! Am fost puțin perplex, deoarece îi spusese deja ceea ce spusese Dumnezeu și trebuia mai întâi să fim de acord înainte de a aplica. În realitate, necredința mea fusese cea care mă reținuse de la a aplica, deoarece nu aveam bani pentru asta

în acel moment. Ei bine, am căzut de acord să aplicăm la școală (Evrei 11:1). Răspunsul de la școală a fost că aveau nevoie de o dovadă de la bancă prin care să arătăm că ne putem întreține singuri în USA. Nu aveam așa ceva, așa că le-am spus că Dumnezeu ne ceruse să aplicăm, la care am primit răspuns că vor procesa cererea cu credința că Cuvântul lui Dumnezeu se va împlini. Puțin știam eu că *antreprenorul local* care venise la noi în 2009, reușise acum să obțină autorizația de construcție prin consiliul local. Cu puțin timp înainte de expirarea termenului de trimitere a confirmării de la bancă, el a sunat și a spus: «acum poți veni să semnezi contractul». Poate sunt un om mai simplu, dar după un timp atât de lung de procesare a cazului, a fost aproape surprinzător că banii aveau să vină de aici. Pe drum spre întâlnire, am devenit dintr-odată puțin neliniștit și *am strigat către Dumnezeu* că era imposibil să mergem în USA cu 3 copii și 2 adulți cu ceea ce ne mai rămânea după vânzarea terenului. Cel puțin așa credeam eu. Îmi amintesc că am spus asta chiar înainte de a traversa podul Hagelsundbrua între Flatøy și Knarvik (Proverbele 3:5-6). Și ceea ce s-a întâmplat apoi a fost că el, la întâlnire, ne-a întrebat dacă am fi dispuși să îi vindem și restul terenului, așa că, per ansamblu, am căzut de acord să cumpere partea care fusese transformată în scop rezidențial, precum și restul terenului care era încă zonă agricolă, silvică și naturală (LNF). Am agreeat, de asemenea, să împartă plata în 3 tranșe și a acceptat penalități de întârziere de 1000,- coroane pe zi dacă o plată parțială nu era efectuată la data stabilită. Și am ajuns la aproape 1 milion o sută de mii de coroane, ceea ce a fost incredibil de bucurie și o binecuvântare pe care Dumnezeu o știa deja dinainte. Am fost cu adevărat binecuvântați de Dumnezeu atât cu miracole în trup și duh, cât și cu miracole financiare (Filipeni 4:19). Nu pot nega acest lucru. Acest fapt mă face să reflectez de ce nu am spus pur și simplu „da” și nu am aplicat imediat, iar motivul a fost propria mea necredință.

În mintea mea gândeam: «*Dar nu avem bani*». Însă problema nu era cea financiară, ci necredința mea față de Cuvântul lui Dumnezeu (Marcu 9:24). Nu am început să aplic la Școala Biblică deoarece nu am pășit în credință că acest lucru se va rezolva. Când Dumnezeu a vorbit și acest lucru este confirmat, atunci ai o problemă cu credința ta și nu ar trebui să încerci să o scuzi în alt mod.

— *Propria mea necredință când Dumnezeu a vorbit despre școala biblică*

Toate pregătirile pentru școală sunt făcute și ne dăm demisia din locurile de muncă din Bergen. Eu ca dezvoltator de sisteme la Noklus și ea ca profesoară, iar în octombrie 2013 plecăm în USA la Charis Bible College din Colorado Springs. În visul în care Ikem Grigsby aproape a pierdut avionul, acest lucru s-a datorat faptului că am primit viza pentru fiica noastră cea mică, Engeline, cu doar 3 zile înainte de decolarea avionului, așa că a fost la limită să reușim. Facem o escală în Islanda și apoi zburăm mai departe spre Denver, în USA. Avem o mulțime de bagaje cu noi, iar copiii stăteau lângă cărucioarele

încărcate la maxim în aeroport. Cred că a fost o priveliște în sine. Ne instalăm în Colorado Springs înainte de a începe Școala Biblică. Chiar din prima zi, toți studenții din anul întâi au primit o medalie. S-a spus că faptul de a fi ajuns până aici era o realizare în sine, ceea ce era adevărat. Charis Bible College din Colorado Springs era, de asemenea, singura școală a lui Andrew Wommack care primea studenți internaționali, după cum am aflat ulterior, lucru pe care Dumnezeu, desigur, îl știa dinainte (Romani 8:28).

Suntem chiar la sfârșitul anului 2013, chiar înainte ca școala să deschidă noile sedii sus în Woodland Park, și se apropie Crăciunul. Cursurile se desfășoară normal și acum este pauză. Suntem încă în vechile sedii jos în Colorado Springs.

Aici nu vei mai fi anul viitor.

— *Stau în școală și Duhul Sfânt spune*

M-am gândit în sinea mea că acesta nu putea fi sub nicio formă Duhul Sfânt, așa că am protestat puternic față de cele spuse. Uneori sunt copilăros astfel, din păcate. Totuși, din bunătatea Lui Dumnezeu a rânduit așa, lucru pe care aveam să îl înțeleg abia mai târziu în 2014. Am avut o perioadă minunată la școală. Soția mea urma cursurile de seară, iar eu pe cele de zi, și făceam cu rândul la îngrijirea copiilor.

Aleg să nu împărtășesc deschis despre un eveniment traumatic care a avut loc în USA în acea perioadă, în timp ce conduceam pe autostradă cu o sută de kilometri pe oră. Ceea ce pot spune este că persoana implicată a refuzat să își asume responsabilitatea. Persoana nu a venit cu niciun fel de scuze și nici nu a înțeles răul pe care această acțiune l-ar fi putut cauza.

Capitolul 27

Charis Bible College (2014)

Ajunseserăm în anul 2014, iar Charis Bible College își deschisese noua clădire în Woodland Park, iar cursurile pentru anul întâi se desfășurau în sala principală de acolo. Construcția este aerisită, cu o structură de rezistență din lemn, având arcade superbe care se înalță mult deasupra noastră. Americanii sunt, în general, pricepuți la design interior, iar aceasta era o structură din lemn minunată, unde o parte a încăperii avea o fereastră panoramică uriașă spre Pikes Peak, aflat la 4302 m deasupra nivelului mării. Woodland Park se afla la 2580 m, așa că acest lucru era destul de special. Noi înșine locuiam la 2300 de metri și eram puțin gâfâiți în primele luni ale șederii noastre acolo când urcam scări sau făceam efort similar.

Școala are Biblia ca material principal, dar primim broșuri cu împărțirea tematică a materiei de studiu și, după finalizarea fiecărei teme, trecem întotdeauna printr-un test simplu pentru a vedea dacă ne-am însușit materialul. Se organizează regulat conferințe, iar o temă care revine adesea la *Charis Bible College* este vindecarea și harul lui Dumnezeu. Nu harul de a păcătuți, ci harul lui Dumnezeu pentru păcătosul care vine la cruce și își lasă deoparte propriul sine și împotrivirea față de Dumnezeu. Nu am menționat acest lucru în mod deosebit, dar am văzut multe miracole când m-am rugat pentru oameni și despre acest lucru împărtășește și Andrew Wommack: darurile harului lui Dumnezeu pentru noi, oamenii, și modul în care vindecarea este ceva natural la care Sfinții să se aștepte (Iacov 5:14-15). Dumnezeu știa acest lucru și m-am simțit *foarte acasă* aici, la școala biblică, din acest punct de vedere. Soția mea era probabil încântată de tot ce ținea de aspectele practice ale călătoriei, planificare și, în general, de un loc nou cu prieteni și activități noi. Un semnal de alarmă în această perioadă este faptul că ei nu îi place să citească Biblia împreună cu mine și devine repede nerăbdătoare și iritată când vorbesc despre ceea ce spune Scriptura sau povestesc despre lucrurile pe care mi le dă Dumnezeu sau despre vindecările pe care le văd.

Trecem prin anul școlar și, în același timp, familia începe să meargă duminica la o biserică din Woodland Park, unde există și activități pentru copii. În timpul școlii, unul dintre profesorii de Biblie, *Greg Mohr*, i se adresează direct fostei mele soții în mijlocul predării. Am fost foarte norocos, deoarece toate cursurile sunt înregistrate audio. Puțini sau chiar nimeni nu cunoștea provocările prin care treceam eu și soția mea de atunci, dar ea mă criticase în repetate rânduri sau mi se împotrivise în lucrarea pentru Dumnezeu. Totul era un paradox, în esență, deoarece ea și familia ei se declară credincioși. Cu toate acestea, Greg Mohr spune ceea ce eu însumi nu doream să exprim. Greg Mohr nu o

cunoștea în niciun fel pe fosta mea soție când i-a vorbit, așa că acest lucru a venit „din senin”, ca să spun așa:

Dumnezeu va **spulbera necredința** din tine și te va aduce la o asemenea fa-voare și o asemenea binecuvântare și o asemenea credință pentru finanțe. Și Dumnezeu va scoate asta complet din tine și te va folosi cu putere, nu doar în domeniul financiar, ci și în cel al vindecării. **Și Dumnezeu te va folosi cu putere dacă îl lași. Dacă îi dai permisiunea să facă asta.** Și anulez mi-siunea vrăjmașului împotriva ta și orice experiență negativă care a încercat să te scoată de pe cale. Tatăl tău te iubește și dorește să reverse binecuvân-tarea Sa peste viața ta. Vei experimenta acest lucru și îi vei ajuta pe alții să experimenteze acest lucru. Amin? Amin!

— Greg Mohr i-a vorbit soției mele

Când *Marcus Wick*, câteva luni mai târziu, a spus că Dumnezeu ne desparte, a devenit clar că ea se hotărâse deja să se separe. Noi eram meniți să funcționăm împreună, ca un singur trup (Efeseni 5:31), dar Dumnezeu văzuse cum stăteau lucrurile. Fie ca Dumnezeu să îi privească cu milă pe cei care se lasă ademeniți de ispitele acestei lumi:

Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce și nu vă veți face ca niște copi-lași, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor. De aceea, oricine se va smeri ca acest copilăș va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor. Și orici-ne va primi un copilăș ca acesta în Numele Meu Mă primește pe Mine. Dar pentru oricine va face să se poticnească pe unul din acești micuți care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară și să fie afundat în adâncul mării. Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire, dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire! Dacă mâna ta sau piciorul tău te face să cazii în păcat, taie-le și leapădă-le de la tine. Este mai bine pentru tine să in-tri în viață șchiop sau infirm, decât să ai două mâini sau două picioare și să fii aruncat în focul veșnic. Și dacă ochiul tău te face să cazii în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viață doar cu un ochi, decât să ai amândoi ochii și să fii aruncat în focul gheenei.

— Matei 18:3-9

Când o persoană practică manipularea psihologică pentru a te face să te îndoiești de propriul discernământ, percepție sau memorie, acest lucru este cunoscut sub numele de gaslighting și este, în esență, extrem de grav.

La sfârșitul anului școlar, a trebuit să urmez școala de vară, deoarece începusem în semestrul de iarnă și nu în toamnă. Soția mea și copiii au plecat în vacanță în Norvegia în vara anului 2014 și se gândeau că se vor întoarce pentru următorul început de an școlar, dar în interiorul meu simțeam că ceva nu este în regulă cu acest plan. Nu mi-am amintit atunci că Duhul Sfânt îmi vorbise mai devreme în acel an școlar și îmi spusese că nu voi mai fi acolo anul viitor. Nici nu primisem acest lucru în mod deschis.

Am convenit să nu continuăm cu al doilea an școlar. Ulterior, ne-am mutat la Levan-ger, după dorința ei. Eram trist că ne-am oprit după un singur an. Ceea ce se întâmplă apoi este că, cu doar două-trei săptămâni înainte de a mă întoarce din SUA, patru dintre Sfinți mi-au vorbit. Unul era în biserica la care mersesem în acel an. Era ultima mea întâlnire acolo și tocmai se rugaseră pentru mine. Eram pe punctul de a merge în spatele sălii când unul dintre Sfinți, un profet, s-a ridicat și, din senin, a vorbit despre diferite lucruri pe care aveam să le fac pentru Dumnezeu. O parte din ceea ce s-a spus a fost că voi călători în mai multe țări din Europa și a spus că lucrarea mea va deveni mult mai mare decât mă așteptam eu însumi. El însuși urmase Charis, la fel ca și soția lui din Franța. Au fost cuvinte puternice și am fost complet luat prin surprindere de acest lucru. Cuvintele lui aveau să fie confirmate mai târziu de alții în Dumnezeu (2 Corinteni 13:1).

Următorii doi care mi-au vorbit au fost soții *Marcus și Sharon Wick*. Și ei urmaseră cursurile la Charis împreună cu mine și m-am aflat *din întâmplare* la o întâlnire de casă cu niște persoane de la școala biblică, la ei acasă în acel moment; a fost prima și singura dată când am fost la un grup de casă cu ei. Eram străini unul pentru celălalt, în afară de faptul că ne recunoșteam vizual. Atât el, cât și ea mi-au vorbit cu cuvinte de la Dumnezeu.

Dumnezeu i-a arătat lui Marcus că săpasem adânc în Cuvântul lui Dumnezeu, dar că familia apropiată mă criticase pentru alegerile pe care le făcusem pentru Dumnezeu. Dumnezeu nu era mulțumit de acest lucru. Ceea ce vede profetul este un tren cu mine în față. Și Dumnezeu spune că El va decupla vagoanele din spatele meu și va îndepărta greutatea acestora, făcând astfel încât să pot începe să lucrez pentru El. Mi se spune că sezonul pentru această lucrare va începe curând. Sharon mi-a oferit, de asemenea, o confirmare că timpul ce va veni va fi extrem de dificil și că se va simți ca și cum totul va stagna complet, dar că lucrurile mari au nevoie de timp pentru a-și construi avântul. Marcus spune, de asemenea, că vede un râu curgând peste mine cu binecuvântări de la Dumnezeu (Psalmii 46:4), lucru care a fost confirmat și mai târziu.

— *Marcus și Sharon Wick în 2014*

Ultima persoană a fost *Jeffrey Hardwick*, care, de asemenea, urmase Charis anterior. Fusese invitat la o pizza și el era unul dintre invitați. Fără să-mi cunoască trecutul, m-a

întrebat dacă poate să-mi împărtășească cuvinte de la Dumnezeu. A spus, printre altele, că Dumnezeu mi-a dat darul «*miracolelor creative*» (Ioan 14:12). Nu am mai scris despre asta înainte, dar am fost martor la oase și lucruri similare care creșteau sau se lungeau în câteva secunde și eram pe deplin conștient de ceea ce voia să spună. A mai spus că sunt o persoană creativă și că Dumnezeu este foarte bucuros că am căutat confirmare înainte de a lua decizii importante.

Credeam că L-am dezamăgit pe Dumnezeu, dar întristarea mea s-a transformat în bucurie când am înțeles acum că lucrarea mea nu era terminată. Am înțeles că Dumnezeu va îndepărta problemele care mă țineau pe loc (Romani 8:28), dar nu și faptul că Dumnezeu chiar avea să mă despartă trei ani mai târziu. Aceasta a fost prima dată până în acel moment când Dumnezeu mi-a vorbit prin patru credincioși într-un interval atât de scurt. Tot în acel an am început să-l cunosc pe Jangili, dintr-o țară asiatică, iar lucrarea noastră și prietenia noastră frățească încep în acest an.

Capitolul 28

Înapoi în Norvegia (2015)

Ajunsesem în anul 2015 și eram șomer. Dacă am fi încercat să mai rămânem un an în plus, aș fi pierdut dreptul la ajutorul de șomaj. NAV a respins de fapt cererea, iar aceasta a fost aprobată abia după ce am făcut contestație la decizie. Aveam în acel moment o educație solidă și o experiență frumoasă, dar mă chinuiam să îmi găsesc un loc de muncă. Angajatorii nu păreau deloc impresionați de faptul că urmasem o școală biblică și ar fi preferat mai degrabă să fiu un necredincios obișnuit. Înțeleg că CV-ul meu are o lacună în ochii lor, și nu doar una tehnică. Mi s-a spus acest lucru atât indirect, cât și direct, în acest sens.

Din frustrarea de a nu avea de lucru, am început în acest an să scriu un text în care împărtășeam despre cine este Tatăl și ce a făcut El pentru noi. Avea să se transforme în mult mai mult decât mi-am imaginat. Pe deasupra tuturor, ni se mai nasc doi fii și acum e și mai multă viață în apartament, ca să spun așa. Băieții și fetele sunt puțin diferiți în acest sens. Nu este viață doar în camere, ci și în pereți, deoarece proprietarul are o problemă cu șoarecii. Puțin frustrant din punctul de vedere al igienei, dar și captivant pentru copii, care deschideau cu o bucurie amestecată cu groază ușa dulapului de sub chiuvetă, unde era capcana pentru șoareci. Sunt multe momente frumoase cu copiii, dar faptul de a nu avea un *loc de muncă* era ceva nou și provocator. În acel moment, am bănuț că ceea ce fusese spus în 2012 de către *Kvinneforum Nordhordland* se referea probabil la ceea ce începusem aici, dar nu eram sigur. Găseam bucurie în scris, exact ca acum. Tot în acest an merg pentru prima dată într-o călătorie misionară într-o țară asiatică și văd oameni vindecați, eliberați de suferințe și primindu-L pe Isus (Faptele Apostolilor 1:8). A fost o călătorie minunată, dar și provocatoare, deoarece nu reușeam întotdeauna să rămân pasiv. Îmi place să vestesc și la timp, și nelatimp, iar când unul dintre șefii hotelului este martor la miracole și soția sa este vindecată, nu este exclus să apară mici încurcături cu autoritățile. Nu venisem cu viză religioasă, așa că a fost destul de palpitant, ca să spun așa. Stăteam cu doi dintre angajați, amândoi creștini, și am mers la o femeie și fiica ei care locuiau în garajul de lângă hotel. Fiica vorbea în limbi în trecut, dar apoi pierduse acest dar. Avea o creștere anormal de puternică, iar mama ne-a rugat să ne rugăm pentru ea. În timp ce ne rugam, fiica a izbucnit dintr-odată într-o vorbire puternică în limbi, care mi-a făcut părul de pe ceafă să se ridice. S-au întâmplat multe, pe scurt, dar a fost fantastic, deși puțin stresant!

Astfel deci, preaiubiții mei, așa cum totdeauna ați fost ascultători, nu numai în prezența mea, ci cu mult mai mult acum, în absența mea, duceți până la capăt mântuirea voastră cu frică și cutremur. Căci Dumnezeu este Cel care lucrează în voi și vă dă și voința, și înfăptuirea, după buna Sa plăcere. Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăiri, ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu fără vină în mijlocul unui neam ticălos și stricat, **în care străluciți ca niște lumini în lume, ținând strâns Cuvântul vieții**, astfel ca, în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda că n-am alergat degeaba și n-am lucrat degeaba. Dar chiar dacă va trebui să fiu turnat ca o jertfă de băutură peste jertfa și slujba credinței voastre, mă bucur și mă bucur împreună cu voi toți. Tot astfel și voi, bucurați-vă și bucurați-vă împreună cu mine.

— *Filipeni 2:12*

Trecuseră acum șapte ani de când mă născusem din nou. În ciuda tuturor experiențelor pe care le avusesem în acest timp, nu eram sigur de propria mea naștere în duh. Dumnezeu trebuie să fi știut acest lucru încă de la început, căci experiența pe care o avusesem primind acea viziune în care stăteam în interiorul unui ou era o imagine a propriului meu duh în Dumnezeu. Totuși, încă de la acea experiență, mă îndoiesem de ceea ce văzusem. Suntem în 2015 și Dumnezeu este pe cale să îmi răspundă la ceea ce experimentasem. Eram un grup de Sfinți care împărtășeau Evanghelia pe stradă în Trondheim și mergeam cu alți doi frați când am simțit că sunt atras spre un grup de oameni în Trondheim Torg. Unul dintre frați a refuzat să vină cu noi, deoarece acolo stăteau trei tinere îmbrăcate sumar împreună cu un tânăr, și a dispărut rapid de lângă noi. Ne-am învârtit prin zonă și, când ne-am întors spre ei, am simțit o durere sau o senzație ciudată în brațul și umărul drept. Am întrebat dacă vreunul dintre ei are probleme cu brațul sau umărul drept și tânărul a confirmat imediat acest lucru. Tinerele s-au speriat puțin, ca să zic așa, dar le-am liniștit. Le-am spus că venim cu Isus și le-am împărtășit Evanghelia, iar acesta era un dar de har de la Dumnezeu, acela de a simți și de a auzi de la Duhul Sfânt. Ne-am rugat apoi pentru tânăr, iar el ne-a spus că se numește *Azariah* și era pastor de tineret în biserica internațională Betel aici în Trondheim. El ne-a mai spus că, pentru prima dată în viața lui, auzise Duhul Sfânt vorbindu-i *audibil*:

Ia cu tine trei ouă și mergi în centrul orașului (Trondheim)!

— *Duhul Sfânt i-a vorbit lui Azariah în 2015*

Audibil înseamnă că auzi cu urechea, nu în duh. Iar acest lucru ne-a surprins pe toți, nu doar pe Azariah. El nu știa ce urma să se întâmple și de ce trebuia să meargă în centru, așa că Duhul Sfânt a trebuit să repete mesajul de două ori înainte ca el să ia cele trei ouă și să meargă în centru. Nu a găsit nimic acolo și a menționat că, pe drumul de întoarcere,

a luat-o pe o cale puțin diferită de cea pe care merge de obicei. Și atunci am apărut noi și am vorbit cu el. Eu am spus că «**ouăle înseamnă viață nouă**» și m-am bucurat pentru el în acest sens. Abia când am luat trenul înapoi spre Levanger mi-am dat seama ce se întâmplase de fapt. Am înțeles că Tatăl din Ceruri, după șapte ani, îmi răspunsese acum la întrebarea despre ce însemna viziunea cu mine însumi în interiorul oului, din 2008.

El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui. Credințioșii Lui este scut și pavăză.

— *Psalmii 91:4*

Și acest lucru îl confirmă și Isus în Matei:

Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!

— *Matei 23:37*

Amintiți-vă că suntem botezați în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt (Matei 28:19). Ei lucrează împreună în trinitate și, dacă există o singură propoziție care poate descrie voia Tatălui pentru noi, oamenii, aceasta este: **VIATĂ, NU MOARTE!**

După cum am menționat, ouăle simbolizează viața de la Dumnezeu, iar propria mea viziune a confirmat acest lucru înainte ca eu însumi să fi citit despre asta în Biblie sau să fi auzit de la alții din jurul meu. Știu acum că sunt născut din nou din Duhul lui Dumnezeu (Ioan 3:3) și faptele mele sunt însoțite de semne și minuni, și așa va continua dacă voi merge cu Duhul Sfânt. Lumea este ancorată în bani și prosperitate materială și este firesc să te aștepți ca mulți să te batjocorească atunci când vii cu cuvinte de la Dumnezeu. Acest lucru nu vine doar de la străini, ci și de la propria familie și de la alți «credincioși» care ei înșiși ar trebui să fie înflăcărați pentru Cuvântul lui Dumnezeu și să nu rămână căldicei. Dacă este un lucru pe care îl știu după atâția ani cu Tatăl, acela este că sunt incredibil de norocos că am primit ușa către viața lui Dumnezeu, apa vieții, eliberatorul morții, creatorul nostru, ca Domn și Stăpân, Isus Hristos. *Aleluia! DA!!*

Am înțeles în sfârșit în 2015 că Dumnezeu privise cu adevărat cu îndurare spre mine în ziua în care am fost salvat în 2008 și mă minunez de cuvintele pe care I le-a dat lui Moise când Dumnezeu Și-a eliberat poporul din Egipt:

Domnul a vorbit lui Moise și a zis: «Sfințește-Mi pe orice întâi născut, pe orice întâi născut dintre copiii lui Israel, atât din oameni cât și din dobitoace: este al Meu.» Moise a zis poporului: «Aduceți-vă aminte de ziua aceasta,

în care ați ieșit din Egipt, din casa robiei; căci cu mână puternică v-a scos Domnul de acolo. Să nu mâncați pâine dospită. Astăzi ieșiți, în luna Abib. Când te va duce Domnul în țara Canaanitelor... țară pe care a jurat părinților tăi că ți-o va da, țară în care curge lapte și miere...»

— *Exodul 13:1-5*

Consider că Biserica Norvegiană nu are congregații temătoare de Dumnezeu? În mare măsură da, din păcate. Dar nu sunt singurii în această situație. Iar ceea ce am experimentat personal în propria tinerețe este confirmat și de Preotul paroh Morten Gravdal din dieceza Møre, acum peste 40 de ani. Morten a primit o imagine de la Dumnezeu după un mesaj în limbi pe când era student la Menighetsfakultetet din Oslo:

Era imaginea unui tren. Trenul trecea printr-un peisaj cu viteză mare. Trecuruse mult timp de când nu mai trecuse un tren pe acele șine, iar copaci și pietre mari căzuseră pe calea ferată. Dar în fața locomotivei era un plug mare. Acest plug mătura tot ce era pe șine într-o parte. Chiar și în locurile unde fuseseră alunecări de teren – și părea periculos – plugul curăța șinele, iar trenul nu își pierdea deloc viteza. Apoi am văzut că plugul era o carte deschisă. Locomotiva cu aburi nu scotea fum, așa că am înțeles că nu forța mașinii propulsa trenul înainte. Ceea ce propulsa trenul înainte era faptul că oamenii care erau în tren citeau cartea – și credeau ceea ce scria acolo! Oamenii se aplecau pe ferestre, aveau vântul în păr și lacrimi în ochi din cauza vântului. Ei jubilau pentru că mergea atât de repede! Apoi a venit următoarea imagine: Trenul stătea pe loc. Era într-o stație. Plugul – cartea – fusese demontat și zăcea pe unul dintre vagoane. Pe acolo umblau mecanici de locomotivă și conductori și oameni cu șepci de căi ferate și uniforme cu stele și treste. Citeau puțin din carte și tăiau și lipeau – scoteau ceea ce nu reușeau să facă să se potrivească. Rupeau pagini întregi din carte și nu făceau nimic pentru a pune plugul la loc. Unii se întrebau de ce nu merge trenul. Cei mai mulți erau mulțumiți că stătea, urcau și coborau după cum le venea bine. Acest tren este, firește, biserica și adunarea creștinilor. Cartea este Biblia. Puterea Bibliei constă în faptul că creștinii citesc Biblia – și cred ceea ce scrie acolo! Când creștinii fac acest lucru, biserica va merge înainte. Biserica are potențialul de a merge înainte cu o viteză amețitoare, iar acest lucru se va întâmpla atunci când creștinii vor citi Biblia, iar ceea ce scrie în Biblie va modela viața creștinilor. Aceasta a fost o imagine pe care am primit-o acum aproape 40 de ani – și dacă acest lucru era adevărat atunci, este cu siguranță adevărat și acum! Teologii și episcopii centrali și influenți taie și lipesc în Cuvântul lui Dumnezeu în așa fel încât nu mai rămâne nimic. Teologia liberală face ca

Biblia să nu mai fie considerată o carte Sfântă. Cred că Dumnezeu Se mâhnește! Ba chiar mai rău: Se mânie! Și El ne provoacă să montăm din nou plugul în fața trenului! Tot Cuvântul lui Dumnezeu trebuie pus în fața ochilor poporului bisericii și ai adunării creștine – și acesta trebuie să ne modeleze viețile, să ne curețe și să ne sfințească! Atunci biserica din Norvegia poate începe să se miște din nou! Poate că imaginea a fost o profecie pentru vremea noastră? A trecut mult timp de când nu a mai trecut vreun tren pe șinele din Norvegia. A trecut mult timp de când nu am mai avut o trezire! Multe pietre și copaci au căzut pe șine și au fost mai multe alunecări de teren. Poate pare imposibil ca un tren să se miște pe o cale ferată care este într-o stare atât de proastă. Dar – Biblia ne spune că noi credem într-un Dumnezeu pentru care nimic nu este imposibil – nu-i așa?! Să punem plugul la loc!

— *Interpretarea vorbirii în limbi a lui Morten Gravdal în urmă cu aproximativ 40 de ani*

Titlul videoclipului de pe YouTube în care el împărtășește acest lucru este: «El a primit o viziune despre cum va merge cu Biserica norvegiană».

Vechiul Testament este ca o umbră a promisiunilor lui Dumnezeu, iar Isus, Mântuitorul nostru, a deschis Cuvântul și este călăuza către adevărata țară promisă: Cerul. Când israeliții au fost eliberați din Egipt, Dumnezeu i-a atras intenționat într-o capcană, astfel încât să trebuiască să treacă prin Marea Roșie pentru a scăpa de moarte. Aceasta a fost o umbră a mântuirii în Isus Hristos. Cu toții trebuie să trecem prin Marea Roșie, care este botezul către o viață nouă (Romani 6:4) și curățarea de cele vechi! Dumnezeu a închis și posibilitatea de a ne întoarce ușor înapoi. Egiptul era o imagine a morții, destinul lumii. Cei care Îl aleg pe Dumnezeu sunt adoptați în Familia Lui și altoiți în măslin (Romani 11:17). Aceștia sunt Sfinții Binecuvântați care cu îndrăzneală pot striga către **Domnul Salvat** cu numele de **Ava, Tată**:

Așadar, fraților, noi nu mai suntem datori firii pământești, ca să trăim după îndemnurile ei. Dacă trăiți după îndemnurile ei, veți muri; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi. Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu. Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de adopție, care ne face să strigăm: „Ava! Tată!” Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.

— *Romani 8:12-17*

O mărturie pe care doresc să o împărtășesc din acest an este cea despre cum sora noastră *Anne-Gro Fjellingsdal* a fost vindecată la Laberget. Era o întâlnire cu Levanger Vi-neyard și, în timpul adunării, am simțit niște furnicături în zona cefei. Nu înțelegeam de ce și m-am uitat în jur, gândindu-mă ca de obicei că fie sunt eu, fie *se întâmplă ceva*. Am mâncat prânzul mai târziu și am ajuns *din întâmplare* lângă Anne-Gro. După un timp de conversație, am remarcat că am simțit ceva ciudat acolo în timpul adunării, dar că nu înțelesesem de ce. Atunci Anne-Gro a remarcat că ea însăși avusese probleme în acel loc de mai mulți ani și folosea constant analgezice. Pe scurt, ne-am rugat și ea a simțit imediat furnicături acolo unde era durerea, a fost vindecată și a încetat să mai folosească analgezice. Așa a rămas în toți anii care au urmat. Anne-Gro are darul de a deosebi duhurile, iar acesta este un dar pe care biserica trebuie să îl folosească (1 Corinteni 12:9-10).

În același timp, în acest an, Duhul Sfânt îmi vorbește nu doar despre publicațiile care urmau să apară, ci și despre faptul că voi publica *cartea mea*. Îmi amintesc că stăteam în spatele apartamentului, chiar lângă mașina de spălat cu uscătorul deasupra. Un uscător Miele cu pompă de căldură încorporată, dintre toate lucrurile. Totuși, a fost surprinzător să aud asta:

Vei publica Biblia înainte de a publica propria ta carte!

— *Duhul Sfânt în 2015 către mine*

Îmi amintesc că am protestat din nou. Una era să construiesc motorul de publicare, dar să îl folosesc pentru a publica Bibliei era ceva de care eram foarte nesigur. Îl construiseam pentru a face Bibliei ca anexă la o carte, unde să se poată face referire la versete biblice și acestea să fie inserate în carte, precum și legate de Biblia din anexă, nu ca Biblie de sine stătătoare. A durat ceva timp să mă obișnuiesc cu ideea, dar, în paralel cu maturizarea aspectelor tehnice ale motorului de publicare și a propriilor rutine, s-a întâmplat exact așa cum a spus Duhul Sfânt. Nu doar atât, dar am publicat atât Bibliei separate în rusă, japoneză, vietnameză și chineză, cât și Bibliei de studiu, Bibliei paralele, King James cu coduri Strongs, precum și dicționare biblice de sine stătătoare. Lucrurile au luat-o puțin *razna*, dacă se poate spune așa, dar într-un sens bun. Iar cartea la care se gândea Duhul Sfânt este cea pe care o citești acum. Memoriile au început ca o scrisoare, s-au transformat într-o carte și funcționează acum ca un instrument evanghelic.

Pot de asemenea să vă spun că, atunci când în 2015 am fost profesor suplinitor la școala generală din Levanger, am fost concediat pentru că le-am povestit elevilor puțin din lucrurile fantastice pe care le experimentasem cu Dumnezeu. Elevii m-au întrebat cine sunt și puțin despre viața mea, dar conducerii nu i-a plăcut deloc acest lucru. Faptul de a fi respins de la locuri de muncă din cauza credinței mele nu este ceva despre care se vorbește cu voce tare în Norvegia, dar este un fapt. Credincioșii sunt presați să nu vorbească despre Dumnezeu și, ca suplinitor, a fost evident ușor să mă concedieze. Când Sfinții se

rețin de la a-i susține pe cei care sunt în prima linie, cred că Isus Însuși îi va confrunta mai târziu cu acest lucru. Îmi amintesc de cuvintele bunului meu frate *Frate Øivind* din Frekhaug, de prin 2011-2012, când îmi spunea că este important să îți construiești caracterul personal. Acest lucru nu este valabil doar pentru cei care sunt în prima linie a lucrării, ci pentru toți Sfinții.

În plus, se întâmplă ca în acea perioadă să întâlnesc un grup de tineri la școala gimnazială din Levanger. Și aici era prezentă una dintre ficele mele și le-am împărtășit puțin despre Isus, după care i-am întrebat dacă au dureri sau alte probleme în corp pentru care să ne rugăm. Unul dintre ei s-a uitat la mine și a spus că are probleme cu spatele de mult timp. Am întrebat dacă pot să îmi pun mâna pe el și să mă rog. După ce m-am rugat pentru el, nu a mai simțit niciun disconfort acolo și părea puțin uimit. L-am rugat să meargă să sară pe trambulină și, după aceea, când s-a întors, părea și mai surprins, căci durerile dispăruseră. I-am spus să nu lase pe nimeni să îi desființeze miracolul prin vorbe și să aibă încredere în ceea ce experimentase acum, precum și că Dumnezeu îi iubește. De obicei, le spun și că trebuie să se nască din nou și că Isus este calea, adevărul și viața (Ioan 14:6), dar că lumea adesea nu îl dorește pe Dumnezeu. Ei bine, când am ajuns acasă, am fost întâmpinat cu priviri aspre de soția mea, care de câțiva ani îmi critica munca pentru Dumnezeu. Ea mi-a spus, printre altele, că oamenii ar trebui să vină la Isus, nu invers. Este destul de ciudat, având în vedere faptul că Isus Însuși mergea prin Israel și le vorbea oamenilor și îi boteza. Și i-a trimis și pe ucenicii Săi să vestească Evanghelia poporului, ocazie cu care aceștia se rugau pentru ei și vedeau semne și minuni urmându-i. Totul la porunca și sub autoritatea lui Isus Însuși, înainte ca El să fie răstignit și luat înapoi la Dumnezeu. Chiar înainte ca Duhul Sfânt să fi venit peste popor și ucenicii să fie de fapt botezați cu Duhul. Ei lucrau cu autoritatea pe care le-o dăruise Isus.

După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galileea și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu. El zicea: „S-a împlinit vremea și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelia.” Pe când trecea pe lângă Marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, aruncând o mreajă în mare, căci erau pescari. Isus le-a zis: „Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni.” Îndată ei și-au lăsat mrejile și au mers după El. A mers puțin mai departe și a văzut pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, care și ei erau într-o corabie și își cârpeau mrejile. Îndată i-a chemat; și ei au lăsat pe tatăl lor Zebedei în corabie cu oamenii plătiți și au mers după El. S-au dus la Capernaum. Și îndată, în ziua Sabatului, Isus a intrat în sinagogă și a început să învețe pe norod. Oamenii erau uimiți de învățătura Lui, căci îi învăța ca unul care are autoritate, nu ca cărturarii. În sinagoga lor era un om care avea un duh necurat. El a început să strige: „Ce avem noi de-a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne pierzi? Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu!” Isus l-a certat și i-a zis: „Taci și ieși afară din omul acesta!”

Și duhul necurat a ieșit din el, scuturându-l cu putere și scoțând un strigăt mare. Toți au rămas încremeniți, așa că se întrebau unii pe alții: „Ce este aceasta? O învățătură nouă dată cu autoritate! El poruncește chiar și duhurilor necurate, și ele Îl ascultă!” Și vestea despre El s-a răspândit îndată în tot ținutul de primprejurul Galileii.

— *Marcu 1:15-28*

Este neașteptat să găsești o asemenea împotrivire față de Evanghelia chiar și în propria familie? Bănuiesc că atunci când se întâmplă acest lucru, membrii familiei pot inventa tot felul de scuze pentru a condamna acțiunile unei persoane făcute pentru Dumnezeu. Acest lucru se bazează adesea pe propria lor nesiguranță legată de ceea ce cred oamenii despre ei. Știu că este de așteptat să îți pierzi reputația când oamenii vorbesc sau privesc cu dispreț pe cei care Îl vestesc pe Isus. Face parte din munca pentru Dumnezeu. Sunt bucurii fantastice, dar și o tristețe uneori. Și sunt multe obstacole în calea vestirii Evangheliei pe stradă, iar unele dintre ele vin din conflicte personale interne din cadrul familiei.

Să nu credeți că am venit să aduc pacea pe pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabia. Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fică de mama sa și pe noră de soacra sa. Și omul va avea de vrăjmași chiar pe cei din casa lui.

— *Matei 10:34-36*

Cel care nu a experimentat condamnarea și criticile pentru vestirea Evangheliei nu are, în esență, dreptul să se pronunțe când vine vorba de chestiunile private ale evangelistului fără a fi bine informat despre situația în cauză. Mai mulți au încercat să vină cu cuvinte bune, bine intenționate și uneori corectoare către mine. Și sunt recunoscător că se încearcă ajutorul. Este absolut adevărat că am făcut lucruri greșite, desigur. Dar am și tăcut și am suferit în tăcere, acolo unde numai Dumnezeu știe ce s-a întâmplat. Vor fi, de asemenea, uneori membri ai bisericii care te vor vorbi de rău pe la spate. Dar îți spun acest lucru: iartă-i pe cei care te critică (Coloseni 3:13). Ai grijă de inima ta dacă vrei să poți continua să vestești Evanghelia și să te poți bucura de binecuvântările pe care le-ai primit, în fiecare zi.

Astfel deci, preaiubiții mei, așa cum totdeauna ați fost ascultători, duceți până la capăt mântuirea voastră cu frică și cutremur, nu numai în prezența mea, ci cu mult mai mult acum, în absența mea. Căci Dumnezeu este Cel ce lucrează în voi și vă dă, după buna Sa plăcere, și voința și înfăptuirea.

— *Filipeni 2:12-13*

Capitolul 29

Asia (2016)

Suntem acum în anul 2016 și mă aflam în a doua mea călătorie spre răsărit. Sunt foarte bucuros să mă întâlnesc cu grupul de păstori împreună cu Jangili. Vorbim în diferite biserici. Nu a fost atât de simplu să plec din Norvege, deoarece soția mea era însărcinată cu unul dintre băieții noștri și, dacă nu aș fi primit o confirmare că acest lucru era corect, aș fi ezitat să plec. Totuși, totul s-a terminat cu bine, atât pentru călătorie, cât și pentru nașterea care a urmat. Ceea ce este special de data aceasta este că cineva mituise sau informase autoritățile locale că Jangili își construise casa ilegal. Poate ca răspuns la munca noastră, nu știu. Imediat după ce am plecat, au fost vizitați de un grup de oameni care i-au evacuat și le-au dărâmat locuința în timp ce familia stătea în stradă și asista la totul. Acest lucru a fost făcut cu brutalitate și eficiență, iar păstorul a fost internat în spital în stare de șoc. Și-a revenit treptat, iar ceea ce s-a întâmplat ulterior a fost că autoritățile locale și-au recunoscut *greșeala* și s-au umilit.

Jangili și familia sa au primit noi materiale de construcție de la autorități, iar noi i-am ajutat, de asemenea, să-și reconstruiască căminul cu o sală de biserică aferentă. Nu doar atât, dar au primit și actele în regulă, astfel încât să poată avea și o școală biblică în acel loc, așa că totul a devenit o binecuvântare pentru ei, în ciuda dificultăților prin care au trebuit să treacă. Trebuie să adaug, de asemenea, că a fost minunat să îi vizitez într-o țară asiatică și că am fost martori la miracole și minuni care i-au întărit pe toți Sfinții în credință. Una dintre acestea a fost multiplicarea hranei (Ioan 6:11-13). Îmi amintesc că am auzit în duhul meu despre miracolul hranei din Biblie la începutul mesei, înainte ca pastorul să fi vorbit. Apoi pastorul mi-a spus clar: «Jorn, nu am cumpărat niciodată atâta pui—ceea ce vezi nu este cantitatea pe care am cumpărat-o.» Avea nevoie de hrană și pentru studenții de la Biblie, și a fost suficient pentru mult mai mulți decât ar fi trebuit să fie. În același timp, iubita mea din Levanger a experimentat un lucru similar, în care hrana s-a multiplicat. A fost pur și simplu uimitor.

Ar trebui adăugat și faptul că, atunci când m-am întors acasă în Norvege, un creștin asiatic m-a contactat. Mi-a vorbit despre soția mea și despre părinții ei. Și ceea ce mi-a spus practic a fost că soția mea crede că este mai deșteaptă decât mine și că mama și tatăl ei au fost misionari pentru Dumnezeu, dar că ceva apasă asupra lor, ceea ce le îngreunează munca eficientă pentru Dumnezeu. La început am crezut că este nepolitic să spună așa ceva, dar când m-am gândit mai bine, am înțeles că era corect și nu puteam nega ceea ce experimentasem în preajma lor în ultimii ani. Trebuie să-ți iubești soția (Efeseni 5:25), dar când ea devine cel mai mare dușman al tău și acționează ca atare, ea devine ca un

necredincios. Nu văd ca acest lucru să se fi schimbat în ultimii cinci ani, ceea ce creează diverse provocări cu copiii. Asta nu înseamnă că trebuie să mă port rău cu ea, dar trebuie să recunosc că viața este puțin provocatoare și acum, după divorț, în ceea ce privește familia. Și Dumnezeu mi-a fost clar că nu pot avea relații intime cu viitoarea mea soție fără să fim căsătoriți. Să spui că ești credincios și că Îl iubești pe Dumnezeu și, în același timp, să nu fii căsătorit este contradictoriu și nu este conform inimii lui Dumnezeu cu privire la ceea ce este de fapt dragostea (Iacov 2:17). Acesta este un lucru pe care i l-am spus și fostei mele soții. Fapta și credința trebuie să meargă mână în mână, sau cel puțin trebuie să lupți pentru asta. Să sărim înapoi în 2016; sunt încă în căutarea unui loc de muncă și suntem în Norvegia după călătoria la școala biblică din USA.

În 2016, aplic pentru un post de dezvoltator de sisteme la Helseundersøkelsen Nord-Trøndelag (HUNT) Forskningscenter din Levanger. Nu primesc postul, deși în sinea mea credeam că sunt cel mai potrivit candidat conform celor citite în lista de aplicații. Am fost destul de surprins de acest lucru, dar totul avea un sens, se pare. Ceva în interiorul meu îmi spunea că «*acesta este locul meu de muncă*», fără să pot înțelege cu mintea. Nu știam atunci că mă vor angaja pe un post de proiect un an și jumătate mai târziu. Totuși, în acest an, Duhul Sfânt îmi spune că voi publica Biblia înainte de a-mi publica cartea. Am protestat, deoarece cu siguranță nu mă simțeam sigur pe acest lucru, dar așa s-a întâmplat oricum și m-am obișnuit cu ideea.

Am renunțat la ajutorul de șomaj, deși nu aveam prea mulți bani, deoarece soția mea era și ea în concediu de maternitate. Am lucrat zi și noapte pentru a dezvolta motorul de publicare care urma să digitalizeze biblii vechi, dicționare biblice, inclusiv dicționarele de ebraică și greacă. Acestea au fost *țesute împreună* exact așa cum spunea profeția din mai 2012, când eram la o părtășie de casă cu Kvinneforum Nordhordland. Motorul de publicare poate crea și cărți digitale standard, dar încă nu l-am folosit în acest scop, decât în scopuri educaționale. Materialele pentru biblii și dicționare le iau gratuit de pe internet, deoarece drepturile de autor au expirat. Aproximativ 40 de traducători în total au fost angajați în procesul de traducere a *profetei*, scrisă de mine în norvegiană și engleză. Până în iunie 2016, spre propria mea surpriză, reușisem să public peste 30 de lucrări pe Amazon. S-au vândut totuși extrem de puțin, dar startul fusese dat. Mă trezesc apoi într-o dimineață și aud următoarele în duhul meu:

Nu Te depărta de mine, căci se apropie nenorocirea, și nimeni nu-mi vine în ajutor.

— *Psalmii 22:12*

În acel moment, îmi forțasem corpul prea tare lucrând la motorul de publicare. În plus, mă uitasem prea mult la videoclipuri pe internet despre starea lumii și eram extrem de nervos cu privire la semnificația acestora. „Acum vine sfârșitul lumii”, m-am gândit,

oricât de incredibil ar părea, dar eram pur și simplu prea epuizat fizic ca să pot gândi clar în acel moment. Nici nu petrecusem timp cu Dumnezeu, ci mă concentrasem pe orice altceva în afară de El (Matei 6:33). Psalmii 22:12 urma să devină oricum un verset cheie pentru mine în a face față la ceea ce a urmat în următorii doi ani, și sunt profund recunoscător că Dumnezeu m-a avertizat. Începutul unei ere complet noi este la ușă, iar Dumnezeu este pe deplin conștient că va fi o perioadă dificilă înainte ca lucrurile să se schimbe.

Ceea ce se mai întâmplă mai târziu în acel an este că Dumnezeu îmi vorbește la ora trei dimineața (Psalmii 63:7). Lucrasem neîncetat și nu era neobișnuit să mă culc pe la ora 5-6 dimineața și să dorm câteva ore înainte de a mă trezi și de a avea grijă de copii. Ea nu avea un loc de muncă în acel moment, fiind în concediu de maternitate cu doi dintre ultimii noștri băieți, așa că a fost o perioadă frumoasă, dar agitată. Îmi place să fiu puțin *copilăros*, iar faptul de a avea cinci copii este o binecuvântare în acest sens.

În acea noapte m-am culcat în jurul orei trei și eram complet zdrobit fizic de atâta muncă și stres mental. Tocmai mă așezasem în pat când Dumnezeu mi-a vorbit direct, iar de data aceasta nu a fost Duhul Sfânt, ci Tatăl a fost cel care a vorbit. Efectiv m-am cutremurat în interior când au fost rostite cuvintele, iar Dumnezeu Tatăl mi-a vorbit în engleză:

De parcă nu Mi-ar fi drag să-ți aud vocea.

— *Dumnezeu vorbește la ora 03 noaptea în 2016*

Am simțit în același timp o plinătate și o putere trecând prin mine când Tatăl a rostit acele cuvinte și m-am *prăbușit*, după care lacrimile au început să curgă. Să știi că **El Shaddai** îmi spune direct că mă iubește a fost un șoc și înțeleg că Lui Îi este dor când copiii Săi nu petrec timp cu El și nu Îl caută. Acest lucru nu făcea parte din planul Său pentru mine și trebuia să încetez să mă mai îngrijorez pentru viitor. Munca era incredibil de captivantă, dar trebuia să las deoparte neliniștea și să nu mai lucrez noaptea cu prea puțin somn, deoarece acest lucru îmi distrugea corpul.

Poate observi că este prima dată când folosesc El Shaddai pentru Dumnezeu? Am căutat în duhul meu în timp ce scriam asta și atunci mi-a venit ideea să folosesc El Shaddai. Apoi am căutat și am găsit că acesta a fost numele sub care *Dumnezeu Iehova* S-a prezentat pentru *prima dată* lui Abram și este prima dată când Shaddai apare scris în Biblie. Se întâmplă când Dumnezeu se prezintă lui Abram:

Când a fost Avram în vârstă de 99 de ani, Domnul i S-a arătat și i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic (**El Shaddai**). Trăiește înaintea Mea și fii fără prihană! Voi face un legământ între Mine și tine și te voi înmulți nespun

de mult.” Avram s-a aruncat cu fața la pământ; și Dumnezeu i-a vorbit astfel: „Iată legământul Meu cu tine: vei fi tatăl multor neamuri. Nu te vei mai numi Avram, ci numele tău va fi Avraam; căci te fac tatăl multor neamuri.”

— Geneza 17:1-5

Dacă privim ebraica din El Shaddai, «El» este folosit pentru «Dumnezeu», iar «Shaddai» este format din trei litere ebraice: *Shin, Dalet și Yod*. **Shin** este ceea ce mistuie, ceea ce înghite. **Dalet** este ușa, adesea folosită ca o graniță sau trecere între fizic și spiritual. În cele din urmă avem **Yod**, cea mai mică dintre toate literele ebraice și, conform gândirii evreiești, simbolul pentru atomic, cel mai mic, forța explozivă și puterea creatoare a lui Dumnezeu. Toate literele ebraice conțin *yod* în ele. Shaddai pare să însemne, pornind de la litere, o descriere a lui Dumnezeu ca: «Puterea creatoare din spirit către lume, atât creație cât și distrugere, *atotputernic* dacă le unim într-un singur cuvânt». Pictogramele din alfabetul ebraic poartă o lume proprie de înțelegere în sine. Când Isus spune că Eu sunt începutul și sfârșitul, Alfa și Omega (Apocalipsa 22:13), acestea sunt prima și ultima literă din alfabetul grec. Dar dacă ne uităm la alfabetul ebraic, acestea sunt Alef și Taf. Alef este imaginea unității, a forței, a liderului, a primului. **Taf este ca o cruce care stă pe o parte și are semnificația unui semn, a unui însemn, a unui semn prevestitor sau a unui sigiliu.** Când Isus stătea pe cruce, a spus: «S-a sfârșit». De aceea, El este atât începutul, cât și sfârșitul, iar acesta este doar vârful aisbergului a ceea ce este ascuns în limba ebraică în Biblie.

Să aud vocea lui Dumnezeu în acea noapte și să-I simt dragostea pentru mine în acest fel este greu de descris, dar mă marchează și astăzi. Acest lucru nu este oricum doar pentru mine și acesta este motivul pentru care îl împărtășesc cu tine. Sunt unul dintre nenumărații martori ai dragostei lui Dumnezeu pentru noi (1 Ioan 4:19). Chiar dacă suntem ca un punct invizibil și nu reprezentăm nimic la urma urmei, Dumnezeu Se uită la noi și Se revelează nouă (Psalmii 8:4-5). Nu doar atât, dar ne oferă Duhul Său. Este, în fond, absolut absurd cât de bune sunt lucrurile pe care noi, Sfinții, le experimentăm, în ciuda încercărilor și respingerii prin care trecem.

Tot în acea perioadă am văzut ochii unei tinere care locuia aproape de casa noastră din Levanger. Fiul ei mic părea să fie chinuit în timpul nopții și, la un moment dat, ea s-a uitat la mine și a fost ca și cum un duh sau un demon s-a uitat înapoi la mine din interiorul ochilor ei. M-a marcat profund și am înțeles atunci pe loc că demonii se pot dezvălui uneori prin ochii persoanei pe care o chinuie (Marcu 5:9). Mai târziu, când treceam pe lângă ea pe stradă, nu mă saluta niciodată și nici nu mă recunoștea. Bănuiesc că acesta a fost unul dintre motive, deși nu i-am spus niciodată ce am văzut. Este o reamintire sobră a faptului că lupta spirituală este reală și mai aproape decât credem (Efeseni 6:12).

Capitolul 30

Bønnesenteret din Levanger (2017)

Este anul 2017 și întâlnesc un cuplu de misionari din USA care au lucrat mai mulți ani în Asia. Ei sunt acum vorbitori invitați la Bønnesenteret din Levanger, pe care *Håkon Fagervik* l-a înființat. Ei nu mă cunosc, dar se roagă pentru mine și ceea ce spun ei este că voi scrie mult pentru Dumnezeu (Efeseni 2:10) și că trebuie să încetez să mă mai uit la ceas (Matei 6:34). De asemenea, nu trebuia să-I cer lui Dumnezeu lucruri materiale de care nu aveam nevoie, cel puțin așa am înțeles eu. Și mi s-a mai spus că urma să se întâmple ceva neașteptat în viața mea, de care nu aveam să mă bucur și care era total contrar personalității mele, dar că el simțea că ar trebui totuși să spun da (Iacov 1:2-4). Iar acest lucru s-a întâmplat cu puțin timp înainte ca soția mea să se despartă de mine, în august 2017.

Capitolul 31

Separarea (2017)

Soția mea luase copiii într-o călătorie, intenționând să fie departe de mine când urma să mă contacteze. Ea mă sună și, prin telefon, îmi spune că nu vom mai fi niciodată împreună și că se desparte de mine. În acel moment, cuvintele lui *Marcus Wick* din partea lui Dumnezeu fuseseră aproape uitate; mă simt trădat, iar corpul meu intră în șoc. Noaptea care urmează este una dintre cele mai groaznice pe care le-am trăit vreodată, timp în care transpir abundant toată noaptea (Psalmul 34:19). Corpul meu se luptă să treacă prin acea noapte dintr-o bucată; simt de parcă sunt pe punctul de a mă prăbuși. Dimineața, Dumnezeu îmi dă un vis pentru a mă ajuta să răzbesc:

Văd două femei cu aspect profesional, cu cuvântul L'Oréal în fundal. Se pare că vând machiaj și produse similare și sunt aranjate profesional. Apoi, întreaga imagine se rotește ca și cum un decor de scenă s-ar întoarce. În fața mea, apare un bărbat uimitor de chipeș, de origine occidentală, cu pielea deschisă și blond. Fiecare detaliu este absolut perfect și are un stil vestimentar unic, izbitor, și o coafură pe care nu am mai văzut-o niciodată. Părul său este tuns scurt pe o parte și de lungime medie pe cealaltă. Zâmbește larg și spune: „**Sunt al patrulea cel mai bogat om din țară!**”

— *Vis în dimineața de după separare*

Sunt complet captivat de cât de elegant este îmbrăcat, dar chiar înainte ca visul să se termine, înțeleg că aspectul său exterior nu reflectă sinele său interior — dimpotrivă. Îmi dau seama că Dumnezeu îmi arată clar că nu trebuie să mă las înșelat de ceea ce se întâmplă. Totuși, mi-au luat câteva luni să realizez cu adevărat necesitatea a ceea ce s-a întâmplat.

Separarea a fost greu de suportat, dar a fost predestinată (Romani 8:28). Pentru un studiu complet a ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre căsătorie, divorț și recăsătorire — examinat prin prisma limbajului original grec și ebraic — consultați cartea noastră însoțitoare *The Case for Marriage* (junifye.publifye.pro/the-case-for-marriage). Cu cât mă îndepărtam mai mult de eveniment, cu atât îmi aminteam mai clar avertismentele pe care Duhul Sfânt mi le dăduse dinainte. Duhul Sfânt a vorbit prin cuvinte profetice, spunând că ceea ce urma să se întâmple era împotriva naturii mele, dar că ar trebui să accept. A avea martori profetici care rostesc adevărul înaintea unor evenimente potențial distructive este un motiv important pentru care avem nevoie de o biserică

activă, vie (2 Corinteni 13:1). Ca biserică, trebuie să căutăm să folosim darurile spirituale pe care ni le-a dat Dumnezeu (1 Corinteni 12:7) și să nu ne reținem. Spun aceasta ca un avertisment pentru Sfinți: faceți parte din biserică, nu o respingeți. Trebuie, de asemenea, să fim deschiși la conducerea Duhului Sfânt atât către, cât și departe de anumite biserici. Nu este întotdeauna simplu să discernem când urmează o schimbare, dar asta înseamnă să fii condus de Duhul. Mai presus de toate, trebuie să fim responsabili în fața lui Dumnezeu cu viețile noastre, nu în fața unor indivizi care încearcă să ne controleze. Capacitatea de a discerne este vitală în acest sens (Evrei 5:14). Dacă Îl căutăm pe Dumnezeu în rugăciune când simțim o neliniște interioară, vom fi călăuziți. Am experimentat adesea că mintea mea, cu gândirea ei analitică și logica sa, îmi spune un lucru, în timp ce Duhul mă conduce în direcția complet opusă (Proverbe 3:5-6). Un copil al lui Dumnezeu trebuie să îndrăznească să renunțe la control și să meargă prin credință pentru a urma călăuzirea Duhului Sfânt (Romani 8:14). Uneori confirmarea va veni după aceea, dar chiar și asta poate dura.

Ne întoarcem la vis și, în mod remarcabil, șocul din corpul meu s-a risipit până când m-am trezit (Psalmul 30:5). Realizez că am fost aproape înșelat de aspectul exterior al celor ce se întâmplau în jurul meu. Timp de câțiva ani, soția mea respinsese lucrarea mea pentru Dumnezeu, în timp ce mă umilea ca soț în diverse moduri în fața copiilor noștri. M-am luptat să rămân calm și nu a ajutat situația faptul că deveneam furios și argumentativ. Ei îi plăceau copiii, casa, mașina, mâncarea și diverse activități. Era născută din nou, cu siguranță, dar totuși. Este adevărat că am slăbiciunile mele, dar anii în care ea mi-a diagnosticat defectele și neajunsurile nu mi s-au părut a fi mânați de dragoste. Există un tipar pe care am ajuns să-l recunosc: un soț confruntat indirect cu propriile neajunsuri poate pivota la 180 de grade și poate întoarce acuzația spre exterior — ceea ce se numește acum *gaslighting* — pentru a evita asumarea responsabilității. Am trăit în acea atmosferă ani de zile. Dacă totul a fost conștient din partea ei, nu voi pretinde că știu. Responsabilitatea mea a fost să mă rog pentru ea și să vorbesc cu ea. Am eșuat în rugăciune, iar comunicarea a fost în esență unidirecțională — un fapt pe care ea l-a recunoscut în mod repetat. Un unchi apropiat m-a întrebat odată în timpul unei vizite, chiar în fața copiilor, dacă le țin minte zilele de naștere. Aceasta este una dintre slăbiciunile mele: memorie selectivă, ca să folosesc un termen blând. Alții o numesc ADHD, deși acest lucru poate fi declanșat și de un stres semnificativ. Toți avem slăbiciunile noastre, dar cred că cea mai mare pentru mulți dintre noi este lipsa de dragoste. Strălucirea tehnică și competența sunt adesea măsuri externe ale succesului, dar abilitățile mele sunt mai degrabă *creativitatea, hotărârea și perseverența*. Sunt, de asemenea, destul de copilăros din fire, ceea ce este caracteristic tipului meu de personalitate.

Anul 2017 a fost un an special prin faptul că abia după separare am înțeles că profesia care mi-a fost dată în 2012 de Women's Forum Nordhordland viza lucrarea mea de *împletire* a Bibliilor și a dicționarelor biblice. În acel an, activitatea de editare s-a acce-

lerat enorm, rezultând în 2.000 de titluri pe Amazon, Google Play și Apple iTunes sub numele *TruthBeTold Ministry*. Sunteți liberi să căutați pe Amazon.com și să vedeți singuri. Google Play a eliminat aproape toate acele publicații în 2019, susținând că nu erau compatibile cu regulile lor, deși nu au putut dovedi că materialul meu nu era unic. Așa se întâmplă cu gigantii; companiile mici sunt vulnerabile dacă nu au mai multe picioare pe care să se sprijine.

Ar trebui să menționez că unul dintre Sfinți, *un frate în Hristos*, mă contactase cu câteva luni înainte de separare, spunând că Dumnezeu i-a cerut să mă sune pentru a ne putea ruga împreună la telefon în fiecare zi. Dumnezeu știa, evident, că amândoi vom ajunge în situații dificile de viață. În această zi anume, l-am sunat și i-am povestit despre visul pe care tocmai îl avusesem. A tăcut complet; după un timp, a spus că tatăl proprietarului său era al patrulea cel mai bogat om din Bergen. Deoarece proprietarul nu furnizase nicio documentație când i-a confiscat garanția pentru casa pe care acest frate tocmai terminase de o închiria, am înțeles acest lucru ca pe o confirmare a zâmbetului *larg*. Mi-am dat seama că, deși totul pare perfect la exterior, acest lucru nu indică în niciun caz că o persoană stă drept în fața lui Dumnezeu. Omul din vis îl reprezintă pe Anticrist — unul care lucrează împotriva Sfinților în timp ce menține un aspect exterior perfect, fără cusur (2 Corinteni 11:14).

Fiica mea cea mică, Engeline, avea patru ani și jumătate la acea vreme. Cu luni înainte de separare, ea a experimentat venirea lui Isus la ea în timpul nopții. Isus i-a spus că Ne iubește familia, iar ea mi-a împărtășit acest lucru a doua zi. Dumnezeu mă avertizase prin vorbire profetică despre ceea ce urma să se întâmple, dar se pare că a vrut să-i ofere fiicei mele celei mici propria ei pace înainte ca separarea să aibă loc. **Am întrebat-o** după separare cine l-a dat pe tati afară din casă, iar ea a spus: «Dumnezeu», după care a dat din cap negativ, părând surprinsă de propriul răspuns. Apoi s-a corectat și a spus: «Nu, a fost mami!» cu o privire nedumerită pe chip. Am înțeles că Dumnezeu vorbea prin ea — ceva ce m-a bucurat de nenumărate ori de atunci.

Cele cinci luni între august și decembrie au fost grele. În acest timp am experimentat și faptul că cei pe care îi credeam prieteni buni păstrau distanța. De asemenea, am avut un vis în care am văzut un prieten apropiat de familie din partea fostei mele soții care avea limba despătată în două, asemenea unui șarpe. Nu am înțeles visul când s-a produs, dar, privind în urmă, înțeleg că a fost profetic. Cred că nimeni din jurul meu la acel moment nu știa că un profet vorbise despre separare în 2014. Abia în lunile următoare mi-am dat seama despre ce vorbise Dumnezeu de fapt. În mod remarcabil, *din fericire*, am înregistrări cu ceea ce au spus trei Sfinți în 2014.

S-au întâmplat mai multe lucruri în acel an și am ajuns într-o locuință la comun la Forbregdsmyra 90A în Verdalen, unde am închiriat o cameră până în martie 2018. A trebuit să vând mașina din cauza pensiei alimentare și, în cele din urmă, am avut foarte puțin

din ce să trăiesc. Am fost destul de încăpățânat să nu apelez la ajutor social, dar la aproximativ o lună după separare, am făcut o călătorie în SUA. Acolo, am petrecut ceva timp cu un prieten de la școala biblică. A fost un timp special, dar el reușea să stea deoparte de fiecare dată când eram martor la binecuvântările lui Dumnezeu asupra oamenilor în timpul acestei călătorii. De fapt, am călătorit în SUA la îndemnul fostei mele soții pentru a vizita Vineyard în Myrtle Beach, Carolina de Sud. Acolo, *Shiloh Place Ministries* a organizat o conferință pe care o numesc «The Power of a Father's Love». Când am intrat în prima zi, am primit un sărut pe obraz de la *Knobby Nobles* și am fost plăcut surprins. Mama mea obișnuia să-mi dea sărutări pe obraz înainte de culcare, dar niciodată nu mai fusesem întâmpinat cu un astfel de sărut; m-am simțit ca acasă. Îmi amintesc de toate detaliile când am făcut același lucru cu tatăl meu vitreg la ora culcării. Era clar că aceasta nu era o tradiție în familia lui, dar am continuat să o fac oricum.

Încolo, fraților, bucurați-vă! Căutați desăvârșirea, îmbărbătați-vă, fiți cu un singur gând, trăiți în pace; și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi. **Urați-vă unii altora sănătate cu o sărutare sfântă!** Toți sfinții vă trimit sănătate. Harul Domnului Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărțirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!

— 2 Corinteni 13:11-13

Trebuie să menționez, de asemenea, că am întâlnit două familii la Myrtle Beach în timpul conferinței. O întâlnire a avut loc în timp ce stăteam pe plajă, bucurându-mă de valurile care se rostogoleau și de păsările care alergau înainte și înapoi pe măsură ce apa spăla țărnul. Deodată, un bărbat afro-american înalt a stat lângă mine; nu l-am văzut la început, dar soția lui stătea în spatele lui. Amândoi erau plini de bucurie pentru Domnul și au fost vindecați în mai multe zone ale corpului lor în timpul conversației noastre, pe măsură ce simțeam în interiorul meu unde sufereau. Nu am vorbit prea mult despre asta până acum, dar unul dintre darurile pe care ni le dă Duhul Sfânt este autoritatea de a vindeca. Aceasta nu înseamnă că totul este ușor sau că vedem întotdeauna vindecarea producându-se, dar este un fapt că Sfinții poartă un astfel de dar în Duhul. Acest lucru nu înseamnă însă că toată lumea folosește acest dar sau umblă în credință în ceea ce îl privește. Unul dintre Sfinții care găsește mare bucurie în Domnul este *Soră Elise* din Frekhaug. Ea îi inspiră pe mulți în umblarea lor cu Dumnezeu pe stradă și este o soră binecuvântată în Domnul. Cealaltă familie pe care am întâlnit-o avusese experiențe minunate cu Isus. Au venit într-o zi și m-au luat ca să le vizitez casa. Au invitat, de asemenea, un cuplu în vârstă care m-a rugat să mă rog pentru ei. Am întrebat dacă este în regulă să mă rog puțin mai *tare*. În timp ce mă rugam, bărbatul a simțit ceva trosnind în maxilarul său. De obicei, când mă rog, rostesc binecuvântări peste întregul corp al persoanei, mai degrabă decât doar pe zona specifică de nevoie. El avea un picior fără viață și, după rugăciune, a putut să-l miște din nou. Câteva luni mai târziu, mi s-a spus că stătea în picioare și îi

saluta pe Sfinți la sosirea lor la biserică; ceea ce s-a întâmplat a fost o binecuvântare pentru noi toți. Sfinții din SUA sunt, de asemenea, generoși și înțeleg că un evanghelist nu trăiește doar cu *aer și dragoste* atunci când lucrează pentru Dumnezeu. Nu am spus nimic despre asta, dar ei au ales să mă binecuvânteze în schimb. Este întotdeauna minunat să experimentezi binecuvântări care merg în ambele sensuri.

Am văzut, de asemenea, un bărbat la conferință și, imediat, am simțit duhul morții asupra mea. Era ca și cum el era pe punctul de a muri și m-am simțit intimidat de asta, dar nu am spus nimic. La scurt timp după aceea, mi s-a spus că a murit. Astfel de lucruri am experimentat în Duhul în ultimii ani.

Mai multe lucruri s-au întâmplat în timpul acestei călătorii în SUA, dar nu totul a fost ușor. Prietenul meu se lupta în umblarea lui cu Dumnezeu în acea perioadă. M-am rugat ca Dumnezeu să-i descopere adevărata lui situație, iar acesta este visul pe care l-a avut după aceea:

În vis, se afla într-o clădire dintr-o țară în curs de dezvoltare, cu oameni înăuntru. Era ceva malefic în acea clădire. Un om rău era acolo, cu un corp normal, dar cu coarne mari care îi ieșeau din cap (Apocalipsa 13:1). Se plimba ucigând oameni. Unii au reușit să scape, dar nu toată lumea l-a luat în serios sau i-a păsat. Asta e tot ce și-a amintit din vis. Am o înregistrare cu acest lucru, motiv pentru care am putut să-l scriu cu atâtea detalii.

— *Visul lui din 2017*

El a fost în cele din urmă exmatriculat de la școala biblică pentru că purta o armă, ceea ce era ilegal în incinta școlii. Am petrecut timp încercând să-l ajut, dar el nu a vrut să primească ajutorul; în schimb, s-a retras în întuneric și a respins ceea ce i-am oferit.

Era anul 2017 și găsisem o cameră în Verdal la Forbregdsmyra, într-o locuință la comun cu alți doi tineri. S-ar fi putut crede că sunt lipsit de minte pentru că nu îmi găseam o slujbă, dar aceasta era realitatea situației mele. Aveam studii, dar fusese o luptă să obțin de lucru când mulți vedeau școala biblică ca pe o gaură în CV-ul meu. Totuși, am rămas credincios, petrecând timp cu Dumnezeu (Isaia 41:10) și dedicându-mă construirii motorului de publicare în acea jumătate de an, deoarece era mult de lucru. Acesta a fost și momentul în care *acest frate* m-a dezamăgit și a făcut abuz de prietenia noastră, ceva despre care Duhul Sfânt mă avertizase:

El te dezamăgește; te iubesc.

— *Duhul Sfânt 2017*

Îl avertizasem deja pe *acest frate* despre ce s-ar putea întâmpla dacă ar continua pe acea cale și ar neglija să petreacă timp cu Tatăl. El a persistat în asta și apoi a început o relație cu altă femeie. Era un frate apropiat pe care îl consideram un bun prieten și îl ajutasem într-un moment critic — ceva ce Dumnezeu știa că trebuia să aibă loc pentru ca el să supraviețuiască. El nu a întors această onoare, deși îl ajutasem să iasă dintr-o situație disperată.

Dacă nu m-ai fi ajutat, s-ar putea să nu mai fi fost în viață astăzi.

— *Este 2017, iar un frate spune*

În acel an, Dumnezeu mi-a arătat un copac cu un trunchi robust, dar scund. Deasupra lui era o coroană rotundă și bogată de frunze verzi și proaspete. Printre frunze erau fructe roșii proaspete, ca o încrucișare între zmeură și căpșuni. Nu erau multe și erau răspândite uniform pe partea de sus a copacului, dar știam că fructul era bun. Cred că arborele reprezenta conceptul la care lucram. Trunchiul gros sugera rădăcini adânci, ceea ce m-a încurajat, deoarece indica un mare potențial de creștere. Abia acum mă gândesc la modul în care trunchiul semnifică vârsta unui copac; acest lucru ar fi putut semnala nivelul de maturitate al ideii de bază. Cred că imaginea a fost menită ca o încurajare și o recunoaștere a muncii mele din partea Duhului Sfânt. Tot în acel an, am primit un cuvânt de la Dumnezeu printr-un cuplu de bătrâni din SUA. Sfinții de acolo, cu care lucrasem în timpul petrecut în State, se bucurau pentru mine. Dumnezeu le descoperise că trebuiau să mă avertizeze și să-mi ceară să continui lucrarea Sa.

Este acum decembrie 2017, iar vizita copiilor este dificilă. Din căsătorie, rămăsesem în principal cu un pat dublu, un birou de scris, un calculator, câteva unelte și, desigur, haine. Nu am vrut să iau mai mult din posesiunile familiei, alegând în schimb să le las fostei soții și copiilor. Primisem una dintre mașini, dar am fost forțat să o vând pentru a face față cererilor de pensie alimentară, deși nu aveam niciun venit. Fosta mea soție susținuse că câștigam sub potențialul meu — ceea ce era deopotrivă adevărat și complet greșit în același timp — ceea ce a determinat statul norvegian să stabilească un venit fictiv. Din fericire, în cele din urmă mi-au acceptat apelul, dar până atunci mașina fusese deja vândută. Fosta mea soție și-a scuzat acțiunile ca fiind naivitate, dar când vezi un astfel de comportament repetat de-a lungul anilor următori, devine clar că a fost deliberat.

Ceea ce nu am spus prea mult este că acele luni au fost, de asemenea, pline de har. Locuiam într-o locuință la comun în Verdal, la zece kilometri de copiii mei, având foarte puțin pe numele meu. Dar dimineața, stăteam lângă foc cu o cană de ceai și petreceam timp cu Tatăl (Psalmul 46:10). Am văzut mici miracole de purtare de grijă în acest timp.

Suntem încă în 2017 și Îl caut pe Dumnezeu cu credință în fiecare zi. Merg la grupul de casă Vineyard o dată pe săptămână, pe lângă serviciul religios care are loc o dată la

două săptămâni. În acest moment, motorul de publicare s-a maturizat, iar până în 2018, publicasem peste două mii de titluri pe Amazon, Google Play și Apple. Trebuie să recunosc cu umilință că am experimentat harul lui Dumnezeu de nenumărate ori și nu pot face altceva decât să-L laud pentru bunătatea Lui, mereu și mereu.

2017 a fost și anul în care am întâlnit-o pe *Kari Jartveit* din Levanger. Era la vârsta de șaptezeci de ani și era o femeie a rugăciunii minunată. Fusese internată la Centrul de Sănătate Staup din Levanger, unde fiica ei, *Soră Hilde*, și cu mine am vizitat-o. Kari era minunat de amabilă, dar directă în vorbire și era, fără îndoială, iubită de Dumnezeu. A fi bolnav nu înseamnă că nu suntem născuți din nou sau că nu suntem iubiți de Dumnezeu; desigur că nu. Aceasta a fost a doua oară când am văzut cum Dumnezeu toarnă untdelemnul bucuriei peste o persoană. S-a întâmplat când Kari, complet fără avertisment și involuntar, a început să-și ridice brațele în timp ce izbucnea într-un râs plin de bucurie. În mijlocul durerii și suferinței, Dumnezeu i-a dat untdelemnul bucuriei (Psalmul 45:7) — absolut incredibil! Ea însăși s-a simțit puțin stânjenită de tot, dar eu am fost martor și a fost pur și simplu dragostea lui Dumnezeu care se manifesta. Nici măcar nu ne rugasem împreună înainte de a se întâmpla, dar Domnul a fost atât de bun. Am înțeles imediat că era untdelemnul bucuriei turnat peste ea, așa cum experimentasem eu însumi cu câțiva ani înainte. Lucram pentru NOKLUS la acea vreme și eram în baie când s-a întâmplat. Când acest lucru i s-a întâmplat lui Kari, ea a încercat să se acopere cu eșarfa pe care o avea la gât, dar a fost în zadar. Dragostea lui Dumnezeu era tangibilă când s-a produs acest lucru. *Soră Hilde*, fiica ei, are de asemenea un dar profetic de la Dumnezeu, pe care nu se teme să-l folosească. Mama și fiica petrecuseră mult timp în rugăciune împreună, ceea ce era clar evident când eram cu toții împreună. Erau precum două picături de apă, apropiate în duh, unde una o completa pe cealaltă. Kari era altfel îndurerată pentru că știa că în curând ne va părăsi.

Kari mi-a povestit mai târziu despre un caz puternic în care a fost martoră la consecințele pentru o persoană care își trădase soțul urmărind pornografie. Făcusem și eu acest lucru până în 2012, când i-am mărturisit fostei soții și m-am oprit (1 Ioan 1:9). Kari mi-a povestit cum victima — soția în căsnicie — în mod incredibil a ajuns să fie posedată de un duh. Ceea ce s-a întâmplat a fost următorul lucru: Soțul și soția s-au ținut de mâini, iar soțul a jurat că nu se uitase la *pornografie*. Atunci soția a mers la Kari și s-a prăbușit pe podea în fața ei. Kari a înțeles ce se întâmpla și imediat a scos duhul afară. Victima nu și-a amintit nimic din toate acestea după aceea. Indiferent de situație, Kari a fost martoră la întregul eveniment și mi s-a confesat. Kari a trecut la cele veșnice nu mult timp după aceea, dar îmi amintesc strălucirea ei; a fost una dintre puținele persoane care au înțeles că lucrez pentru Dumnezeu. Nu aveam prea multe cu care să mă descurc la acea vreme. Ea mi-a dat mâncare, deși nu spusese prea multe despre situația mea. Îmi amintesc, de asemenea, că Kari îmi spunea că într-o zi soțul ei, frizer de meserie, a stat brusc în mijlocul sufragerei cu lacrimi și roind pe obraji.

Kari: Ce este cu tine?! Soțul: ÎL văd pe Isus stând în mijlocul sufrageriei cu noi.

— *Kari Jartveit și soțul ei*

Soțul lui Kari, din păcate, murise cu mulți ani înaintea ei. Suspectez că moartea lui ar fi putut fi evitată dacă biserica lor ar fi fost plină de viață și alertă la acea vreme. Kari a confirmat indirect acest lucru când a menționat că bărbatul care își trădase soția fusese avertizat profetic înainte, dar că acest avertisment fusese respins într-un mod *disprețuitor, dar plin de umor* în acea aceeași biserică.

Îmi amintesc de o zi din acea toamnă, stând afară. Era o căldură ciudată în jurul corpului meu și îmi plăcea să simt briza aerului trecând pe lângă mine. Nu aveam nevoie de mai mult decât o cămașă simplă sau un pulover, ceea ce era destul de neobișnuit pentru mine. În timp ce stăteam acolo, m-am uitat în jos și am văzut cinci trifoii cu patru foi. Numărul cinci mi s-a întipărit în minte pentru restul acelei zile. Nu înțelegeam de ce.

Este acum decembrie 2017 și stau în pat într-o seară, în camera mea din Verdal, la aproximativ zece kilometri de Levanger. Simt un sentiment de tristețe și o dorință ca lucrurile să se rezolve. Chiar atunci și acolo, I-am spus Tatălui din Ceruri că am încercat să deschid și să închid uși, dar nimic nu funcționează. Dumnezeu mi-a arătat atunci că totul urma să se schimbe și că va urma o perioadă de maturizare de doi ani (Ieremia 29:11). Trecuseră exact cinci luni de la separare — același număr ca al trifoilor. Am fost foarte încurajat de acest lucru; chiar dacă nu știam concret ce se va întâmpla, am simțit bucuria clocotind în mine înainte de a adormi. Ceea ce Dumnezeu avea în vedere era că în curând voi primi un nou loc de muncă și îmi voi întâlni viitoarea soție în aproximativ trei luni. Când Dumnezeu a vorbit despre o perioadă de maturizare de doi ani, El se referea în mod specific la demararea companiei Publiflye, lucru despre care voi povesti mai multe mai târziu.

Capitolul 32

Un nou post în proiect (2018)

Este ianuarie 2018 și sunt sunat de *Oddgeir Holmen* de la HUNT Forskningscenter din Levanger. Oddgeir este manager de nivel mediu în IT și cel mai bun șef pentru care am lucrat vreodată. Dezvoltatorul de sisteme *Anders Smedegaard Pedersen*, care fusese angajat în locul meu în 2016, este acum pe punctul de a părăsi locul de muncă. Oddgeir este, prin urmare, în căutarea unui nou colaborator care să îi poată lua locul. Proiectul este estimat să fie finalizat în mai 2019, așa că este nevoie de cineva care să preia atribuțiile lui Anders. Se organizează o întâlnire cu Oddgeir, Anders și *Per Bjarne Løvsletten*, iar eu primesc oferta de a începe pe 15 ianuarie în acest an. Poate că munca mea la motorul de publicare i-a convins? Cred, cel puțin, că a făcut impresie când am putut povesti că tocmai terminasem de construit un motor de publicare care poate crea publicații cu peste milioane de referințe interne într-o singură publicație digitală și o lungime de câteva mii de pagini. Una dintre cele mai mari publicații are 10 milioane de referințe și aproximativ 150.000 de pagini digitale, iar până în acest moment am publicat Biblii în peste 20 de limbi. Este puțin forțat când vin cu aceste cifre, dar absolut deloc greșit să spun asta și, în realitate, este fantastic de bucurie că lucrurile au mers atât de bine. Cu adevărat o mare binecuvântare despre care Dumnezeu vorbise deja profetic în mai 2012, când am întâlnit micul grup de femei de la Kvinneforum Nordhordland.

Nu spun asta pentru a mă lăuda, ci Dumnezeu mi-a dat cu adevărat un instrument pe care îl folosesc cu mare bucurie (1 Petru 4:10). O nouă perioadă a început și mă simt excelent la HUNT Forskningscenter din Levanger. În paralel cu aceasta, angajez o persoană pentru a crea 2000 de imagini de copertă, astfel încât să pot publica 2000 de Biblii ale Evangheliei cu Matei, Marcu, Luca și Ioan în două sau trei limbi pe carte, cu versetele în paralel. Chineza, japoneza și rusa au fost câteva dintre aceste limbi. Munca a fost infimă din partea mea, deoarece motorul de publicare a făcut cea mai mare parte. Este ciudat să le spun oamenilor că am publicat peste 2000 de publicații, dar așa stau lucrurile acum. Distractiv, dar puțin nebunesc.

Sperasem că publicațiile îmi vor oferi o stabilitate economică prin care să fiu independent de un angajator și să pot împărtăși mai activ Evanghelia, dar se pare că timpul nu a sosit încă pentru asta.

2018 este și anul în care o cunosc pe cea care va deveni viitoarea mea soție. O numesc viitoarea mea soție dintr-un motiv simplu: am început să scriu acest text în 2022 și privesc înapoi în timp. O cunoșteam vag din biserică de acum 3-4 ani, dar aproape că nu

vorbisem, deoarece stăpânea foarte slab limba norvegiană. Ea mă invită acum la masă la centrul pentru azilanți din Levanger, iar norvegiana ei s-a îmbunătățit vizibil. Nu știa la acel moment că eram separat, dar experimentase anterior vindecarea când m-am rugat pentru ea, așa că a simțit bucurie să mă invite. Ea este dintr-o țară din Asia, Îl iubește pe Dumnezeu și a avut experiențe puternice de eliberare, unde Isus a condus-o prin zone periculoase, inclusiv cu barca. Începem acum să discutăm despre tot ce am experimentat și drumul nostru cu Dumnezeu, precum și despre ceea ce scrie Biblia și ne împărtășește. Încep să o ajut cu limba norvegiană și să o învăț din Biblie. Devenim rapid prieteni buni și sunt șocat când Dumnezeu îmi arată că ea este viitoarea mea soție. În mai multe rânduri simt că Duhul Sfânt îmi vorbește despre ea. Dumnezeu îmi arată, de asemenea, un fragment din trecutul ei în vis, precum și ce ne așteaptă peste poate 20 de ani în viitor (Faptele Apostolilor 2:17). Nu aveam nicio intenție să îmi iau o nouă soție, ci să lucrez doar pentru Dumnezeu, deoarece căsnicia mea anterioară a fost un capitol dureros. Se pare însă că Dumnezeu nu plănuse ca eu să trăiesc singur (Ieremia 29:11). De obicei, nu înțeleg imaginile pe care Dumnezeu mi le arată noaptea pe moment, și așa a fost și când mi-a arătat o scurtă secvență dintr-un punct critic din viața viitoarei mele soții.

Visez sau văd noaptea o mașină care vine și parchează pe marginea drumului. De acolo ies mai multe persoane de la marginea pădurii și se îndreaptă spre mașină. Știu că nu sunt hoți, ci că vin să ia ceva din mașină. Acesta a fost visul și, ca de obicei, nu înțeleg ce văd, dar sunt totuși un martor.

— *Viziunea mașinii cu haine*

Nu spun nimănui nimic despre acest vis și cred eu însumi că poate este o coincidență sau un fragment din ceva ce am văzut în timpul zilei și apoi am visat. Când, la scurt timp după aceea, stau în bucătăria comună de la *Leira Asylmottak* și viitoarea mea soție gătește, ea începe din senin să explice cum s-au rugat pentru ea când avea 12 ani și cum asta i-a schimbat viața. Ceea ce mi-a povestit a fost că era destul de «rebelă» la vârsta de 9 până la 12 ani. Ceea ce a declanșat acest lucru au fost, în esență, toate tulburările care au avut loc când Khomeini a venit la putere. Tatăl ei a fost în cele din urmă atât de frustrat de ea, încât până la urmă a umplut mașina cu haine și încălțăminte. Apoi a dus-o la niște creștini săraci care s-au rugat pentru ea. Aceștia au primit încălțăminte și hainele drept mulțumire. Și abia acum înțeleg că Dumnezeu mi-a arătat deja acest lucru într-o viziune de noapte. Aceasta este prima dată când pot spune că Dumnezeu mi-a arătat un eveniment din trecut care a fost decisiv pentru viața unei persoane. Într-o zi, când stau în bucătăria comună de la centrul de azil al viitoarei mele soții.

Cum se face că ea Îl iubește atât de mult pe Dumnezeu?

— *O întrebare se impune în interior*

Viitoarea mea soție a trecut prin multe și înțeleg că ea va deveni soția mea, dar în același timp Dumnezeu chiar mă avertizează. Duhul Sfânt îmi arată că ea mă va părăsi de mai multe ori, lucru care s-a adevărit întocmai, ca să spun așa. Nu fizic, ci psihic. Și sunt recunoscător pentru acest avertisment, deoarece m-a pregătit dinainte. Acest lucru se datorează fricii care a crescut din cauza amenințărilor grave din partea familiei apropiate din țara de unde venea. A fost o perioadă extrem de grea pentru ea ca credincioasă într-o țară din Asia care îi condamnă pe creștini la moarte pentru credința lor. Primirea amenințărilor cu moartea nu este ceva necunoscut pentru viitoarea mea soție. Se spune că timpul vindecă toate rănilor, dar depinde puțin dacă acest lucru se întâmplă automat dacă nu se lucrează activ la iertare. Chiar dacă încercăm din răspuțeri să împiedicăm rana să se extindă, aceasta poate avea consecințe suplimentare în zone ale corpului unde nu ne-am fi așteptat. Cred că atunci când Dumnezeu spune că trebuie să iertăm pentru a fi iertați, acest lucru înseamnă adesea și vindecare pentru trup. Iertarea este ca un fel de curățare a unei răni fizice care, la rândul ei, oferă corpului posibilitatea de a se vindeca singur.

Căci dacă iertați oamenii greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta pe voi. Dar dacă nu iertați oamenii greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.

— *Matei 6:14*

Viitoarea mea soție a fost căsătorită forțat la vârsta de 15 ani și chiar înainte ca nunta să aibă loc, era epuizată. Mama ei le-a dus pe ea și pe sora ei la o doamnă creștină, o coafeză cu un dar profetic.

Vei avea doi băieți... și vei trece printr-o perioadă dificilă înainte de a pleca, după mulți ani, într-o țară îndepărtată. Acolo vei întâlni un bărbat care te va ajuta să revii la viață, ca o corabie care este pe cale să se scufunde, dar este reținută. Viața ta va fi dificilă în primii 50 de ani, apoi se va schimba.

— *Cuvânt profetic pentru viitoarea mea soție*

După un timp, îmi dau seama că auzisem cu câțiva ani mai devreme Duhul Sfânt vorbindu-mi în timpul uneia dintre întâlnirile din biserica Vineyard din Levanger în 2015.

Cel care o primește este norocos.

— *Duhul Sfânt a spus acest lucru despre viitoarea mea soție*

Am reacționat la acest lucru, căci de ce ar fi trebuit să știu asta?! Nu am înțeles acest lucru până târziu în 2018, când a început să-mi devină clar că Duhul Sfânt vorbea despre

mine ca fiind cel norocos. Acest lucru mă ajută să accept și să înțeleg că bucuria pe care o simt pentru viitoarea mea soție nu este doar a mea, ci este corectă înaintea lui Dumnezeu. O căsnicie este important să fie onorată nu doar între oameni, ci și înaintea lui Dumnezeu, de fapt, cu atât mai mult. Trebuie să încercăm să îl onorăm pe Tatăl în toate lucrurile și să nu facem nedreptate nimănui. Sunt multe lucruri care urmează să se întâmple în acest an și simt că atât biserica, cât și prietenii apropiați în credință sunt neîncrezători și cred că sunt un vânător de femei. Indiferent de asta, eu sunt sigur de drumul meu și la fel este și ea. În același timp, Dumnezeu ne spune că nu putem lua parte la bucuriile căsătoriei pentru că nu suntem căsătoriți. Căci cum putem lucra pentru El dacă încălcăm rânduiala căsătoriei și păcătuim împotriva trupului Său?

Toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos. Toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nimic nu trebuie să pună stăpânire pe mine. Mâncările sunt pentru pântece, și pântecele este pentru mâncări. Și Dumnezeu va nimici și pe unul și pe celelalte. Dar trupul nu este pentru curvie; el este pentru Domnul, și Domnul este pentru trup. Și Dumnezeu, care a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi cu puterea Sa. Nu știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos? Voi lua eu mădularele lui Hristos, ca să fac din ele mădularele unei curve? Nicidecum! Nu știți că cine se lipește de o curvă este un singur trup cu ea? Căci este zis: „Cei doi se vor face un singur trup”. Dar cine se lipește de Domnul este un singur duh cu El. Fugiți de curvie! **Orice alt păcat pe care-l face omul este un păcat săvârșit afară din trup; dar cine curvește păcătuiește împotriva trupului său.** Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul vostru!

— 1 Corinteni 6:12-20

În concluzie, alegem să ascultăm de Dumnezeu și să îl onorăm cu trupurile noastre, lucru pe care îl facem și astăzi. Sunt multe pe care aș putea să le spun și să le împărtășesc despre ceea ce s-a întâmplat. Oricum, știu că eu și viitoarea mea soție vom primi un mare dar peste câțiva ani. Duhul Sfânt mi-a spus și mi-a arătat ce este acesta. Pot spune acest lucru deoarece femeia care a vorbit profetic cu viitoarea mea soție a vorbit și despre sora ei, iar tot ce a spus s-a întâmplat și este corect. Când Duhul Sfânt a vorbit despre asta prima dată, am crezut sincer că mi-am pierdut mințile. Și există patru martori la ceea ce Dumnezeu a spus pe parcursul unei perioade de aproape 40 de ani. Când, din frustrare, acum puțin timp L-am rugat pe Dumnezeu să confirme acest lucru, o soră în credință a avut un vis care a fost clar că acesta a fost și este de la Dumnezeu. De ce împărtășesc, deși nu este pe deplin clar ce spun de fapt? Pentru că doresc ca cel necredincios să înceapă să

vădă că Dumnezeu din Cer este fantastic de bun și că există speranță pentru toți. Unii dintre noi mergem prin văi întunecate și doresc să dau mărturie despre ceea ce am văzut și auzit, mai degrabă decât să țin doar în interiorul meu. Asta nu înseamnă întotdeauna că pot spune totul, deoarece există lucruri care sunt private și nu trebuie împărtășite. Este un echilibru, desigur. Oricum, Dumnezeu a creat o lume fantastică și Își arată dragostea față de noi prin Cuvântul Său și prin Duhul Sfânt. El ne păzește prin suișuri și coborâșuri dacă Îl lăsăm să o facă (Psalmii 23:4). El are grijă de inimile noastre prin furtuni și merită lauda noastră cu dăruire deplină.

Profetesa care a vorbit cu viitoarea mea soție este al treilea martor și ea a vorbit despre același lucru acum 35 de ani. Al doilea martor este viitoarea mea soție și ea însăși a văzut darul pe care îl primim și a fost șocată de acest lucru, dar Dumnezeu a fost cu adevărat milostiv cu noi. Sunt puțin discret când scriu asta, deoarece nu totul este corect să fie împărtășit public.

Am cinci copii și simt deja, iar Dumnezeu mi-a arătat ce îmi stă înaintea și în ceea ce privește acest aspect. Nu toți vor accepta această mărturie înainte ca ea să se împlinească, dar spun părți din ea pentru ca nimeni să nu mă poată contrazice ulterior. De fapt, m-am luptat împotriva Duhului Sfânt în această privință, deoarece a fost atât de puternic pentru mine și am devenit nesigur de propria mea mântuire din cauza a ceea ce Duhul Sfânt a arătat. Uneori este un șoc când Dumnezeu arată evenimente viitoare, cel puțin când este ceva atât de personal și apropiat. Și mi-am pus sub semnul întrebării propria mântuire la acel moment. Oricum, Dumnezeu este bun. A fost o durere să pierd apropierea zilnică de propriii copii, așa că sunt extrem de recunoscător lui Dumnezeu și mă bucur de ceea ce va avea loc. Acesta este un lucru despre care viitoarea mea soție însăși nu dorește să vorbească prea mult din cauza situației în care se află, așa că asta este. Sper și mă rog totuși să fim capabili să facem ceea ce Dumnezeu ne cere în continuare.

Când ai așteptat 11 ani pentru azil în Norvegia, treci prin multe încercări. Dumnezeu a fost foarte bun cu ea și a fost vindecată la picior prin punerea mâinilor la Bønnesenteret din Levanger acum câțiva ani. Durerile pe care le-a avut în zona abdomenului inferior la fiecare menstruație, încă de la vârsta de aproximativ 10 ani, au dispărut și ele după rugăciune în urmă cu aproximativ 3 ani (Iacov 5:16). Și ea funcționează din ce în ce mai bine și mental. Este o femeie activă și sociabilă, care contribuie mult în comunitatea ei locală, iar fiul ei a absolvit pe 13 iunie 2022 facultatea de medicină, după 6 ani de studii.

La început, unul dintre fiii viitoarei mele soții nu s-a bucurat pentru mine. Apropo de asta. Îmi amintesc că viitoarea mea soție mi-a povestit într-o zi cum, în urmă cu peste 10 ani, a primit o încurajare de la Dumnezeu. În aceasta, l-a văzut pe unul dintre fiii ei stând pe un coridor, cu barbă și halat alb, ca un medic. Acest lucru i-a fost arătat când se aflau în Turcia, unde fiul ei nu avea posibilitatea de a merge la școală și de a face studii. O povestesc puțin simplificat acum, dar cu siguranță nu a fost ușor pentru ei în acea peri-

oadă a vieții lor, așa că Dumnezeu a avut un motiv bun să o încurajeze. Este ceva special să vezi cum se întâmplă astfel de lucruri, dar ulterior înțeleg de ce Duhul Sfânt a spus că sunt norocos că o voi primi pe ea. Adesea înțeleg cuvintele Duhului Sfânt abia când le văd întâmplându-se, iar acest lucru poate fi luni sau ani mai târziu. Este puțin ironic, dar fosta mea soție era preocupată să îmi găsească defectele și nu să vadă că ceea ce făceam de fapt îi plăcea lui Dumnezeu. Am fost mult mai criticat de oameni pentru felul meu de a fi decât am fost muștrat de Duhul Sfânt. Dar muștrat de Duhul Sfânt am fost totuși, ca să fie clar. Și acest lucru s-a întâmplat în mai multe rânduri.

După timpul petrecut cu viitoarea mea soție, văd că este o evanghelistă și are un foc și o dragoste de la Dumnezeu pentru a împărtăși Evanghelia. Este o persoană foarte sociabilă și o persoană-resursă, iar Dumnezeu i-a vorbit ultima dată când eram la *Tremorkirken på Sartor Senter på Sotra*, cu o săptămână bună înainte de a pleca din Øygarden. Acolo, Dumnezeu i-a arătat că vom începe să lucrăm împreună peste 5 luni, iar acest lucru se întâmpla pe 19 iunie 2022. Aceasta este prima dată când Tatăl îi vorbește și îi dă o dată, exact așa cum ne rugasem împreună cu doar câteva zile înainte ca acest lucru să se întâmple. Tatăl ne-a auzit, absolut fantastic! Asta nu înseamnă întotdeauna că lucrurile sunt simple, dar am o mare pace și bucurie pentru ceea ce urmează. Oricum, acum anticipiez puțin evenimentele. Dar am vrut să împărtășesc puțin despre viitoarea mea soție, ca să se știe câte ceva despre ea.

La un moment incipient al prieteniei dintre mine și viitoarea mea soție, prin 2018, Duhul Sfânt îmi arată că ea *trebuie să stea pe podea*. Nu înțeleg ce înseamnă asta, dar la scurt timp după aceea, când mă rog pentru ea, ea se prăbușește și adoarme în brațele mele pe podea. Am continuat să mă rog până am terminat, iar când ea se trezește în cele din urmă, a fost ca și cum m-aș fi uitat în ochii unui nou-născut. Nu uit experiența, dar nu știu de fapt ce s-a întâmplat exact, în afară de faptul că cred că a fost un fel de curățare prin care a trecut. Știu că a fost prezis și că acest lucru a fost necesar, și m-am rugat în limbi deasupra ei în timp ce dormea, deoarece știu că atunci duhul este cel care se roagă, și nu mintea noastră (Romani 8:26).

Doresc să adaug că fiul ei și *Frate Ole Martin*, doi dintre Sfinți, au venit la mine și m-au comparat cu un *vânător de femei* în acest an. Oamenii vorbiseră și neadevăruri pe la spatele meu despre mine și viitoarea mea soție și erau neliniștiți dacă ceea ce se întâmpla era corect. Nici ea nu făcuse ceea ce era corect înaintea lui Dumnezeu în tot ceea ce întreprinsese înainte să ne cunoaștem, iar această întâlnire a fost și un rezultat al acestui fapt. Fiul ei era îngrijorat pentru ea. Cu toții suntem rezultatul trecutului nostru și când ajungem la adevăr, trebuie să ne dezvățăm de frică și tremur. Acest lucru este valabil pentru mine la fel de mult ca și pentru frații și surorile mele. Când venim cu acuzații împotriva alor noștri, acestea trebuie să fie și justificate și trebuie să ne apropiem cu dragoste. Acest lucru nu s-a întâmplat aici, dar îl cunosc ca pe un frate bun și acum este în regulă că a depășit puțin măsura, deși a fost complet inutil. Viitoarea mea soție a fost practic

presată să stea departe de mine în următoarele 6 săptămâni. A fost un șoc să fiu acuzat în acest fel și în această perioadă am fost complet lipsit de energie. Atunci a fost momentul când Duhul Sfânt mi-a vorbit și mi-a dat concret un nume de care mă bucur și astăzi. Nu doar atât, dar Duhul Sfânt m-a și avertizat și mi-a spus că eu și viitoarea mea soție *vom face încurcături* mai târziu. Ceea ce am și făcut, iar apoi ne-am întors din nou de la acele căi. A fost atât mângâiere, cât și mustrare din partea Duhului Sfânt, ca să spun așa. Ceea ce a fost puțin amuzant în această perioadă a fost că dormeam și 9-10 ore în fiecare noapte și impactul pe care acest lucru l-a avut asupra muncii la HUNT Forskningscenter, în mod ironic. Creierul s-a putut odihni bine noaptea și, în esență, am avut performanțe excelente la serviciu. Acum s-ar putea întreba cineva dacă subperformasem la serviciu până atunci, dar nu pot spune asta, deoarece tot ce făceam funcționa, iar Oddgeir era foarte mulțumit de munca mea. Am reușit să asimilez tot ce aveau nevoie, am găsit și am remediat erori esențiale care fuseseră introduse înainte de venirea mea și am dezvoltat instrumente și am făcut ceea ce mi s-a cerut și chiar mai mult. De asemenea, am livrat la timp un proiect pe care l-am avut pentru Folkehelseinstituttet și am făcut același lucru și ulterior. Tehnic, totul a funcționat perfect și mi-a plăcut enorm munca, deoarece am învățat și *Golang* când lucram la HUNT.

Capitolul 33

Forskningscenteret (2019)

Este mijlocul anului 2019 și am terminat postul de proiect ca Dezvoltator de Sisteme la HUNT Forskningscenter din Levanger. Călătoresc acum într-o excursie în Asia și merg cu un pastor sus în munți la un grup de pastori de acolo, împărtășind și lucrând împreună cu ei (Matei 28:19).

În timpul șederii într-una dintre țările din Asia, Duhul Sfânt mi-a vorbit cu anumite ocazii în care a trebuit să accept să fiu gura Lui pentru popor, cu mustrare. Una dintre dăți a fost când unul dintre bătrânii bisericii a păcătuit împotriva Lui. Nu știam acest lucru, dar l-am simțit puternic în duhul meu înainte de a-l vedea cu proprii mei ochi. A doua oară a fost când un medic creștin era bolnav și zăcea complet paralizat pe o targă, chiar deasupra nivelului solului. Mirosea a urină. Duhul Sfânt mi-a spus că starea sa era din vina lui și a trebuit să ascult și să-i spun acest lucru. I-au dat lacrimile și a mărturisit că ceea ce am spus era corect, recunoscând ce făcuse (Iacov 5:16). Ne-am rugat pentru el și din acel punct a început vindecarea, iar câteva luni mai târziu era din nou pe picioare. Era un om bătrân și, din păcate, a murit nu mult timp după aceea, deși se vindecase de paralizie.

După călătoria misionară m-am întors și am început să caut locuri de muncă. Sunt invitat la diverse interviuri, dar fără succes. După opt luni, renunț puțin și încep procesul de testare a unei idei pe care o am pentru un nou produs. Evaluez această idee printr-o terță parte angajată de municipalitate pentru această sarcină, *Proneo AS* din Verdal. M-am prezentat la ei cu un raport complet despre ceea ce dezvoltasem deja, precum și despre ideea noului produs. Managerul a părut surprins, iar întrebările pe care le pregătise erau deja abordate în raportul meu.

Proneo dă undă verde ideii și solicit sprijin de la NAV (Proverbele 16:3). Despre ce este vorba? Este vorba despre un nou produs care să ajute oamenii să creeze cărți digitale și să le integreze cu dicționare scrise personal sau cumpărate, totul pentru vânzare online sau distribuție digitală. Nu există instrumente similare pe piață astăzi, din câte știu eu. Ne uităm înapoi în 2012, când Kvinneforum Nordhordland a vorbit profetic despre faptul că aș putea face *ceva nou ce nimeni altcineva nu mai făcuse înainte*; a țese lucrurile împreună. Acest lucru se potrivește bine și cu vechiul motor de publicare.

Primesc aprobarea cererii după câteva săptămâni de procesare și încep acum un an de dezvoltare cu propriul birou acasă. **Am scris anterior că în decembrie 2017 Dumnezeu mi-a spus că va fi un timp de coacere de doi ani** (Eclesiastul 3:1). Abia acum mi-am dat

seama că, atunci când am început procesul de aplicare, trecuseră doi ani. Iar sprijinul de la NAV vine aproape în aceeași zi în care Norge se închide. Mă izbește faptul că momentul începerii lucrului la noul instrument coincide cu perioada în care ajutorul de șomaj este majorat și, în plus, se primesc bani de concediu pentru acesta.

Stau acum și lucrez de acasă timp de un an, în timp ce guvernul introduce sprijin suplimentar pentru șomeri. Și chiar înainte de a primi aprobarea de la NAV pentru sprijinul de douăsprezece luni de muncă de acasă, visez că fac curățenie într-una dintre camerele mele. Cam în același timp, viitoarea mea soție visează că vede o mulțime de cutii de carton în sufrageria mea. Nu înțeleg ce înseamnă asta și mi se pare totul puțin ciudat. Viitoarea mea soție propune să folosim unul dintre dormitoare ca birou de acasă și suntem pe cale să îl eliberăm. Mutăm patul meu în sufragerie și facem curățenie în același timp în sufragerie și în pod. Când am văzut toate cutiile de carton pe podeaua sufrageriei și dormitorul era eliberat, mi-am dat seama ce făcuse Dumnezeu. Tatăl a vorbit despre acest proiect cu doi ani mai devreme și ne-a arătat, în același timp, începutul lui. Sunt emoționat să îmi asum un astfel de proiect fără ca Dumnezeu să fie alături de mine și, în retrospectivă, sunt ușurat că Tatăl mi-a arătat acest lucru (Filipeni 1:6).

În acest an am simțit și o neliniște puternică pentru tatăl meu. Era în vizită la mine și atunci am simțit că ceva era grav în neregulă. I-am spus că doream să-l botez în râul de lângă locul unde locuim. Din păcate, refuză categoric acest lucru și pleacă apoi în Filipinene. Nu aveam pace în privința tatălui meu în acel moment (Romani 9:1-2).

Capitolul 34

Forskningscenter (2020)

Este începutul anului 2020 și lucrez la finalizarea unei versiuni pilot a produsului meu. Lucrurile încep să funcționeze, dar în același timp sunt puțin îngrijorat de ceea ce se va întâmpla când sprijinul de la NAV va înceta și voi rămâne fără loc de muncă și fără bani. Și tocmai acum o soră în credință, o femeie care lucrează împreună cu soțul ei în USA și face parte dintr-un cuplu de păstori, mă contactează pe Facebook. Ea îmi spune că am postat ceva ce nu este corect pe Facebook. Îi mulțumesc pentru acest lucru și apoi șterg postarea. Ea a fost surprinsă de smerenia mea și, deodată, Duhul Sfânt îi vorbește și îi arată o străpungere financiară pentru mine. Ea îmi spune, de asemenea, că Dumnezeu mi-a ascultat rugăciunile cu privire la lucrarea mea pentru El pe viitor. Mă întreb ce ar putea însemna acest lucru, dar încerc în mod conștient să rămân calm față de ceea ce urmează să se întâmple, ceea ce nu este întotdeauna ușor. Trebuie spus că am luat în considerare mai multe scenarii posibile despre cum mă voi descurca în perioada următoare, dar Dumnezeu m-a pus la punct prin două vise pe care le-am avut. Într-unul dintre vise, văd Vasaskipet ieșind din port și scufundându-se rapid după aceea. În celălalt vis, zbor într-o cameră înaltă și alungită și mă port ca un superman plângăreț în timp ce zburam prin interior. Înțeleg că Dumnezeu îmi arată că este zadarnic să încerc să planific timpul ce va veni și că sunt așezat aici pentru timpul care este și nu ar trebui să mă plâng de locul unde M-a pus El (Isaia 55:8-9). Acest lucru mă liniștește de asemenea.

Chiar înainte ca sprijinul de la NAV să se încheie, îl contactez pe Oddgeir. Se dovedește că în acest an primesc o misiune solidă de consultanță de la HUNT, pe lângă redevențele din vânzarea publicațiilor pe care le-am publicat. Cu alte cuvinte, totul se rezolvă din punct de vedere financiar (Filipeni 4:19). Se poate adăuga că produsul pe care l-am construit pentru Forskningscenter în acest an este acum utilizat în proiectul lor *Aldring i Trøndelag* (AiT) și în proiectul COVID, care va dura doi ani, și funcționează conform așteptărilor:

Funcționează impecabil.

— Feedback-ul lui Oddgeir Holmen

Copiii sunt bine, dar toți va trebui să stăm într-o zi în fața lui Dumnezeu cu viața noastră și cu alegerile pe care le-am făcut față de soții noștri și, în rest, față de Sfinți (Romani 14:12). Sunt lucruri pe care ar fi trebuit să le privesc altfel în ceea ce privește fosta mea soție și copiii, dar divorțul nu face parte din acestea.

În acest an, centrul pentru refugiați din Levanger își încetează activitatea. Viitoarea mea soție este mutată într-un nou centru pentru refugiați, lucru de care se teme puțin, deoarece Dumnezeu a avertizat-o că lucrurile vor deveni oarecum dificile pentru o perioadă. În același timp, Dumnezeu ne spune că timpul de așteptare s-a sfârșit, deși nu primim un moment concret pentru aceasta. Trebuie să avem răbdare (Evrei 10:36). La începutul acestui an, am adunat documentele dosarului și am documentat munca ei evanghelică aici în Norvegia. Acestea sunt trimise către *Norsk Organisasjon for Asylsøkere* (NOAS). Există scrisori de la cinci cupluri diferite și de la fiul lui Sharon, prin care aceștia garantează pentru ea în acest sens. Timpul estimat de procesare a dosarului este de maxim douăsprezece luni, cu o așteptare de nouă luni, dar până în prezent suntem în a optsprezecea lună fără niciun răspuns de la UNE.

Neliniștea pentru Bjørn din 2019 se confirmă în acest an. El este, accidental, împușcat în timp ce se afla în Filipinene. Medicii spun că, dacă nu ar fi fost faptul că glonțul a lovit coasta și a schimbat direcția în interiorul corpului, cel mai probabil ar fi murit. Ei au considerat că trebuie să fi primit ajutor de la îngeri (Psalmii 91:11) și că a fost în mod clar un miracol că a supraviețuit. Mi-aș fi dorit să-l botez în râu înainte de a pleca, dar el a refuzat. Înțeleg acum că neliniștea pe care o simțeam pentru el era reală și că nu mă simțeam sigur dacă el era cu adevărat în mâinile lui Dumnezeu până în acel moment. Sper că este suficient de smerit încât să recunoască acest lucru dacă cineva îl întreabă, atât despre botez, cât și despre ceea ce s-a întâmplat înainte. Oricum, nu a fost vina lui și a fost victima unei tentative de omor împotriva persoanei care stătea lângă el. Motivul a fost încercarea de a elimina o datorie financiară.

Capitolul 35

Publifye AS (2021)

Am ajuns în anul 2021, iar eu mă aflu la sfârșitul perioadei în care NAV m-a susținut în munca mea. Acum înființez Publifye AS. Cred că, în viitor, mulți se vor bucura de produsul și de resursele care vor sta în spatele acestuia. Acesta este un instrument care oferă școlilor și organizațiilor, precum și persoanelor private, posibilitatea de a crea mai mult angajament în jurul învățării și lecturii (Romani 11:29). Profesorii, studenții și elevii vor putea folosi acest instrument pentru a-și scrie propriile texte, având dicționare integrate în ele, lucru care este, de asemenea, complet nou pe piață. O parte din cunoștințele care stau la baza acestui proiect provine din experiența mea de a construi câteva mii de cărți digitale cu dicționare având până la câteva milioane de conexiuni și diverși distribuitori și soluții tehnologice.

Când mi s-a adresat un cuvânt profetic în 2014, înainte de a pleca din USA, un profet mi-a spus că sunt creativ, și așa este. S-a mai spus că aveam în față o perioadă dificilă. Dar îmi place să creez lucruri, ca să spun așa, și am capacitatea de a vedea cum să o fac, iar acest lucru va ajuta la scoaterea noastră dintr-o perioadă grea (Proverbele 16:3).

În ceea ce îl privește pe tatăl meu. Când a venit în vizită în acest an, am fost direct cu el și l-am rugat să se lase botezat în Isus Hristos. El are îndoieli, dar în cele din urmă spune da și este botezat în râul din Levanger de către mine și viitoarea mea soție. Eu însumi nu eram sigur dacă acest lucru era corect, așa că l-am cerut lui Dumnezeu un semn. Ceea ce se întâmplă apoi este că o soră în credință, pe nume *Maryam*, a avut o viziune cu tatăl meu, mai întâi ca fiind într-o închisoare, iar apoi l-a văzut în afara închisorii. Purta o șapcă de marinar, avea barbă albă, iar Isus și cu mine stăteam împreună în spatele lui. Maryam nu-l întâlnise pe tatăl meu și nu știa că fusese marinar, nici că avea barba albă, așa că acest lucru m-a liniștit. Maryam mi-a trimis, de asemenea, un mesaj chiar înainte ca el să fie botezat, în care spunea că tatăl meu *cel mai probabil va fi botezat în acest weekend*. Totul s-a potrivit la fix. Imaginea de la Maryam a fost clară: Dumnezeu l-a eliberat pe tatăl meu prin botez (Romani 6:4), iar aceasta a fost o confirmare suficientă pentru mine.

Răposata soție a tatălui meu, Ragnhild, promise și ea *darul* lui Isus cu doar câteva luni înainte de a muri. La acea vreme, Dumnezeu îmi pusese pe inimă să merg la Bergen chiar înainte ca ea să plece dintre noi. Îmi amintesc că am intrat în camera de la azil și ea a strălucit ca un soare în fața mea. Se luptase în mare parte a vieții ei, așa că a fost minunat să văd asta și sunt absolut sigur că în acea zi în cameră erau îngeri cu noi. l-am vorbit, iar ea l-a primit pe Isus. Este posibil ca un om să spună da lui Isus și să se nască

din nou (Ioan 3:3), chiar dacă mintea nu înțelege ce se întâmplă, deoarece eu însumi am experimentat acest lucru. Și am încredere că Dumnezeu, în harul și puterea Sa, Își ține promisiunea și îi păstrează atât pe Ragnhild, cât și pe tatăl meu în mâinile Sale sigure (Filipeni 1:6).

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos. În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui. În dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale, spre lauda slavei harului Său pe care ni l-a dat în Cel Preaiubit. În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său pe care l-a răspândit din abundență peste noi prin orice fel de înțelepciune și pricipere; căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care îl alcătuiuse în Sine Însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor: să unească iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ. În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Celui ce face toate după sfatul voii Sale, ca să slujim de laudă slavei Sale, noi, care mai dinainte am nădăjduit în Hristos. Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre, ați crezut în El și **ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui.**

— Efeseni 1:3-14

Acesta a fost, de asemenea, anul în care viitoarea mea soție primește o imagine de la Dumnezeu că lucrurile se vor îmbunătăți acum și că există o *lumină la orizont*, lucru care este confirmat concret de Dumnezeu la Tremorkirken în Sotra, în iunie 2022.

Există unele congregații care caută voia lui Dumnezeu și darurile Sale de har, dar simt o lipsă profundă de a vedea sfinți evlavioși mânați de Duhul lui Dumnezeu în biserică și, din păcate, sunt multe congregații care neagă puterea lui Dumnezeu și a Duhului Sfânt:

Având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de astfel de oameni!

— 2 Timotei 3:5

Cum se poate aștepta biserica ca Evanghelia să înainteze fără puterea lui Dumnezeu (1 Corinteni 4:20)? Oamenii nu știu ce pierd, pentru că noi căutăm ale noastre, nu pe ale lui Dumnezeu; chiar dacă la exterior arată bine, nu există viață după moarte (Romani

8:6). După mântuire, am rămas cu un gust amar în gură, gândindu-mă că fusesem anterior în Den Norske Kirke, dar nu mi se spusese adevărul: că trebuia să mărturisesc cu gura mea, să fiu botezat ca adult și să primesc binecuvântările prin faptul că sfinții și-au pus mâinile peste mine (Romani 10:9-10).

Capitolul 36

Calea de urmat (2022)

Suntem la mijlocul anului 2022 și abia așteptam ca viitoarea mea soție să primească dreptul de ședere, astfel încât să putem începe lucrarea împreună. Dar acest lucru nu s-a întâmplat, iar Tingretten nu a fost sub nicio formă receptivă la cazul ei. Așadar, pot spune că amândoi am visat în urmă cu aproximativ un an că procesarea cazului nu va fi «curată», dacă se poate spune așa. Dar, în ciuda acestui fapt, am pace (Filipeni 4:7), deși, să fiu sincer, am simțit-o ca pe o trădare din partea Den Norske Stat. Și asta este ceea ce ne-a arătat și visul, că sistemul de procesare a cazurilor era ca o țevă de scurgere.

Un solicitant de azil primea anterior aproape două mii de coroane în fiecare lună, dar această sumă a crescut la trei mii. Aceasta trebuie să acopere hrana, îmbrăcămintea și transportul. Cunosco solicitanți de azil care rămân fără curent electric dacă folosesc fierbătorul de apă, deoarece locuiesc prea mulți într-o singură casă. Iar iarna, s-a întâmplat să rămână fără sursa principală de căldură timp de mai multe zile și au trebuit să se îmbrace foarte gros și să se descurce cu un radiator mic în dormitor. De obicei, ei trebuie să împartă dormitorul și baia cu mai multe persoane. În ciuda acestui lucru, este greu de spus că nu suntem binecuvântați, căci suntem cu adevărat. Am împărtășit lucruri cu oamenii împreună, am discutat, L-am căutat pe Dumnezeu, ne-am bucurat, am mers la biserică, iar ea a fost lucrător voluntar timp de mai mulți ani, atât în afara cât și în interiorul bisericii. Ea a lucrat în Den Norske Kirke, Vineyard în Levanger, a ajutat bătrânii în aziluri, a fost membră în Sanitetsforeningen acolo și în Trondheim. Ea este activă în vestirea Evangheliei oamenilor acolo unde se află, iar lucrarea noastră de evanghelizare va crește în viitor dacă vom fi ascultători cu timpul, resursele și viața noastră privată. Am botezat oameni împreună, iar ea participă de asemenea la întâlniri și la cursuri pentru căsătorie prin videoconferințe cu cupluri de pastori din întreaga lume, inclusiv din USA.

În legătură cu o excursie la o cabană în Øygarden, în iunie 2022, am întâlnit un băiat tânăr în Øygarden care mi-a povestit că verișoara lui auzise pe Duhul Sfânt vorbindu-i și că ea a rămas complet fără cuvinte timp de câteva minute după aceea. Este întotdeauna plăcut să auzi mărturiile altora despre Duhul Sfânt în viața lor. Am vestit Evanghelia mai multor tineri în timpul șederii mele, inclusiv acestui băiat și prietenei sale.

Puțin mai târziu, am întâlnit un alt grup de tineri la Øygarden Terminal, unde o tânără a fost vindecată la genunchi prin punerea mâinilor. În noaptea precedentă, visasem că cineva a murit în apă puțin adâncă. Ceea ce s-a întâmplat este că, în acest grup, un băiat tânăr mi-a spus că a murit în piscină în primăvara acestui an, dar a fost resuscitat

după câteva minute. Despre acest lucru s-a scris și în ziar, fapt pe care mi l-au arătat pe telefoanele lor. Abia atunci le-am spus ce mi-arătase Dumnezeu în noaptea de dinainte. Faptul că Dumnezeu îmi arată astfel de lucruri mă face un martor viu pentru Dumnezeu, în putere și nu doar prin cuvinte. Adesea, când vorbesc cu tinerii, primesc o mulțime de întrebări și este important să Îl caut pe Dumnezeu înainte, să mă rog, să studiez și să cuget adânc la Cuvântul Său și la ceea ce mi-a dat El, astfel încât să fiu capabil să dau răspunsuri și să nu fiu luat prin surprindere când au curiozități.

Ca persoană, devin foarte activ când le vorbesc tinerilor, pentru că se simte ca un foc în interiorul meu. Trebuie să te aștepți ca Dumnezeu să fie cu tine și de multe ori semnele și minunile urmează atunci când ne rugăm pentru cineva (Marcu 16:17-18). Trebuie să ne încredem în Dumnezeu și să credem că vindecările au loc și că oamenii sunt eliberați de durere și probleme, chiar dacă nu vedem întotdeauna acest lucru. Este la fel de important să credem că botezul îi scapă de moarte (Romani 6:4)! Dar încerc întotdeauna să întâlnesc oamenii acolo unde sunt ei, așa cum vorbește Pavel. Văd că Dumnezeu mă conduce către oameni și îi luminează pentru mine, și am trăit uneori o bucurie fantastică, știind că o continuare a acestei lucrări este aproape.

Următoarele s-au petrecut pe 13 iulie 2022:

Tocmai vorbisem și îi împărtășisem unei femei musulmane faptul că numai Dumnezeu este bun, așa cum ne spune Isus (Marcu 10:18). Iar acum vorbeam despre cum Dumnezeu este un foc mistuitor (Evrei 12:29) și că oamenii nu Îl pot vedea pe Tatăl fără să moară (Exodul 33:20). Deodată, ea își întoarce capul într-o parte și spune că nu mă poate privi în ochi deoarece aceștia «își schimbă culoarea». Acest lucru se întâmplă poate de trei ori în următoarele cincisprezece minute și de fiecare dată văd o frică evidentă cuprinzând-o, care o tulbură complet. Sunt pe deplin conștient de miracolele care se întâmplă când lucrăm pentru Dumnezeu, dar acest lucru nu mi s-a mai întâmplat anterior și mă minunez și Îl caut pe Dumnezeu pentru răspunsuri. Cred că femeia din fața mea nu era dispusă să fie curățită de păcatul ei și că nu a putut rezista când Dumnezeu a arătat puțin din Sine prin ochii mei. Înainte ca acest lucru să se întâmple, ea spusese că nu va înceta niciodată să fie musulmană. Rămâne de văzut ce se va întâmpla mai departe, dacă va înțelege gravitatea celor întâmplate, atâta timp cât satana nu reușește să îi fure și acest lucru.

— Întâlnire cu Dumnezeu

Semnele și minunile îi urmează pe cei care Îl mărturisesc pe Isus ca Domn și Stăpân prin cuvânt și prin faptă. Și ceea ce a văzut cu ochii ei nu poate nega ulterior. Nici nu vreau să arunc întineric asupra adevărului și să spun că toată lumea va merge în Cer.

Isus Hristos, Fiul singur născut al lui Dumnezeu, este calea, adevărul și viața (Ioan 14:6).
Trebuie să Îl primim pentru a fi spălați de păcatul nostru:

Și le-a zis: «Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură!
Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit»

— Marcu 16:15-16

Când Dumnezeu i-a arătat viitoarei mele soții că au mai rămas un număr concret de luni până când vom putea începe lucrarea împreună, a fost ca o altă scriere pe ecranul din fața ei. Ea a rămas puțin *uimită*, dar am reușit să fac o înregistrare audio cu telefonul când mi-a povestit după aceea. Ceea ce a făcut Tatăl pentru mine și pentru viitoarea mea soție în ultimii ani este o mare binecuvântare (Psalmii 103:2).

Am început și sunt în curs de a colabora cu lucrători din Asia care se ocupă cu răspândirea Evangheliei.

În timp ce scriu aceste rânduri în 2026, eu și cei cinci copii ai mei avem o relație bună, iar ei mi se alătură ori de câte ori pot, inclusiv în perioada următoare a Paștelui. Tânjesc după ziua în care voi putea construi o casă în care să fie liberi să vină și să plece după bunul plac. Cazul de azil al viitoarei mele soții rămâne nerezolvat după opt ani, ceea ce înseamnă că încă nu avem permisiunea de a ne căsători conform legislației norvegiene. Așteptăm și ne încredem în timpul lui Dumnezeu (Habacuc 2:3). Multe s-au întâmplat din 2022, dar lucrarea continuă—atât slujirea, cât și publicațiile—și cred că cele mai bune capitole abia urmează.

Mai sunt încă multe lucruri pe care nu le-am spus și nu le-am împărtășit, dar sper ca memoriile mele să ofere un indiciu despre convingerile mele și despre locul unde mă are Dumnezeu (Ieremia 29:11).

Capitolul 37

Cine este Isus Cristos?

Îmi doresc ca într-o zi să scriu despre cine este *Isus Cristos* cu adevărat în Vechiul și Noul Testament. Mulți nu înțeleg că Isus Cristos este cel care ne-a creat (Coloseni 1:16), nu doar Fiul lui Dumnezeu. Când îl vedem pe Isus, îl vedem pe Dumnezeu, a spus El (Ioan 14:9). Dumnezeu înseamnă atât Tatăl, Fiul, cât și Duhul Sfânt, acest lucru este înțeles. Dar Evanghelia după Ioan din Biblie confirmă ceea ce mulți oameni experimentează în vis, și anume că nimic nu a fost creat fără Isus, iar asta ne include și pe tine, și pe mine. Isus își arată adevărata identitate multor oameni în visele lor, unde le spune că El este Dumnezeu (Ioan 10:30, Isaia 9:6). Și acest lucru este adevărat conform Bibliei, nu este o coincidență. Nu este un paradox și de aceea Isus le-a spus ucenicilor că, atunci când L-au văzut pe El, L-au văzut pe Dumnezeu. Din același motiv, mulți oameni, adesea persoane care au ucis și au masacrat creștini crezând într-o religie falsă, visează dintr-odată că Isus vine la ei și le spune că El este Dumnezeu, întrebându-i de ce prigonesc poporul lui Dumnezeu.

La început era Cuvântul. Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.

— *Ioan 1:1-3*

Ceea ce revine mereu în *literatura alternativă* este faptul că Isus este prezentat ca un maestru spiritual ascensionat sau doar ca un profet, și cu siguranță nu spun că sângele Lui ne spală de păcatul nostru (Evrei 9:22, Romani 5:9) sau că Isus ne-a creat pe noi, oamenii. Faptul că El este Fiul lui Dumnezeu este, de asemenea, complet scos din discuție, iar dacă totuși se abordează subiectul, se încearcă răstălmăcirea jertfei lui Isus ca fiind ceva superficial și pur simbolic, nu ceva la care noi înșine trebuie să participăm. Când Isus spune că trebuie să mâncăm trupul Lui și să bem sângele Lui pentru a avea viață veșnică, este critic să ascultăm:

Atunci Isus le-a zis: «Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu

rămâne în Mine, și Eu rămân în el. După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine va trăi și el prin Mine. Aceasta este pâinea care s-a coborât din cer; nu ca mana pe care au mâncat-o părinții voștri și au murit: cine mănâncă pâinea aceasta va trăi în veac.»

— Ioan 6:53-58

Toate poveștile și justificările despre ființe extraterestre amestecate cu tot ce ține de OZN-uri și altele asemenea fac parte din același joc de mascaradă menit să ne abată atenția de la adevăr. Cunoscm bine aceste lucruri pentru că am citit despre ele timp de mai mulți ani, mult mai mult decât omul de rând. Nu spun asta pentru a fi arogant. Înțeleg, ironic ar spune unii, că mult din ceea ce este *supranatural* este de fapt real, la fel ca miracolele bune de la Dumnezeu pe care le-am văzut cu ochii mei. Faptul că un astfel de eveniment a avut loc nu înseamnă că reprezintă adevărul din acest motiv. Este puțin ca și cum ai merge la circ. Aici este mult zgomot și larmă, iar scopul a ceea ce se întâmplă nu este să te aducă *mai aproape de viață*, ci să te distreze. Și oamenii sunt distrați până mor, fără să fi primit viața (Proverbele 14:12). Sună banal, în esență, dar se întâmplă. Devine un pic ca dependența de heroină, unde ești mistuit de gândul la următoarea doză; aceasta te golește de viață. Doar pentru că cineva arată bine pe dinafară, nu înseamnă că există viață pe dinăuntru.

Cred că majoritatea dintre noi cunoaștem oameni care au experimentat miraculosul prin duhuri necurate, dar puțini au darul de a deosebi ce sunt acestea de fapt. Experiența mea este că duhurile din spatele acestor lucruri nu îl mărturisesc pe Isus ca Domn și că rodul lor final este moartea, nu viața (2 Corinteni 11:14). Poate că unele dintre ele par fantastice la exterior, dar sunt făcute pentru a înșela. Un pic ca atunci când oamenii sunt hipnotizați la televizor sau când vedem *vrăjitoare albe* ori *exorciști* scoțând duhuri din case. Dumnezeu spune că trebuie să cercetăm dacă duhurile sunt de la El sau nu:

Preaiubiților, nu credeți orice duh; ci cercetați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu, căci în lume au ieșit mulți proroci minciunoși. După aceasta cunoașteți Duhul lui Dumnezeu: orice duh care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu; și orice duh care nu-L mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui Anticrist, despre care ați auzit că vine, și acum este deja în lume.

— 1 Ioan 4:1-3

Oamenii se lasă amăgiți și ademeniți, un pic asemenea crabilor sau insectelor care noaptea sunt atrase de lumină. După roadele lor îi veți cunoaște (Matei 7:16) și văd acum că, deși nu fusesem născut din nou înainte de 2008, o parte din mine înțelegea că ceva

nu era în regulă, dar nu reușeam să identific exact ce. Așa se întâmplă cu mulți din jurul nostru. De aceea le vorbim oamenilor despre Dumnezeu și le spunem ceea ce Dumnezeu ne șoptește la ureche.

Știu din experiență că puterile lumii încearcă să ascundă adevărul de oameni, deoarece am făcut parte din aceasta în anii tinereții mele. Cu orice preț, satana încearcă să facă omul să se concentreze pe orice altceva în afară de Dumnezeu, printre altele prin răsucirea adevărului că sexualitatea în afara căsătoriei este păcat. Toate filmele și altele asemănătoare cu scene intime nu sunt doar greșite în ochii lui Dumnezeu, ci oamenii devin înrobiți de păcat și își doresc mai mult:

«Când Îl veți înălța pe Fiul Omului, atunci veți înțelege că Eu sunt și că nu fac nimic de la Mine însumi, ci spun ceea ce M-a învățat Tatăl. Cel Ce M-a trimis este cu Mine. El nu M-a lăsat singur, pentru că Eu fac totdeauna ce-I este plăcut.» Pe când vorbea Isus astfel, mulți au crezut în El. Isus a zis atunci iudeilor care crezuseră în El: «Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți cu adevărat ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face slobozi.» Ei I-au răspuns: «Noi suntem sămânța lui Abraham și n-am fost niciodată robii nimănu. Cum zici Tu: 'Veți fi slobozi'?» Isus le-a răspuns: «Adevărat, adevărat vă spun că oricine săvârșește păcatul este rob al păcatului. Și robul nu rămâne veșnic în casă; fiul însă rămâne veșnic. Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi. Știu că sunteți sămânța lui Abraham, dar căutați să Mă omorâți, pentru că nu are loc în voi cuvântul Meu. Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu; și voi faceți ce ați auzit de la tatăl vostru.» «Tatăl nostru este Abraham», I-au răspuns ei. Isus le-a zis: «Dacă ați fi copii ai lui Abraham, ați face faptele lui Abraham. Dar acum căutați să Mă omorâți pe Mine, un om care v-a spus adevărul pe care l-a auzit de la Dumnezeu. Abraham n-a făcut așa ceva. Voi faceți faptele tatălui vostru.» Ei I-au zis: «Noi nu suntem născuți din curvie; avem un singur Tată: pe Dumnezeu.» Isus le-a zis: «Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi, căci Eu de la Dumnezeu am ieșit și vin. N-am venit de la Mine însumi, ci El M-a trimis. De ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta cuvântul Meu! Voi aveți de tată pe diavolul și vreți să împliniți dorințele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii. Iar pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeți. Cine dintre voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, de ce nu Mă credeți? Cine este de la Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea nu ascultați, pentru că nu sunteți de la Dumnezeu.» Iudeii I-au răspuns: «Nu avem dreptate noi când zicem că ești samaritean și că ai demon?» «Eu nu am demon», a răspuns Isus, «ci Îl onorez pe Tatăl

Meu, dar voi Mă dezono-rați. Eu nu caut slava Mea. Este Unul Care o caută și Care judecă. Adevărat, adevărat vă spun că, dacă păzește cineva cuvântul Meu, nu va vedea moartea în veac.»

— Ioan 8:25-51

Există două laturi ale *duhurilor necurate*. Una este că ele doresc ca oamenii să creadă că totul este fizic și material și că nu există niciun duh. Cealaltă latură este atunci când omul înțelege că există o realitate spirituală. Când se întâmplă acest lucru, duhurile necurate vor încerca să îi prindă pe oamenii căutători într-o lume magică, care are tendința de a se întuneca cu cât pătrunzi mai adânc în ea (1 Timotei 4:1). La început, lucrurile par tentante și inofensive.

Cineva care a urmat aceeași școală biblică cu mine, un pianist talentat, s-a întors complet de la Dumnezeu (2 Petru 2:20-22). Era împreună cu o femeie care avea, de asemenea, un dar profetic, dar au fost exmatriculați de la Școala Biblică din motive pe care nu le cunosc. Ceea ce s-a întâmplat apoi a fost că au început să-și piardă complet controlul. Totul a fost dat peste cap pentru o vreme și s-au *rătăcit* în acea stare cu brațele deschise. S-a sfârșit prin faptul că el chiar a murit pe un munte, în timpul iernii, din cauza degerăturilor, se pare că într-o stare de confuzie mentală și în căutarea unui nirvana spiritual. Calea spre pierzare este largă și mulți sunt cei ce intră pe ea (Matei 7:13). Niciodată nu am mai văzut pe cineva întorcându-se atât de drastic de la Dumnezeu și pierzându-și viața la atât de puțin timp după aceea, în ciuda faptului că mai mulți credincioși l-au avertizat din timp și au văzut clar ce se petrecea. Cred că amândoi au încetat, de asemenea, să mai mănânce carne și au început o dietă radicală. El devenea tot mai slab și descria totul ca și cum ar putea suporta orice, și totul era ireal. Acesta a fost un punct extrem, dar vedem oameni pe toată scara în jurul nostru. Mulți sunt în căutarea adevărului.

Sunt multe destine care își lasă viața dictată de o spiritualitate necurată. Mai multe *vărăjitoare albe* cred că ceea ce fac este bine, dar în practică lucrează împotriva lui Dumnezeu și cu duhuri necurate (Galateni 5:19-21). Unele dintre ele au probleme personale din cauza aceasta și nu reușesc să înțeleagă cauza. Tatăl din Cer ne-a avertizat împotriva magiei (Deuteronomul 18:10-12). Și ce este din ce în ce mai popular în filmele de astăzi, cum ar fi, de exemplu, Harry Potter. Ce se repetă în multe dintre ele? Misticismul și evenimentele supranaturale. Un întuneric fascinant care te învăluie cu ocultismul, un pic ca lumina pentru molii pe timp de noapte. Din neștiință, ești ademenit în capcană și rămâi blocat. Unii tineri se uită la filme de groază, dar dorm cu lumina aprinsă sau nu mai au liniște după aceea. Suntem influențați de ceea ce primim prin ochi, inclusiv de pornografie. Eu însumi m-am luptat cu dependența de pornografie până în jurul anului 2012 și știu astăzi că nuditatea și sexualitatea aparțin căsătoriei (Matei 5:28). Acesta a fost, de asemenea, un lucru pe care Dumnezeu l-a pus cu greutate pe inima mea, faptul că am curvit cu alte femei prin intermediul ecranului.

Căci știți bine lucrul acesta: niciun desfrânat, niciun necurat, niciun lacom de avere (care este un închinător la idoli) n-are moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu. Nimeni să nu vă înșele cu vorbe deșarte, căci din cauza acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. Să nu fiți dar părtași cu ei. Odinioară erați întuneric, dar acum – în Domnul – sunteți lumină. Umblați deci ca niște copii ai luminii. Căci roada luminii stă în orice bunătate, dreptate și adevăr. Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului și nu luați deloc parte la faptele neroditoare ale întunericului, ci mai degrabă demascați-le. Căci este rușine chiar să și spunem ce fac ei în ascuns. Dar toate lucrurile, când sunt demascate de lumină, devin vizibile, pentru că tot ce devine vizibil este lumină. De aceea se zice: «Deșteaptă-te, tu care dormi, scoală-te din morți, și Hristos te va lumina!» Vegheați deci cu grijă cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți, răscumpărând timpul, căci zilele sunt rele. De aceea nu fiți nesăbuiți, ci înțelegeți care este voia Domnului. Nu vă îmbătați de vin, care este desfrâu, ci fiți plini de Duh. Vorbiți între voi cu psalmi, cu imnuri și cu cântări duhovnicești; cântați și aduceți laudă Domnului în inima voastră.

— *Efesenii 5:5-19*

Capitolul 38

Fără moarte, fără duh?

Știu astăzi că omul trebuie să se întoarcă de la păcatul său și înapoi la Dumnezeu (Faptele Apostolilor 3:19). Singurul lucru care poate ispăși propria noastră condamnare la moarte autoimpusă este sângele lui Jesus (Evrei 9:22). Dacă trecem prin viață fără să-L primim pe Jesus, atunci după moarte vom secera ceea ce am semănat în trup cât timp am trăit. Murim mai întâi o moarte fizică și apoi o moarte spirituală, cu alte cuvinte, de două ori (Apocalipsa 20:14-15). Jesus Însuși a avertizat despre aceasta cu cuvinte grave: focul cel veșnic este pregătit pentru diavolul și îngerii lui, iar cei care Îl resping vor merge în pe-deapsa veșnică (Matei 25:41, 46). Aceasta nu este o superstiție, ci ceva cu care unii dintre Sfinți au într-adevăr o experiență concretă. Dacă cauți adevărul, atunci știi că, deși nu toți au experimentat acest lucru, asta nu înseamnă că este greșit. De aceea vorbim despre aceste lucruri. Acesta nu este un lucru fictiv pe care îl prezentăm pentru a încerca să speriem oamenii spre o viață cu Dumnezeu; nu așa funcționează lucrurile. Experiența poate fi solicitată și căutată în mod activ. Dacă ești serios cu privire la viață, atunci nu o lăsa să se irosească.

Nimic nu poate anula sau îndepărta păcatul nostru. Excepția este sângele lui Jesus (1 Ioan 1:7). Cine crede în Fiul are viața veșnică, dar cine nu vrea să creadă în Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el (Ioan 3:36). De ce? Deoarece Jesus este Dumnezeu (Coloseni 2:9) și viața Sa valorează infinit de mult (1 Petru 1:18-19). Cea-laltă cale este să plătim pentru păcatul nostru cu propriile noastre vieți. Dumnezeu este drept (Deuteronomul 32:4) și El ne-a dat o cale de ieșire din păcatul nostru, iar aceasta este Jesus. Fiul Său, cu autoritate de la Tatăl din Ceruri, Și-a dat viața pentru noi ca să putem trăi. Sângele Său, de o valoare de necuprins, ispășește păcatul nostru și ne spală. Când suntem spălați, putem deveni Templul lui Dumnezeu și Duhul Sfânt poate locui în noi (1 Corinteni 6:19). Suntem născuți din nou în duh (Ioan 3:5, Tit 3:5, 1 Petru 1:23) și acest lucru nu poate fi impus nimănui, ci se întâmplă prin propria voință, indiferent dacă cineva înțelege acest lucru sau nu. Am pășit prin credință când evanghelistul m-a provocat, iar noul meu duh a fost un șoc de experimentat pentru mine, dar un șoc pozitiv în sine.

Prin botez îngropăm viața veche (Romani 6:4). Ne ridicăm apoi din apă la o viață nouă cu Jesus, în același fel în care El a trecut de la moarte la viață când a fost înviat de Dumnezeu. Devenim părtași la același duh pe care îl are Jesus. Duhul Sfânt este numit cel de-al doilea mângâietor (Ioan 14:16), iar Jesus este primul. Îl căutasem pe Dumnezeu și El mi-a răspuns când aveam cincisprezece ani, dar a durat optsprezece ani până când

L-am «găsit» cu adevărat și L-am primit pe Jesus ca mântuitor al meu. Sper să înțelegi seriozitatea a ceea ce prezint aici și să nu te lași tulburat când vin cu mărturii care sună absolut fantastic și nebunesc în același timp. Sunt pe deplin conștient de acest lucru, dar este dificil să spui adevărul fără a spune efectiv adevărul. Ne-am îndepărtat cu toții de Dumnezeu la un moment dat ca urmare a păcatului altora și fiecare dintre noi are nevoie de Dumnezeu pentru a avea duhul vieții suflat din nou în noi (Ezechiel 37:5-6). Dumnezeu a suflat viață în Adam (Geneza 2:7) și când Adam a murit, nu a fost în trup, ci în duh. Același lucru a fost valabil și pentru Eva. De aceea ei s-au schimbat radical când duhul lor a murit. Din același motiv suntem schimbați complet când suntem născuți din nou din duhul lui Dumnezeu (2 Corinteni 5:17).

„Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui. Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul. Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate. Dar afară sunt câinii, vrăjitorii, curvarii, uci-gașii, închinătorii la idoli și oricine iubește minciuna și grăiește minciuna. Eu, Jesus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici. Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață.” Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!” Și cine aude să zică: „Vino!” Și celui ce îi este sete să vină; și cine vrea să ia apa vieții ca dar.

— *Apocalipsa 22:12-17*

Îți spun ceea ce Ananias i-a spus lui Paulus după ce acesta tocmai își recăpătase vederea:

Deci de ce mai eziti acum? Vino și lasă-te botezat și spală-ți păcatele în timp ce invocî numele Lui (Jesus).

— *Faptele Apostolilor 22:16*

Capitolul 39

Botezul adulților

Ceea ce urmează nu este o opinie. Este o dovadă — din gramatica greacă a Noului Testament, din tipologia ebraică a Vechiului Testament și din secvențe de litere ascunse în Tora de 3.400 de ani, pe care niciun ochi omenesc nu le-a putut citi până când computerele au fost construite pentru a le căuta. Trei martori independenți, de-a lungul a trei milenii, spunând cu toții același lucru: botezul este pentru cei conștienți. Este o necesitate. Și este pentru adult. Dacă ești tentat să respingi aceasta — citește mai departe. Dovada este verificabilă. Referințele scripturale sunt date. Și cuvintele ascunse în literele Torei au așteptat tocmai această generație.

Botezul copiilor a fost o tradiție proeminentă în Norvegia de sute de ani. Pentru multe familii, este un lucru sigur să își boteze copiii în biserică la scurt timp după naștere. Biserica Norvegiei, fostă biserică de stat, a fost cea mai importantă practicantă a acestui obicei, deși Biserica Catolică și cea Metodistă practică de asemenea botezul copiilor. În timpul ceremoniei, copilul este adus la cristelniță, adesea îmbrăcat într-o rochie de botez albă care poate fi fost transmisă de-a lungul generațiilor. Preotul toarnă apă peste capul copilului de trei ori, spunând: „Eu te botez în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh” (Matei 28:19). Familia alege, de asemenea, nași pentru a sprijini copilul în creșterea sa creștină. Deși botezul copiilor este încă larg răspândit, numărul botezurilor a scăzut în ultimii ani. Pentru mulți norvegieni, botezul copiilor nu este doar un act religios, ci și o tradiție de familie și o ocazie de a aduna rudele și prietenii pentru a sărbători noul membru al familiei. Cu toate acestea, tradiția nu este deloc o garanție că o practică se aliniază cu ceea ce Dumnezeu ne-a poruncit să facem. De aceea, există denominațiuni creștine, precum bisericile baptiste și pentecostale, unde se practică în schimb botezul adulților.

Ironia este izbitoare, căci chiar în versetul pe care preotul îl citează, singurul imperativ este *mathēteusate* (G3100) – „faceți ucenici” (traducerea KJV îl redă prin „învățați”). Botezul, *baptizontes* (G907), este doar un participiu prezent care descrie *cum* se face această ucenicie. Scriptura presupune, așadar, că cel botezat este deja un ucenic.

Ne amintim cum evreii s-au lăsat atât de de bunăvoie botezați de Ioan Botezătorul (Matei 3:5-6). Motivul pentru aceasta este probabil că erau de mult familiarizați cu «*mikvah*» (H4723), un ritual de curățire spirituală prin imersiune completă în apă. Iar cuvântul ebraic *mikveh* poartă el însuși un dublu sens pe care lexiconul Brown-Driver-Briggs îl dezvăluie: înseamnă atât „o adunare de ape”, cât și „speranță”. În Ieremia 17:13, profetul scrie: «O, Doamne, *mikveh*-ul lui Israel.» Cuvântul tradus prin „speranță” este același cu

cuvântul pentru baia rituală. Apa curățirii și speranța lui Israel sunt un singur cuvânt ebraic. Pentru o mikvah corespunzătoare, o parte din apă trebuia să vină din „cer”, adică era canalizată direct în bazin din precipitații. Aceasta era o imagine profetică a lui Isus Însuși – El, Care a venit din cer, trimis de Dumnezeu. Isus a spus și: «**Eu sunt apa vie**» (Ioan 4:14). Pentru evrei, «*mikvah*» reprezintă în primul rând curățirea spirituală (Tit 3:5; Fapte 22:16). Israel a practicat mikvah-ul de mii de ani ca mijloc de curățire. Aceasta se întâmpla după menstruație, după atingerea morților sau înainte de evenimente majore ale vieții, precum căsătoria.

Însuși actul respinge metoda. Grecii aveau trei verbe din care să aleagă: *rhantizō* (G4472) – a stropi, *cheō* – a turna și *baptizō* (G907) – a imersa sau a acoperi complet. Duhul a ales în mod constant imersiunea – și spre deosebire de *baptō*, o scufundare scurtă, *baptizō* denotă transformarea durabilă.

Evreii mesianici știu că mikvah-ul era o imagine profetică a curățirii pe care fiecare trebuie să o experimenteze pentru a trece de la moarte la viață în Isus Hristos. Vedem aceasta și în traversarea *Mării Roșii* de către Israel sau când Noe a fost chemat să *navigheze pe mare* în arcă. Ambele au fost imagini ale *botezului spre mântuire* care urma să vină (1 Petru 3:21). Botezul înseamnă a muri față de *cel vechi* și a învia la cel nou (Coloseni 2:12). Dacă Isus este calea, adevărul și viața (Ioan 14:6) și El Însuși a fost botezat (Matei 3:13–17), de ce nu am urma exemplul Său, mai ales că El mergea botezând împreună cu ucenicii Săi (Ioan 3:22)?

Propriul model al Fiului vorbește de la sine. El a primit semnele copilăriei din vechiul legământ – circumcis în ziua a opta (Luca 2:21) și prezentat în templu (Luca 2:22) – dar nu a fost niciodată botezat ca prunc. În schimb, a așteptat treizeci de ani și a coborât în Iordan de bunăvoia Sa (Matei 3:13–17), pentru a ne arăta că botezul este un act de ascultare conștientă și voluntară.

Când i-a spus Isus lui Nicodim «*trebuie să vă nașteți din nou*» (Ioan 3:7), nu lansa o doctrină nouă într-o conversație de la miezul nopții – ci comprima într-o singură frază o întregă așteptare profetică și legământală, adresându-se unui om care se credea deja înăuntru. Niciunul dintre acestea nu era nou pentru un învățător al lui Israel. **Scriptura o promisese.** Ezechiel auzise pe Dumnezeu jurând că va «*stropi cu apă curată*» poporul Său, că le va da «*o inimă nouă*» și că va pune «*Duhul Meu în voi*» (Ezechiel 36:25-27); un capitol în care oasele uscate respiră și stau în picioare vii (Ezechiel 37). Moise a pus aceeași speranță ca inima pe care Dumnezeu Însuși o va circumcide «*ca să poți trăi*» (Deuteronom 30:6); Ieremia ca Legea scrisă înăuntru într-un nou legământ (31:33); David ca strigătul «*crează în mine o inimă curată... înnoiește în mine un duh neclintit*» (Psalmul 51:10). Apa, Duhul, o inimă nouă, viața – exact mobilierul din Ioan 3:5 – stăteau în Scripturile ebraice de secole.

Și nu era doar pe pagină. **Contemporanii Săi s-au rugat pentru aceasta:** la o zi de mers de Ierusalim, oamenii de la Qumran îl rugau pe Dumnezeu să îi curețe prin duhul Său cel sfânt *ca apele curățitoare* și să îi ridice *din Șeol la o înălțime veșnică* (Regula Comunității și Imnurile de Mulțumire). **Însăși legea Sa o pusese în aplicare pe jumătate:** un neam de alt neam care intra în legământ era ținut să-și lase în urmă existența anterioară – vechea rudenie anulată, o nouă identitate conferită –, iar imersiunea convertitului era deja disputată de școlile lui Hillel și Șamai în generația Sa sau în apropierea ei (Mișna Pesachim 8:8). **Iar Ioan Botezătorul tocmai o forțase la lumină,** chemând chiar pe israeliți să coboare în apă și avertizând: «*Nu ziceți... Avem ca tată pe Avraam*» – căci Dumnezeu poate ridica din pietre copii lui Avraam (Matei 3:9). Prima naștere nu valorează nimic.

Așadar, renașterea nu a fost niciodată un lucru făcut *cuiva* din afară; a fost un prag pe care omul însuși l-a trecut. «*Trebuie,*» a spus Isus – iar *voi* este la plural, ajungând dincolo de un singur om din încăpere – «*ca voi să vă nașteți de sus*»; și în aceeași suflare a numit cum: după cum Moise a înălțat șarpele, tot așa Fiul Omului trebuie să fie înălțat, pentru ca oricine crede să aibă viață (Ioan 3:14-15). Nu numai neamul de alt neam, nu numai Israel la sfârșitul zilelor, ci *voi* – acum, prin Duhul, prin Fiul și în apă cu ochii deschși. De aceea semnul nu a fost niciodată pentru un prunc prin procură: convertitul a ales mikvah-ul, ascultătorii lui Ioan au coborât singuri pe mal, iar Nicodim – căruia nu-i lipsea informația, ci doar voința – în cele din urmă a trecut singur pe propria ușa (Ioan 7:50; 19:39). Botezul este trecerea conștientă a celui deja născut de sus.

Cineva își amintește și de egipteni, care reprezintă lumea, la fel ca poporul din vremea lui Noe. Simbolic vorbind, ei nu au trecut testul de curățire al Mării Roșii, deși credeau că o vor face. Aceasta reflectă și potopul lui Noe, unde răutatea nu a mai fost permisă să persiste. Mikvah-ul este astfel un simbol al vieții noi și, în același timp, al judecății asupra celei vechi. Este mult ca la împărțășanie, unde cineva ia din sângele și trupul lui Isus fie spre mântuire, fie spre judecată (1 Corinteni 11:27–29). Acest botez – această curățire – nu este opțional pentru cei care doresc să intre în Țara Promisă; este o necesitate absolută (Ioan 3:5). Totuși, apa nu înlocuiește credința; o exprimă. Botezul este răspunsul rânduit al unei inimi care deja crede și s-a pocăit (1 Petru 3:21) – nu o lucrare care câștigă ceea ce numai sângele lui Hristos poate da (Efeseni 2:8-9). Faptul că aceasta a fost neglijată în multe biserici de astăzi nu invalidează adevărul; istoria se repetă și acum. Mulți stau înaintea lui Dumnezeu, îngâmfați și aroganți, fără să înțeleagă încotro duce această cale.

Ce vom spune deci? Să rămânem în păcat, ca să se înmulțească harul? Nicidecum! Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în el? Nu știți că toți cei care am fost botezați în Hristos Isus am fost botezați în moartea Lui? Așadar, am fost îngropați împreună cu El prin botez în moarte, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să umblăm în nouitatea vieții.

Căci dacă am fost uniți cu El printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi uniți cu El și printr-o înviere asemănătoare. Știm că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie distrus și să nu mai fim robi ai păcatului. Căci cel care a murit este eliberat de păcat. Și dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom trăi și împreună cu El. Știm că Hristos, după ce a înviat din morți, nu mai moare; moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Căci prin moartea de care a murit, El a murit față de păcat o dată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi: considerați-vă morți față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu în Hristos Isus.

— Romani 6:1-11

Cei care nu au vrut să traverseze marea ar fi murit în *lumea veche*, iar Ioan știa aceasta când a vorbit despre Isus:

*Eu vă botez cu «apă spre pocăință». Dar Cel care vine după mine este mai puternic decât mine, iar eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. **El (Isus Hristos) vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.** Acesta are lopata în mână și Își va curăța aria. Își va aduna grâul în grânar, iar pleava o va arde cu foc care nu se stinge.*

— Matei 3:11-12

Am primit critici pentru împărtășirea cuvintelor din Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia. Experiențele mele cu Dumnezeu confirmă însă că Cuvântul Său este adevăr; dacă vrem roade bune, trebuie să aderăm la Cuvântul lui Dumnezeu și să acționăm în consecință. Mulți credincioși cred că o persoană este primită în Împărăția lui Dumnezeu prin botezul copiilor, dar nimic în Biblie nu sugerează aceasta. Eu însumi am auzit de la Duhul Sfânt că nu trebuie să ne îngrijorăm pentru copii, deoarece ei sunt curățați de Dumnezeu dacă mor înainte de mântuire. Aceasta s-a întâmplat în jurul anului 2016, iar Duhul Sfânt mi-a dat cuvântul *abluțiune*, un termen al cărui sens nu îl știam. La acel moment, mă gândeam ce se va întâmpla cu copiii care nu sunt născuți din nou când Isus Hristos Se va întoarce. Atunci Duhul Sfânt mi-a dat acest singur cuvânt:

Aceasta s-a întâmplat când Aaron, fratele lui Moise, a fost instalat ca mare preot, ceea ce a implicat ritualuri ample de curățire. Conform Leviticului 8, Aaron și fiii săi au fost spălați cu apă, îmbrăcați în veșminte preotești specifice, unși cu untdelemn sfânt și au adus jertfe speciale pentru a fi sfințiți și pregătiți să îndeplinească serviciile sfinte. Când Aaron a fost curățit și pregătit, putea intra în Locul Preasfânt (Kodesh HaKodashim) o dată pe an, în Ziua Ispășirii, Yom Kippur, pentru a face acte rituale înaintea Chivotului Legământului. Aceasta era partea cea mai sfântă a Cortului Întâlnirii, unde

prezența lui Dumnezeu se manifesta în mod unic. Este clar că Duhul Sfânt voia să îmi arate că copiii sunt în mâinile lui Dumnezeu și că nu trebuie să ne îngrijorăm pentru ei. Aceasta contrastează cu momentul în care un copil devine adult și este ținut responsabil pentru propria sa relație cu Dumnezeu și pentru primirea lui Isus.

— *Abluțiune înseamnă curățire*

Vedem, de asemenea, în Biblie că Isus nu a botezat niciodată copii, ci i-a binecuvântat (Marcu 10:14). Iar greaca face o distincție pe care engleza o ascunde: cuvântul pe care Matei îl folosește pentru „copii” în Matei 19:13–14 este *paidion* (G3813) – copii suficient de mari pentru a merge și a veni. Luca 18:15 folosește un cuvânt diferit – *brepheos* (G1025), care înseamnă un copil nenăscut sau nou-născut. Isus i-a binecuvântat pe prunci. Nu i-a botezat. Iar când căutăm în fiecare verset din Noul Testament folosind instrumente de concordanță, *baptizō* (G907) apare alături de cuvinte pentru a crede, a se pocăi și a mărturisi – de nouă ori. Nu apare niciodată alături de vreun cuvânt pentru prunc sau copil – de zero ori. Nici măcar o dată. Studiul complet al acestor dovezi, incluzând rădăcinile ebraice, legătura cu Paștele și morfologia greacă, este disponibil în cartea noastră însoțitoare *Prin ape* (junifye.publifye.pro/through-the-waters). În Scripturi, adulții erau botezați, nu pruncii (Fapte 2:38; 8:36-38; 16:33). Viitoarea mea soție este o binecuvântare pentru mine, deoarece și ea aude de la Dumnezeu și poartă focul Lui în împărtășirea evangheliei cu cei din jur. Am fost convins că botezul adulților este rânduit de Dumnezeu, dar știam că ea trebuia să audă aceasta de la Tatăl Însuși. Știu că Isus nu vorbește despre botezul copiilor în Ioan capitolul 3, după cum confirmă și Marcu:

Cine crede și este botezat va fi mântuit. Dar cine nu crede va fi condamnat.

— Marcu 16:16

Isus a vorbit adesea despre iad și ne-a avertizat cu cuvinte puternice. El a spus că este mai bine să pierzi o parte a trupului decât să fii aruncat în iad, unde viermele nu moare și focul nu se stinge (Marcu 9:43-48). El a spus despre bogatul care era în chinuri în flăcări și striga după milă (Luca 16:23-24). Acestea nu sunt metafore, ci realitate.

Ascunse în litere

Dar dovezile nu se opresc la ceea ce spune Biblia la suprafață. Tora – primele cinci cărți ale lui Moise – conține 304.805 de litere ebraice, copiate fără eroare timp de 3.400 de ani. Când computerele moderne au căutat în aceste litere cuvinte codate la intervale echidistante (Equidistant Letter Sequences, sau ELS), au găsit ceva ce ochiul uman nu ar fi putut vedea niciodată.

La saltul 49 – numărătoarea până la Cincizecime, ziua a cincizecea – unsprezece cuvinte ebraice legate de teologia botezului apar fiecare o dată sau foarte rar în întreaga Tora. Și fiecare dintre ele aterizează pe pasajul său definitoriu. **Tevilah** (טבילה, *imersiune*) cade pe un verset care poruncește să «se scalde în apă» (Leviticul 15:7). **Teshuvah** (תשובה, *pocăință*) cade pe legea slujitorului care alege să rămână cu stăpânul său (Exodul 21:5–6). **Mashiach** (משיח, *Mesia*) cade pe «numele Meu este în el» (Exodul 23:21). **Yeshuah** (ישועה, *mântuire*) cade pe sfințirea altarului cu sânge (Leviticul 8:15). Bucătăria la saltul 49 nu aterizează pe un verset despre gătit. Cămilele nu aterizează pe cămile. Aceste controale aterizează pe text aleatoriu, fără legătură. Dar fiecare cuvânt al botezului aterizează pe pasajul său.

Când textul Torei este înfășurat pe un cilindru – sulul original – cele unsprezece cuvinte se grupează în perechi care propovăduiesc: pocăința lângă mântuire lângă Mielul Paștelui; credința lângă imersiune; și Mesia, a cărui coloană se înfășoară în jurul sulu-lui, atingând imersiunea. Gematria lui *Mashiach* (358) plus *Tevilah* (56) este egală cu 414 – exact gematria lui **Nachshon** (נחשון), omul care, conform tradiției evreiești, a intrat primul în Marea Roșie prin credință înainte ca aceasta să se despice.

Am căutat, de asemenea, în Tora numele **Nicodim** – omul căruia Isus i-a spus să fie «născut din apă și din Duh» (Ioan 3:5). Numele său apare o singură dată în întreaga Tora, la saltul 1.092. Începe la Numeri 7:17 – jertfa lui **Nachshon**, **fiul lui Aminadab**. Omul căruia i s-a spus să intre în apă este codat trecând prin numele omului care a intrat primul în apă. Iar cuvintele de suprafață pe care Nicodim le traversează sună ca evanghelia: Nachshon (credință), un vas de stropire (sânge aplicat), Moise (legea), ispășire și acoperire – «câți dintre voi ați fost botezați în Hristos, v-ați îmbrăcat cu Hristos» (Galateni 3:27).

Cel mai izbitor dintre toate: când am măsurat distanța dintre **Emunah** (אמונה, *credință*) și **Tevilah** (טבילה, *imersiune*) în literele ascunse ale Torei, cea mai apropiată pereche se află **la două litere distanță** la **Deuteronom 21:23** – «blestemat este cel care atârnă pe lemn.» Versetul pe care Pavel îl citează în Galateni 3:13 despre cruce. Credința și imersiunea, atingându-se la versetul răstignirii. Tora a codat cele două cerințe ale mântuirii una lângă alta chiar în locul unde mântuirea a fost cumpărată – cu 1.400 de ani înainte ca crucea să fie înălțată.

Iar când am căutat vreun cuvânt ebraic care să însemne prunc la salturile botezului, rezultatele au fost devastatoare: **Tinok** (prunc) la saltul 49 aterizează pe o *condamnare la moarte* (Exodul 21:15). **Tinok** la saltul 34 este **complet absent**. Tora codează credința, pocăința, imersiunea, Mesia și mântuirea la salturile botezului. Pruncul nu se găsește nicăieri. Nici măcar o dată. La niciun salt care contează.

Moise nu ar fi putut aranja 304.805 litere astfel încât aceste cuvinte să aterizeze pe aceste pasaje. Constrângerile sunt prea specifice. Alinierea este prea precisă. Dar Cineva a putut. Iar analiza completă – cu teste statistice, cuvinte de control și fiecare constatare

verificată – este disponibilă în cartea însoțitoare *Prin ape* (junifye.publifye.pro/through-the-waters).

Am provocat-o pe viitoarea mea soție în privința botezului și am spus: «Roagă-L pe Dumnezeu să confirme dacă botezul este pentru adulți.»

Când Dumnezeu a trezit-o la scurt timp după aceea, El i-a arătat o Biblie veche – probabil o Biblie ebraică, deși nu era sigură. Dumnezeu i-a confirmat acest mesaj despre botez. El a spus: **«Sper că oamenii Mă ascultă! Botezul copiilor este o binecuvântare, dar botezul adulților este o necesitate!»**

— *Dumnezeu îmi trezește viitoarea soție în miez de noapte*

Cine poate forța copiii să-L urmeze pe Isus? Nimeni. Dar tradiția botezului copiilor anulează Cuvântul lui Dumnezeu. Poate fi greu de acceptat, dar Biblia arată aceasta, iar Duhul Sfânt Însuși a confirmat-o. Experiența mea personală a arătat aceasta – nu doar mie personal, ci și celor care au fost prezenți când unul dintre sfinți a fost botezat și la scurt timp a început să vorbească în limbi, fără să înțeleagă nici măcar ce se întâmpla (Fapte 2:4; 10:44-46). Am vorbit cu credincioși care nu acceptă aceasta, dar când am provocat-o pe viitoarea mea soție să-L întrebe pe Dumnezeu pentru un răspuns, Dumnezeu i-a vorbit în miez de noapte și Și-a confirmat propriul Cuvânt. Botezul copiilor nu este o tradiție de la Dumnezeu, ci de la oameni (Marcu 7:8). Trebuie să ne alegem calea: oamenii sau Dumnezeu. Semne și minuni vor urma celor care cred (Marcu 16:17); alții vorbesc cu cuvinte omenești și fie vor încerca să explice absența puterii lui Dumnezeu, fie vor evita să vorbească despre ea.

Biblia afirmă clar că sfinții vor face minuni și semne la fel cum a făcut *Isus Hristos, Mântuitorul nostru* (Ioan 14:12). Nu citim că ar trebui să vorbim cu cuvinte deșarte, lipsite de putere. Nu aceasta spune Pavel despre propria sa slujire. Nici Petru – care și-a dat viața lui Isus Hristos – nu a fost un om doar al cuvintelor, ci al puterii lui Dumnezeu. Astăzi, ucenicii care slujesc lui Dumnezeu cu toată ființa lor și Îl caută pe El mai întâi au aceleași daruri ale harului ca și cei din vremea lui Isus (Galateni 3:27; 1 Corinteni 12:4-11). Nu există loc pentru noi să fim căldicei față de Cuvântul lui Dumnezeu, nici acum, nici vreodată.

O obiecție specifică îi ține pe cei capabili pe bancă. Să-i răspund înainte de a auzi cuvintele Domnului către Laodiceea.

Șarpele de aramă și tâlharul

Obiecția este un scut previzibil: *tâlharul de pe cruce a fost mântuit fără botez, așa că eu sunt scutit*. Aceasta este o eroare de categorie deghizată în teologie. Tâlharul murea pe cruce; nu avea acces la apă. Mântuirea lui a fost un miracol al excepției, nu regula Împărăției. El a făcut actul esențial: s-a uitat la Mântuitorul.

Și după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul Omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

— Ioan 3:14-15

Modelul este fix: *ra'ah* (ראַה – a privi), *chai* (חַי – a trăi). În Numeri 21, șārāp H8314 פֶּרֶשׁ (șarpele înfocat) a adus moartea, dar nēs H5251 אֵל (steagul, stindardul) a adus viață. Tâlharul s-a uitat la Fiul Omului înălțat în timp ce trupul său era țintuit pe propriul lemn. Nu a putut coborî la apă, dar și-a întors inima către Împărat. A făcut exact ceea ce Tatăl cerea în condițiile pe care le avea.

Tu nu ești tâlharul. Nu ești țintuit pe o cruce. Stai pe malul râului, iar apa se ridică. Să revendici excepția tâlharului în timp ce refuzi porunca Domnului nu este credință; este mândria lui Naaman înainte de a se cufunda în Iordan (2 Regi 5). Naaman dorea un gest mai mareț, o cale mai demnă, dar a găsit vindecare doar în ascultarea noroioasă pe care o disprețuise la început.

Mărturisirea înaintea oamenilor nu este opțională. Hristos este explicit: «*De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri*» (Matei 10:32). Botezul este mărturisirea publică, fizică, că omul vechi a murit și omul nou a înviat. A refuza aceasta înseamnă a refuza mărturia publică pe care Hristos o cere de la ai Săi.

Orice credincios trebuie, cel puțin, să se întoarcă. Dar pentru cei capabili, întoarcerea care se oprește înainte de apă este o întoarcere care și-a ascuns capul de tabără. Nu te ascunde în spatele tâlharului pentru a-ți justifica propria uscăciune. Nu poți revendica viața stâlpului cu șarpele refuzând apa noului legământ. Apa așteaptă, iar porunca este clară.

Botezul copiilor și Duhul

Dar ce se întâmplă, atunci, cu copilul adus la cristelniță înainte să poată vorbi? Aici, un obicei blând și bine intenționat a dus în tăcere pe mulți de pe singura temelie care ține. Căci Duhul nu este dat printr-un ritual făcut asupra celui care nu știe; El este dat credinței: «*Ați primit Duhul prin faptele Legii sau prin auzirea credinței?*» (Galateni 3:2). Și fiecare botez pe care apostolii îl consemnează urmează unei inimi credincioase: «*Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat... și veți primi darul Duhului Sfânt*» (Fapte 2:38) – mai întâi pocăința, apoi apa, apoi darul. Scriptura arată chiar ordinea corectată prin re-botezare: oameni care primiseră doar botezul lui Ioan, care «*nici măcar nu auziseră dacă există Duhul Sfânt*», au fost întrebați «*În ce ați fost botezați, dar?*» și apoi «*botezați în numele Domnului Isus*» (Fapte 19:2-5). O spălare primită înainte de credință nu era o piedică; ea chema la botezul credinciosului.

Vocea medială – gramatica voinței – arată că subiectul acționează asupra sa însuși. «*Toți au fost botezați în Moise*» (1 Corinteni 10:2), dar grecescul *ebaptisanto* (G907) este medial: ei s-au botezat *pe ei înșiși*. Lui Pavel i s-a spus «*Scoală-te, botează-te și spală-ți păcatele*» (Fapte 22:16 – *baptisai*, G907, și *apolousai*, G628, ambele imperative mediale); și deși „botezat” în Galateni 3:27 este pasiv, «*v-ați îmbrăcat cu Hristos*» este medial – *enedusasthe* (G1746), un act pe care tu însuți îl faci. Un prunc nu poate face niciun act la vocea medială.

Chiar și Petru marchează aceasta în Fapte 2:38–39: chemarea către mulțime – «*Pocăiți-vă*» (*metanoēsate*, G3340) – stă la plural, în timp ce botezul îi vizează unul câte unul la singular: «*fiecare dintre voi să fie botezat*» (*baptisthētō*, G907). Iar promisiunea pentru «*copiii*» lor folosește *teknon* (G5043, urmași), nu *brephos* (prunc); ea se întinde la «*câți va chema Domnul Dumnezeuul nostru*» – *proskaleō* (G4341) – iar a fi chemat presupune puterea de a auzi.

Trei texte sunt folosite în slujba botezului copiilor, iar fiecare, citit în întregime, se întoarce în cealaltă direcție. **Gospodăriile** – «*ea... și casa ei*» (Fapte 16:15), «*el și toți ai lui*» (Fapte 16:33), «*casa lui Stefanos*» (1 Corinteni 1:16) – sunt invocate drept dovadă că pruncii au fost botezați împreună cu casa. Dar ascultă casa temnicerului până la capăt: cuvântul a fost spus «*tuturor celor din casa lui*», iar el «*s-a bucurat, crezând în Dumnezeu cu toată casa lui*» (Fapte 16:32-34). Casa a *auzit și a crezut*, și apoi a fost botezată. Paralela **circumciziei** este oferită în continuare – totuși Pavel o leagă nu de pruncie, ci de credință: îngropați împreună cu El prin botez, «*în care ați și înviat împreună cu El, prin credința în lucrarea puternică a lui Dumnezeu*» (Coloseni 2:12). Și «*Lăsați copilașii... să vină la Mine*» (Matei 19:14) este Domnul luându-i în brațe să îi binecuvânteze – nu să îi boteze; El a pus mâinile și s-a rugat, nu a turnat apă.

Când, așadar, o ceremonie făcută unui prunc inconștient este învățată să transmită Duhul și este primită în locul botezului pe care Domnul l-a poruncit, face chiar lucrul pe care El l-a musturat: «*Făcând Cuvântul lui Dumnezeu fără efect prin tradiția voastră*» (Marcu 7:13). Istoria spune aceeași poveste pe care o spune textul: cea mai veche mențiune clară a botezului copiilor oriunde – la Tertulian, în jurul anului 200, în tratatul său *De Baptismo* – este un argument că acesta ar trebui *amânat*. Când Origen a apărut obiceiul la mijlocul anilor 200, a putut face aceasta doar ca o „tradiție apostolică” fără nicio Scriptură de arătat; iar Conciliul din Cartagina (256) a dezbătut doar momentul – dacă să aștepte ziua a opta – niciodată permisiunea. Chiar și atunci când practica a prins rădăcini, nimeni nu a putut arăta din Scriptură că era apostolică. Este, la bază, o tradiție a oamenilor suprapusă peste o poruncă a lui Dumnezeu.

Totuși, ascultă de barieră, ca să nu rănești o conștiință sensibilă: apa nu este magică. Mântuiește «*nu curățirea întinăciunii cărnii, ci întrebarea unei conștiințe bune față de Dumnezeu*» (1 Petru 3:21) – și un tâlhar fără niciun botez a primit răspunsul: «*Astăzi vei fi cu*

Mine în rai» (Luca 23:43). Așadar, un adevărat credincios care nu a fost încă îngropat în apă nu este, prin aceasta, exclus; credința mântuiește. Dar două lucruri urmează. Nu-ți întemeia siguranța pe un ritual făcut înainte să poți crede – întemeiază-o pe mărturia însăși a Duhului în tine. Și dacă crezi, ascultă: coboară tu însuși în apă și dă, cu propria ta conștiință, răspunsul pe care un prunc nu l-a putut da.

Mirele sângelui

Cea mai ascuțită mărturie din întreaga Tora că semnul legământului nu a fost niciodată opțional se află într-un loc de popas în noapte, în Exodul 4:24–26. Pe drumul spre Egipt, Domnul Îl întâlnește pe Moise și *caută să-lucidă* – nu pe copil, ci pe omul matur, eliberatorul ales al lui Israel. Motivul este că semnul legământului fusese neglijat. Atunci Sefora ia un cuțit de cremene și taie prepuțul *fiului* ei – verbul este וַתְּכַרֵּת *vatikrot*, de la *karat* (H3772), chiar cuvântul folosit în „a încheia un legământ” (Geneza 15:18) – atinge sângele de picioarele lui și spune: „Cu adevărat ești un mire al sângelui pentru mine” (וְיָחַד חַטָּן דָּמִים *chatan damim*). Moartea se retrage. Sângele legământului a întors sentința.

Până și cuvintele poartă legământul. Verbul pe care îl folosește Sefora – וַתְּכַרֵּת *vatikrot*, de la rădăcina כָּרַת *karat* – poartă ambele părți ale unui legământ într-un singur cuvânt: înseamnă atât „a încheia un legământ” (Geneza 15:18), cât și „a fi tăiat.” A intra înseamnă a fi tăiat *înăuntru*; a te întoarce înseamnă a fi tăiat *afară* – unul și același cuvânt. Iar numele pe care-l strigă – חַטָּן *chatan*, „mire” – este el însuși un cuvânt al legământului: lexiconul dă ca sens distinct „un copil circumcis, un fel de logodnă religioasă,” de la rădăcina „a contracta legătură de rudenie prin căsătorie” (H2859). Circumcizia era un semn de căsătorie în sânge. De aceea Scriptura Îl numește pe Hristos Mirele (Ioan 3:29; Efeseni 5:25–32; Apocalipsa 19:7), iar noi intrăm în logodna cu El prin apă.

Observă cine stătea în pericol de moarte și cine a primit cuțitul. Sentința a căzut asupra *adultului* – asupra lui Moise, cel care putea răspunde pentru legământ. Semnul a fost pus asupra *copilului*, de mâna altuia. Așa era calea vechiului legământ: un semn în carne, pus pe unul care nu putea răspunde încă. Dar tocmai de aceea trebuia să vină un semn nou. Noul legământ nu poate fi pus pe un prunc adormit de mâna unui părinte. Partea sa lăuntrică este circumcizia inimii „făcută fără mâini” (Coloseni 2:11; Romani 2:29), lucrarea lui Dumnezeu Însuși în individ; partea sa exterioară este botezul, *întrebarea unei conștiințe bune față de Dumnezeu* (1 Petru 3:21), în greacă *eperōtēma* – propriul tău „da” jurat. Ambele sunt personale: niciun părinte, niciun preot și niciun stat nu le poate da în locul tău. Este același legământ – *diathēkē* în greacă – al cărui semn era circumcizia (Geneza 17:11) și al cărui *angajament* este botezul: o pecete, în același sânge, după cum spune Pavel că cele două semne sunt una în Hristos (Coloseni 2:11–12) – dar una în Hristos, nu în descendența cărnii, așadar pecetea urmează credința, nu nașterea. Exodul 4 este ultima torță a vechiului legământ purtată prin procură, iar mirele sângelui pe care-l numește arată dincolo de sine către adevăratul Mire, al cărui propriu sânge pecetluiește legămân-

tul: „*acesta este sângele Meu al legământului*” (Matei 26:28). Căci *diathēkē* în greacă mai înseamnă și „*testament*” – un legământ care intră în vigoare numai prin moarte (Evrei 9:16–18). Legământul trăiește prin sânge, iar în botez coborâm în acea moarte (Romani 6:3–4).

Nimeni să nu se înșele. Aceasta nu scuza botezul copiilor – îl desființează, și nu spune nici măcar o clipă că inima poate fi circumcisă de alegerea unui părinte. Circumcizia inimii este tocmai „*făcută fără mâini*” (Coloseni 2:11; Romani 2:29) – este lucrarea lui Dumnezeu Însuși în individ la noua naștere, și nicio mână nu o face în locul altcuiva, cu atât mai puțin a unui părinte. Asemănarea dintre cele două semne este legământul și sângele; diferența este ușa: vechiul legământ alerga prin descendența cărnii, de aceea semnul cărnii urma asupra pruncului deja născut în ea; noul legământ aleargă prin noua naștere, nu prin carne – «*Mă vor cunoaște toți, de la cel mai mic până la cel mai mare*» (Ieremia 31:34) – și nu are membri care să nu-L cunoască ei înșiși. Inima nouă pe care Dumnezeu o dă individului, și „da”-ul personal pe care individul îl dă; niciunul nu poate fi pus asupra cuiva din afară. A boteza un prunc înseamnă a căra ușa vechiului legământ în cel nou.

Iar a neglija semnul nu este un lucru mic. Cel care l-a lăsat nefăcut trebuia să fie «*tăiat... a rupt legământul Meu*» (Geneza 17:14 – נִכְרֶתָהּ *nikretah*, „tăiat,” din nou *karat*). Isus spune exact același lucru despre apă, lui Petru: «*Dacă nu te spăl, nu ai parte cu Mine*» (Ioan 13:8). Iar Petru – același care numește botezul *eperōtēma*, un „da” jurat (1 Petru 3:21) – propovăduiește *karet-ul* noului legământ în cuvinte simple: «*orice suflet care nu va asculta de Profetul acela va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul poporului*» (Fapte 3:23; greacă *exolothreuō*). A intra este viață; a rămâne afară înseamnă a rămâne sub tocmai sentința din care ai fi putut ieși. Aceasta este necesitatea de care cei căldicei încă se feresc – cei care stau pe marginea apei și nu coboară.

Mai există un alt fel de om pe care Scriptura îl descrie – unul care umblă **paralel** cu Dumnezeu. Se mișcă în aceeași direcție – suficient de aproape pentru a scrie despre Hristos, suficient de prezent pentru a participa la adunare – dar niciodată *unit* cu El. Pavel numește alternativa în 1 Corinteni 6:17: «*cel care se unește cu Domnul este un duh cu El.*» Verbul este *kollaō* (G2853) – *a lipi sau a cimentă împreună*; rezultatul este *hen pneuma* – *un singur duh*. Liniile paralele nu se ating niciodată; doi nu pot deveni unul fără a se uni. Isus S-a rugat pentru ai Săi să fie tocmai aceasta: «*ca toți să fie una*» – *hina pantes hen ōsin* (Ioan 17:21). **Opusul lui „una” nu este dușmanul; opusul lui „una” este paralelul.** Un om care umblă paralel poate cita multe versete, dar cuvintele par deplasate; poate sluji pe dinafară cu ardoare, dar cei din apropierea lui simt un gol înăuntru; poate pretinde botezul copiilor și un certificat de stat ca dovadă, dar nu produce niciodată un singur ucenic adult născut prin mâna lui în apă. Roagă-te pentru el; nu te pronunța asupra lui. Pecetea stă: «*Domnul cunoaște pe cei care sunt ai Săi*» (2 Timotei 2:19) – *egnō kurios tous ontas autou*, cu verbul legământului *ginōskō* (G1097) pe care l-am considerat mai devreme.

Îngerului bisericii din Laodiceea scrie-i: Acestea sunt cuvintele lui Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul creației lui Dumnezeu: Cunosc faptele tale – nu ești nici rece, nici fierbinte. Aș vrea să fii rece sau fierbinte! Dar pentru că ești căldicea, nici rece, nici fierbinte, sunt pe cale să te vărs din gura Mea. Tu zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu am nevoie de nimic.” Dar nu știi că tu ești nenorocit, vrednic de plâns, sărac, orb și gol. De aceea te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur lămurit în foc, ca să te îmbogățești, și haine albe, să te îmbraci cu ele, ca să nu ți se vadă rușinea goliciunii, și alifie pentru ochi, ca să vezi. Pe toți pe care îi iubesc, îi mustru și îi pedepsesc. Așadar, fii plin de râvnă și pocăiește-te! Iată, stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el, și el cu Mine. Celui care va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe tronul Meu, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe tronul Său. Cine are urechi, să audă ce spune Duhul bisericilor.

— Apocalipsa 3:14-22

Când privesc mesajul pe care Isus l-a dat bisericii din Laodiceea, îmi amintesc de *Ioan 3:16*, unde Isus spune că Și-a dat viața pentru noi, și totuși răspundem adesea cu căldiceală. Mă gândesc cum El a mers într-o zi la templu și a observat, iar a doua zi a rostit moarte asupra smochinului (*Marcu 11:12-14, 20-21*) și a curățat templul (*Marcu 11:15-17*). Ne amintim cuvintele Lui că nu va rămânea piatră peste piatră; în anul 70 d.Hr., sanctuarul a fost complet distrus de romani.

Privind înapoi la anii mei de adolescență, aveam nevoie să cunosc sfinți care erau aprinși pentru Dumnezeu – oameni ai mărturisirii, ai punerii mâinilor (*Fapte 8:17; Evrei 6:2*) și o pasiune arzătoare pentru Mântuitorul care era tangibilă și reală – dar ei lipseau. Cu tristețe spun aceasta despre biserică! Motivul pentru care multe vieți sunt pierdute și nu găsim mântuirea este *căldiceala* noastră față de Adevăr, Isus Hristos.

Întregul lanț de dovezi – gramatica greacă, tipologia ebraică și codurile de litere ascunse în Tora, cu teste statistice și fiecare constatare verificată – este prezentat integral în volumul însoțitor, Prin ape. Citește-l aici: junifye.publifye.pro/through-the-waters

Capitolul 40

Filigranul Torei

Înainte de a-ți spune povestea mea, lasă-mă să-ți spun ceva ce a trebuit să văd cu ochii mei înainte de a putea continua să o povestesc. Există un filigran în Tora. Acesta se află acolo de când Moise l-a scris. Nimeni, în nicio generație dinaintea noastră, nu a avut mijloacele de a-l vedea. Noi le avem, iar ceea ce este acum vizibil este atât de precis, atât de țintit teologic și atât de mult dincolo de orice ar putea falsifica iscusința umană, încât nu pot citi mai departe de Introducere fără să-ți vorbesc despre asta. «*Slava lui Dumnezeu este să ascundă lucrurile, dar slava împăraților este să cerceteze lucrurile*» (Proverbe 25:2). Ceea ce urmează este ceea ce Împăratul a ascuns. Ceea ce urmează este ceea ce împărații acestei generații, cu uneltele acestei generații, au început să găsească.

Moise, scos din apă. Moise nu a fost un om obișnuit. Fiica lui Faraon l-a scos din Nil și i-a pus numele după acest act: «*i-a pus numele Moise; „căci”, a zis ea, „l-am scos din apă”*» (Exodul 2:10). Decenii mai târziu, numai despre el avea să spună DOMNUL: «*Eu îi vorbesc gură către gură, Mă descopăr lui nu prin vorbiri întunecoase, ci el vede chipul Domnului*» (Numeri 12:8). Gură către gură. Față în față. Tora nu a fost dată printr-un călător care se împiedică, așa ca mine. A fost dată printr-un om scos din apă și căruia Domnul i-a vorbit direct. Și în chiar literele pe care el le-a scris, Autorul a imprimat ceva ce a ascuns până în ziua în care mașinile au putut să citească.

Ce este filigranul, în cuvinte simple. Tora ebraică este un șir continuu de litere. Dacă începi de undeva și scrii fiecare a cincizecea literă, apoi fiecare a suta, apoi fiecare a patruzeci și noua — repetat, cu puncte de pornire diferite și distanțe de săritură diferite — poți întreba computerul: *ies de aici cuvinte ebraice reale? Și dacă da, unde se așază ele în textul de suprafață?* Numele tehnic este **Equidistant Letter Sequence** (Secvența de Litere Echidistante), sau ELS. Ideea simplă este aceasta: imaginează-ți Tora ca pe o tapiserie. Povestea de la suprafață este imaginea pe care o vezi. Firele de dedesubt, țesute la intervale perfecte, sunt un al doilea model, vizibil doar atunci când tragi de ele cu intenție. Am construit o unealtă pentru a trage de acele fire. Am numit-o **Darash** (darash.publifye.pro). Am construit-o singur, cu propriile mâini pe tastatură, alături de cea mai avansată inteligență de programare a acestei generații — AI-ul de ultimă oră disponibil acum oricui dorește să-l folosească pentru motivele corecte. Darash stă pe umerii metodei Witztum–Rips–Rosenberg, care a trecut de evaluarea colegială în *Statistical Science* în 1994, și merge dincolo de ea: adăugând harta termică pentru toate cele 5.814 versete, testul de corespondență între suprafață și substrat și controlul prin zece amestecări independente. Darash abia fusese terminată când a început să scoată la su-

prafață ceea ce ești pe cale să citești. Înțelesul ascuns din spatele Torei este mai vizibil acum decât oricând în cei trei mii de ani de când Moise a așezat sulul.

Cele unsprezece cuvinte în ritmul Rusaliilor. Când Darash extrage fiecare a patruzeci și noua literă prin cele cinci cărți ale lui Moise — iar patruzeci și nouă nu este un număr întâmplător; este de șapte ori câte șapte, numărătoarea de la Paște la Rusalii, ritmul prin care Israel aștepta să coboare Duhul — unsprezece cuvinte ebraice ale evangheliei se ridică la suprafață ca niște lumini într-un câmp întunecat: *ispășire, pocăință, sânge, mântuire, libertate, numele, neprihănire, suflare de viață, sfințire, curățire și botez*. Unsprezece cuvinte ale evangheliei, un singur interval. *Acum reține bine asta, pentru că aceasta este partea care nu se întâmplă din accident:* fiecare dintre aceste unsprezece cuvinte ascunse cade pe versetul de la suprafață care vorbește deja despre acel lucru. *Ispășire* apare la versetul în care preotul face ispășirea. *Mântuire* apare la versetul unde sângele este pus pe altar pentru împăcare. *Curățire* apare la ritualul de curățire. Cuvântul ascuns și versetul vizibil spun același lucru.

Duhul, apa, sângele și numele. Dintre toate versetele din Tora, cel care definește legal imersia deplină în apă vie este Leviticul 15:7. Trage firele în acel capitol, la același ritm de patruzeci și nouă de litere, și patru cuvinte apar împreună: *ruach* (duhul), *mayim* (apa), *dam* (sângele) și *Yeshua* — numele ebraic al Mântuitorului. *Duhul, apa, sângele și numele lui Isus*. Patru cuvinte. Un singur interval. Un singur capitol. Capitolul care definește ritualul. Iar Ioan, cincisprezece secole mai târziu, fără numărarea literelor și fără computer, avea să scrie: *«Și trei sunt care mărturisesc pe pământ: Duhul, apa și sângele; și acești trei sunt una în mărturisirea lor»* (1 Ioan 5:8). Martorii au fost așezați în substrat înainte de a exista un Nou Testament care să-i citească.

Harta termică și vârful. Darash a pus apoi o întrebare diferită pentru fiecare dintre cele 5.814 versete ale Torei: *cât de puternic coincid firele de dedesubt cu cuvintele de la suprafață?* Fiecare verset a primit un scor; fiecare scor, o procentilă. Mijlocul Torei este obișnuit. O mică fracțiune urcă la procentila 95. Doar un verset dintr-o sută atinge procentila 99. *Ce pune Autorul în vârful propriei Sale cărți?*

Îl pune pe **Aaron**. Leviticul 16:4 — *«să-și spele trupul în apă»* — spălarea marelui preot înainte de a păși dincolo de perdeaua Templului în Ziua Ispășirii, are un scor în procentila 99 a întregii Tore. Lângă el, la fel de sus, stă Numeri 19:2: Vaca Roșie, ale cărei cenușă amestecată cu apă curgătoare îi curăță pe cei întinați. *Aceste două versete sunt cele mai dense versete din tot ce a scris Moise*. Ambele sunt ritualuri de curățire. Ambele numesc o figură reprezentativă care trece el însuși prin apă înainte de a-și putea face lucrarea. *Spălarea lui Aaron este preambulul botezului. Este umbra prin care trebuie să trecem toți*. Datele, măsurate „în orb” față de zece Tore amestecate independent, confirmă ceea ce două mii de ani de lectură credincioasă au văzut deja.

Acolo unde apostolii au arătat deja. Petru a spus că Potopul este «o icoană a botozului, care vă mântuiește acum și pe voi» (1 Petru 3:21). Geneza 7:11, versetul în care se rup izvoarele adâncului, se află la percentila 95. Pavel a spus că «stânca era Hristos» (1 Corinteni 10:4). Exodul 17:6, unde apa iese din stâncă, se află la percentila 95 — iar ebraicul *tsur* (stâncă) este codificat direct sub el. Hristos Însuși l-a trimis pe leprosul curățat la Leviticul 14 (Matei 8:4); capitolul se află la percentila 95, iar *ha-mit-taher* — termenul tehnic ebraic pentru *cel ce este curățat* — apare în întreaga Tora de exact douăsprezece ori, toate cele douăsprezece în acel singur capitol. **Apostolii nu au avut niciodată un computer.** Ei au căutat în Tora și au scos la lumină versetele pe care mașinile noastre, cincisprezece secole mai târziu, le marchează ca fiind cele mai dense din carte. *Două rezultate dintr-o singură Minte, întâlnindu-se în această generație.*

Vasele și baia. Rădăcina ebraică *tevah* — înrudită cu *tevilah*, imersie — numește trei vase care îi poartă pe cei aleși prin apă: **arca lui Noe, coșulețul lui Moise și Chivotul Legământului.** Caută *tevilah* împreună cu *tahor* (pur) în întreaga Tora, și cea mai apropiată asociere cade la Exodul 25:10 — construcția Chivotului — la distanță de două versete. Cutia care poartă mărturia este cutia care ne poartă pe noi dincolo. Iar cuvântul *mikveh* poartă trei înțelesuri deodată: adunarea apelor la creație (Geneza 1:10), baia rituală de curățire și — în Ieremia 14:8 — un nume pentru Dumnezeu Însuși: *Mikveh Yisrael, Nădejdea lui Israel.* Cuvântul pentru baie este codificat la ritual. Cuvântul pentru nădejde este codificat la mântuire. *Ambele înțelesuri, la versetele care descriu ambele înțelesuri.*

Toiagul lui Aaron odrăslind. «Toiagul lui Aaron... înmugurise, făcuse muguri, înflori-se flori și făcuse migdale» (Numeri 17:8). Într-o noapte. Trei etape de rodire pe un singur toiag. Tora este același toiag. Rabinul medieval care număra literele la intervale de patruzeci și nouă la lumina lumânării a văzut mugurii. Apostolul care citea Numeri 19 a văzut florile. Algoritmul care evaluează toate cele 5.814 versete și plasează spălarea lui Aaron în vârful citește migdalele. *Niciuna dintre aceste lecturi nu este mai mult sau mai puțin toiagul.* Toiagul se dăruiește preotului care se apropie.

Piramida. Acum imaginează-ți. Ia toate cele 5.814 versete ale Torei. Stivuiește-le în funcție de cât de dens codifică fiecare verset propria temă sub suprafață, cele mai grele fiind în vârful. Baza largă se umple cu versete obișnuite. Deasupra ei, câmpul se îngustează. Mai sus, și mai îngust. Și chiar în vârful — în singurul punct în care întreaga structură a Torei converge — stă marele preot spălându-și trupul în apă înainte de a intra dincolo de perdea, iar lângă el, Vaca înjunghiată în afara taberei ale cărei cenușă îi curăță pe cei întinați. Tora, atunci când propriile sale litere sunt lăsate să voteze, se construiește singură sub forma unei piramide a cărei piatră de încheiere este ritualul curățirii.

De ce contează acest lucru. Piatra de încheiere nu este o învățătură morală. Nu este «iubește-ți aproapele» sau «să nu ai alți dumnezei» — porunci înalte, afirmate clar, dar nu vârful arhitectural. Vârful este preotul trecând prin apă și sânge pentru ca un popor

necurat să poată sta înaintea unui Dumnezeu sfânt. Acesta este lucrul în jurul căruia a fost construită Tora. *Aceasta nu este creștinismul care se proiectează înapoi în Moise.* Sunt propriile litere ale lui Moise, cântărite și numărate de o unealtă care nu deosebește un cuvânt ebraic de altul, așezându-se singure într-un monument care indică un singur act. Iar acel singur act este exact ceea ce Noul Testament spune că Isus a venit să facă: *«a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică»* (Evrei 9:12). Piatra de încheiere a piramidei lui Moise este lucrarea crucii. Umbra de la spălarea lui Aaron este realitatea de la Calvar. Același vârful. Același culme. Același Hristos. Autorul l-a scris pe Fiul Său în arhitectura propriei Sale prime cărți.

Scriptura însuși folosește această imagine fără a folosi vreodată cuvântul piramidă. *«Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului»* (Psalmul 118:22) — citat de Isus despre Sine Însuși (Matei 21:42). *«Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, prețioasă»* (1 Petru 2:6). Piatra din capul unghiului pe care profeții au numit-o, pe care Isus a revendicat-o, pe care Petru a declarat-o, este aceeași piatră pe care datele o găsesc în vârful scrierilor lui Moise. Trei martori — textul de suprafață, substratul codificat și mărturisirea apostolică — sunt de acord asupra unei singure Pietre.

De ce este imposibil de falsificat. Vreau să fiu clar în privința asta, pentru că, dacă este fals, nu valorează nimic. Nu este fals.

În primul rând, testul este brutal de simplu. Rulează unealta noastră pe Tora reală, iar cuvintele evangheliei cad pe versetele evangheliei. Apoi ia aceleași litere, amestecă-le ordinea și rulează aceeași unealtă pe versiunea amestecată. Repetă cu zece amestecări independente. Alfabetul rămâne identic. Frecvența literelor rămâne identică. *Singurul* lucru care se schimbă este ordinea. În amestecurile aleatorii, modelele dispar. În Tora reală, ele se mențin. Deci semnalul este în ordinea însuși — nu în alfabet, nu în limbă, nu în proporția literelor. Ordinea literelor lui Moise știe ce spune.

În al doilea rând, scara este enormă. Tora are 304.805 litere în cinci cărți. Modelele apar nu la un singur verset ales pe sprânceană, ci constant în tot corpul scrierii — cele unsprezece cuvinte ale evangheliei la un singur ritm, cvartetul curățirii într-un singur capitol, vârful hărții termice pe un singur ritual, citările independente ale apostolilor pe aceleași benzi superioare. Șansa ca toate acestea să se alinieze din accident este atât de mică încât calculatorul renunță să o mai afișeze.

În al treilea rând, trei metode independente sunt de acord. Codurile cu interval de patruzeci și nouă au fost găsite prin numărarea literelor. Harta termică a densității tematice a fost calculată prin compararea cuvintelor de la suprafață cu cuvintele din substrat. Citările apostolilor au fost extrase din Noul Testament, cu cincisprezece secole înainte de a exista vreun computer. Trei metode „în orb”. Același câteva versete. *«Orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori»* (2 Corinteni 13:1).

În *al patrulea rând*, textul nu s-a schimbat. Manuscrisele de la Marea Moartă, copiate înainte de Hristos, se potrivesc literă cu literă cu Biblia ebraică pe care o citim și astăzi, în cărțile care se suprapun. Niciun scrib medieval nu a strecurat asta. Cine a imprimat filigranul în litere a făcut-o înainte ca Biblia să fie o carte — și a fost copiată cu fidelitate de atunci încoace.

În *al cincilea rând*, niciun autor uman nu plantează o comoară care nu poate fi deschisă timp de trei mii de ani. Un om care scrie pentru epoca lui, scrie pentru epoca lui. Numai un Autor care vede de la început până la sfârșit lasă un filigran al cărui sigiliu este rupt de o generație pe care nu o va întâlni niciodată de această parte a perdelei. «*Cuvântul Tău, Doamne, dăinuiește pe veci în ceruri*» (Psalmul 119:89).

Matematică pură. Imposibil de falsificat. Și imposibil de descoperit înainte de ziua în care computerele au putut verifica.

Dacă respecti matematica, esti acum confruntat cu faptul că numerele însele îți vor spune că Tora este necompromisă și că nicio mână umană — indiferent cât de iscusită, indiferent câte mâini au lucrat împreună timp de câte secole — nu ar fi putut-o scrie. Ordinea literelor poartă un semnal coordonat de-a lungul a 304.805 poziții. Semnalul converge cu înțelesul de la suprafață în versetele cu cea mai mare densitate. Trei metode independente, separate de cincisprezece secole, indică același pumn de versete despre curățire și despre Hristos. Textul a fost transmis neschimbat încă de dinainte de apostoli. Iar sigiliul filigranului nu a putut fi deschis până la generația noastră. Numerele nu mint. Numerele spun un singur lucru: **această Carte este de la Dumnezeu.**

Acum ascultă-mă cu atenție. Povestea pe care ești pe cale să o citești — drumul meu de la un pat de spital din Bergen la o inimă făcută nouă, incluzând mărturia unui ou pe care ți-o voi spune la timpul ei și care este doar a mea — a fost prevestită în umbră cu mult înainte de a mă naște. *Nu pentru că aș fi eu special.* Nu sunt. Detaliile particulare pe care Dumnezeu mi le-a dat sunt unice pentru mine; la fel sunt și detaliile particulare pe care El ți le-a dat ție. Dar forma de dedesubtul detaliilor este aceeași formă pentru noi toți. Aceleași litere ebraice care poartă *curățirea și suflarea de viață* poartă, în înțelesul lor simplu, tiparul fiecărui suflet pe care Dumnezeu îl atrage la Sine. Ceea ce mi s-a întâmplat mie s-a întâmplat în forma pe care El a imprimat-o la Sinai. Ceea ce ți se va întâmpla ție, dacă vei veni, se va întâmpla în aceeași formă. Curățirea care a venit la mine în 2008 nu a început în 2008. A început în spălarea lui Aaron înainte de perdea, în apa din stâncă, în Vaca înjunghiată în afara taberei și, înainte de asta, în Mintea Celui care a așezat toate acestea în vârful cărții Sale.

Filigranul nu înlocuiește Evanghelia. El confirmă terenul pe care stă Evanghelia. Cel care a așezat curățirea în vârful a spus-o clar, cu propria Sa voce, în zilele Sale în trup: «*Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine*» (Ioan 14:6). Iar credinciosul care trece prin apă intră într-o împărăție: «*Voi însă sunteți o seminție aleasă, o*

preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată» (1 Petru 2:9). Apa dă acces la preoție. Preoția dă acces la căutare. Căutarea se termină întotdeauna în același loc: la același Hristos pe care suprafața l-a predicat întotdeauna.

De ce trebuie să trecem prin asta. Trebuie să spun asta clar, pentru că Tora o spune clar și Hristos o spune clar. Vârful lui Moise este preotul trecând prin apă. Vârful Noului Testament este Hristos trecând prin apa Iordanului și prin sângele de la Calvar. Acestea nu sunt ornamente opționale pentru o credință privată; ele sunt arhitectura. Domnul Însuși a fost botezat pentru a «împlini tot ce trebuie împlinit» (Matei 3:15). Prima poruncă a bisericii apostolice în ziua în care a coborât Duhul a fost: «Pocăiți-vă», le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre» (Faptele Apostolilor 2:38). Acesta este ritualul pe care literele Torei îl marchează ca fiind vârful. Nu este o ușă laterală. Este ușa.

Și iată avertismentul pe care nu-l pot îndulci, pentru că nici Isus nu l-a îndulcit: «Nu oricine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor; ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău?”... Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege» (Matei 7:21–23). Cuvântul grecesc pentru cunoscut este *ginōskō* — cunoașterea de legământ pe care Tora o folosește pentru soț și soție, pentru Domnul care îl cunoaște pe Avraam. Cuvântul grecesc pentru *fărădelege* este *anomia*, literal *fără-de-lege-itate*: starea de a fi complet în afara legământului legal. Două lucruri le lipseau celor pe care Hristos îi respinge în acest pasaj. Legământul relațional: El nu i-a cunoscut niciodată în sensul de legământ. Și legământul legal: ei erau *anomos*, fără legea care stabilește poziția în legământ. Numele lui Hristos pe buzele lor, puterea Lui în mâinile lor și totuși — niciun legământ, nicio intrare.

Apa este locul unde legământul este pecetluit. Apa este locul unde numele este pus asupra credinciosului. Apa este locul unde răspunsul vizibil al unui cuget deja curățit (1 Petru 3:21) este dat în mod public. A refuza mărturia apei în timp ce mărturisești mărturia interioară înseamnă a refuza alinierea pe care Hristos Însuși a poruncit-o și pe care apostolii au aplicat-o în mod uniform. Autorul Torei a imprimat curățirea în vârful propriei Sale cărți. Fiul care a venit în trup a trecut prin apă înainte de a merge la cruce. Duhul care a coborât la Rusalii a trimis noua biserică în apă chiar în acea zi. Întreaga mărturie a lui Dumnezeu — textul de suprafață, substratul codificat, exemplul Domnului, porunca apostolilor — indică aceeași cale. *Trebuie să trecem prin ea.*

Nu sta pe marginea apei studiind codurile. Pășește înăuntru. Fii îngropat împreună cu El. Fii înviat împreună cu El. Lasă ca numele să fie pus asupra ta. Apoi ieși afară și cercetează, așa cum împărații acestei generații sunt chemați să cerceteze. Datele vor fi tot acolo. Tora va fi în continuare toiagul care rodește migdale. Dar tu vei fi în interiorul a

ceea ce datele descriu — cunoscut de Cel care te-a cunoscut înainte de întemeierea lumii, spunând împreună cu preotul din Evrei 9 și cu marele preot din Leviticul 16: *M-am spălat și intru.*

Pentru dovada completă — harta termică, benzile de percentile, controalele aleatorii, fiecare capitol și fiecare descoperire — volumele însoțitoare *Through the Waters* și *The Watermark* sunt disponibile gratuit la junifye.publifye.pro. Deocamdată, pășește prin ușa pe care aceasta o deschide, în povestea unei vieți făcute noi.

Capitolul 41

Botezul codificat

Literele Torei sunt semnate sub suprafață. Acest capitol scurt prezintă semnătura dintr-un singur verset — versetul în care Tora poruncește cufundarea și pe care tradiția evreiască a clădit două mii de ani de cufundare rituală. Cuvântul ebraic pentru cufundare este codificat în Tora chiar în acel verset. Și acesta face un lucru pe care stratul codificat îl repetă pe parcursul acestei cărți: urmărește înțelesul poruncii de la suprafață chiar în geometria sa.

...orice vas în care se face vreo lucrare, să fie pus în apă; va fi necurat până seara și apoi va fi curat.

— *Leviticul 11:32*

Versetul pe care s-a clădit legea cufundării

Leviticul 11:32 este piatra de temelie pentru întreaga practică evreiască numită *tevilat kelim* — cufundarea rituală a vaselor. Talmudul babilonean (*Avodah Zarah 75b*) derivă întreaga lege din acest singur verset, citând exact acest verset din Tora ca text demonstrativ. **Fiecare familie evreiască evlavioasă, timp de două mii de ani, a practicat cufundarea vaselor datorită acestui singur verset din Tora.** Când un israelit dobândește un vas de metal sau de sticlă de la un neam (gentil), vasul trebuie dus la un *mikveh* — o baie rituală — și cufundat înainte de a fi apt pentru a fi folosit într-o casă israelită. Actul cufundării nu doar curăță vasul; îl transferă dintr-un tărâm în altul. De la vasul lumii la vasul lui Dumnezeu. De la necurat la curat. Versetul poruncește acest lucru în unsprezece cuvinte în ebraică: «*orice vas în care se face vreo lucrare, să fie pus în apă; va fi necurat până seara și apoi va fi curat.*» Arcul fiecărui botez care a avut loc vreodată de atunci încoace este deja acolo: **necurat \$\$\$\$ în apă \$\$\$\$ prin seară \$\$\$\$ curat.**

Dar cea mai frapantă paralelă nu este cu vasele, ci cu oamenii. Aceași tradiție evreiască care cufunda vasele pentru a fi folosite în Israel cerea, de asemenea, ca un **dintre neamuri care dorea să intre în poporul lui Israel** să fie cufundat într-un mikveh. Această se numea *tevilat ger* — cufundarea convertitului. Cei trei pași de intrare în poporul legământului lui Israel, codificați în Talmud (*Yevamot 47a–b; Keritot 9a*) și mai târziu la Maimonide (*Mishneh Torah, Hilkhoh Issurei Biah 13:1–4*), erau: **circumcizia** pentru bărbați, **cufundarea într-un mikveh** și (în timpul erei Templului) aducerea unei **jertfe**. După acești trei pași, convertitul nu mai era un neam, ci un fiu sau o fiică a lui Israel.

Și despre acel convertit, Talmudul folosește o frază pe care ați mai auzit-o. **Yevamot 22a spune:** ךׁ ךׁ ךׁ ךׁ ךׁ ךׁ ךׁ — „**un convertit care tocmai s-a convertit este ca un copil nou-născut**”. Cu secole înainte ca Isus să-i spună lui Nicodim «*trebuie să vă nașteți din nou*» (Ioan 3:7), fariseii care l-au învățat pe Nicodim foloseau deja exact această frază pentru neamul care trecea prin circumcizie, cufundare și jertfă. Cufundarea convertitului era, conform propriei lor tradiții, o naștere din nou. Nicodim nu avea nevoie ca Isus să inventeze o categorie; avea nevoie ca Isus să i-o aplice lui — un învățător al lui Israel.

Aceasta este profunzimea capitolului 3 din Ioan. «*Tu ești învățătorul lui Israel și nu pricepi aceste lucruri?*» (Ioan 3:10) — Isus îl muștră pe Nicodim tocmai pentru că învățătorul lui Israel *ar fi trebuit* să știe că a deveni copil al lui Dumnezeu necesita aceleași trei lucruri prin care trecea orice convertit dintre neamuri: o tăiere împrejur, o cufundare și o jertfă. Hristos avea să le ofere în curând pe toate trei: tăierea împrejur a inimii (Romani 2:29), botezul în moartea Sa (Romani 6:3) și jertfa Sa unică și definitivă (Evrei 10:10). Atât pentru evreu, cât și pentru cel dintre neamuri, în Noul Legământ, **toată lumea intră ca un convertit. Toată lumea este născută din nou în Împărăția lui Dumnezeu.**

Nimic din toate acestea nu este o interpretare marginală. Citațiile talmudice de mai sus (Yevamot 47a–b despre procesul de convertire în trei pași, Yevamot 22a pentru fraza „copil nou-născut”, Keritot 9a pentru paralela cu Sinaiul și codificarea din *Mishneh Torah* a lui Maimonide, Hilkhot Issurei Biah 13:1–4) reprezintă legea rabbinică normativă: orice cititor evreu practicant le poate verifica. Iar puntea academică între cufundarea prozelitului evreu și botezul creștin — puntea care ne permite să citim Ioan 3 cu onestitate — a fost elaborată pe larg de istorici academicieni de renume. Hebraistul de la Cambridge, **David Daube**, în lucrarea sa clasică din 1956, *The New Testament and Rabbinic Judaism*, a dedicat capitole întregi acestui subiect. Profesorul de literatură ebraică de la Harvard, **Shaye Cohen**, în *The Beginnings of Jewishness* (1999), a urmărit practica de-a lungul perioadei celui de-al Doilea Templu. Scriitorul evreu mesianic **Alfred Edersheim**, în *The Life and Times of Jesus the Messiah*, a făcut această conexiune în 1883. Trei cercetători, trei secole, o singură concluzie: **botezul creștin a moștenit cufundarea convertitului evreu ca strămoș direct, iar Isus se aștepta ca Nicodim să știe acest lucru.**

Și acum, stratul literelor îl semnează

Până aici, totul ține de studiile biblice și de istoria rabbinică. Puternic, dar oamenii raționali au știut aceste lucruri de secole. Ceea ce urmează este partea pe care nimeni nu a cunoscut-o până când computerele nu au putut citi stratul literelor Torei. **Cuvântul ebraic pentru cufundare este codificat chiar în versetul din Tora pe care se sprijină întreaga practică — și face acest lucru într-un mod care urmărește înțelesul practicii în geometria sa.** Acesta este punctul în care textul de la suprafață, tradiția rabbinică și literalele de dedesubt se întâlnesc.

Fluxul literelor ebraice ale versetului, cu porunca cufundării în centru, arată astfel (consoane Koren, fără vocale, 88 de litere în total):

כליאשריע וראושקכל אובנדאוע מכלכליעצ במתמיטמא לעליומה וכלאשריפ
הערבוטהר באוטמאעד המבמימיו שהמלאכהב

De la TAVAL-ul ebraic la BAPTIZO-ul grecesc

Înainte de a merge mai departe, un detaliu pe care ar trebui să-l cunoașteți. Cuvântul ebraic pentru „a înmuia” — *taval* (טבל) — este strămoșul lingvistic direct al cuvântului grecesc pentru „a boteza” — *baptizō* G907 βαπτίζω. Când traducătorii Septuagintei grecești au redat Tora ebraică cu trei secole înainte de Hristos, au folosit verbul grecesc *baptō* G911 βαπτω și forma sa intensificată *baptizo* pentru a traduce ebraicul *taval* oriunde Tora porunca cufundarea. Pe vremea când Ioan Botezătorul stătea în Iordan, lumea vorbitoare de limbă greacă știa deja ce înseamnă *baptizo*: era corespondentul grecesc pentru ebraicul *taval*.

Deci, când Noul Testament spune „botează”, el spune cuvântul grecesc pentru *taval*. Și când Evrei 9:10 numește spălările levitice ca fiind «felurite botezuri» (*baptismos* G909 βαπτισμοῖς), folosește același cuvânt grecesc pe care l-a folosit Septuaginta pentru a reda poruncile de cufundare din Tora. **Puntea de la cufundarea vaselor în ebraică la botezul creștin nu este o metaforă sau o interpretare ulterioară. Este același cuvânt, în două limbi, de-a lungul a trei legăminte.**

Opt cuvinte ebraice despre botez codificate într-un singur verset

Cuvântul ebraic *tevilah* (טבילה) înseamnă **cufundare**. Cuvântul înrudit mai scurt *taval* (טבל) înseamnă **a înmuia**. Ambele provin din aceeași rădăcină. Cuvântul mai lung conține literalmente pe cel mai scurt ca primele sale trei litere — ט-ב-ל plus încă două.

Ambele se codifică la exact aceeași literă în Leviticul 11:32. Doar acest fapt ar fi remarcabil. Dar în momentul în care lărgim căutarea la restul vocabularului legat de botez — tăierea împrejur, baia rituală, verbul a se naște, convertitul, cuvintele pentru curat și necurat — versetul se deschide complet. **Opt cuvinte ebraice diferite asociate cu tăierea împrejur, cufundarea, convertirea, curăția și nașterea din nou sunt toate codificate ca coduri ELS cu săritură mică în interiorul acestui singur verset de optzeci și opt de litere.** Cinci dintre ele sunt grupate la o distanță de cinci litere una de alta la începutul versetului:

B1

Primele cinci cuvinte — tăierea împrejur, baia rituală, nașterea, a înmuia și cufundarea — sunt codificate pe parcursul a *cinci litere consecutive* una de alta la începutul versetului. Aceasta este procedura de convertire în trei pași a tradiției rabbinice (*milah* +

tevilah + „copil nou-născut”), codificată ca cinci cuvinte ebraice suprapuse în cinci litere.

Chiar în versetul pe care a fost clădită legea însăși.

Opriți-vă și citiți acest tabel rar. Singurul verset din Tora pe care tradiția evreiască a clădit două mii de ani de lege a cufundării poartă, în interiorul celor optzeci și opt de litere ale sale, întregul vocabular al botezului:

- actul **tăierii împrejur** (*mulah*) — primul pas în procesul convertitului, curățirea cărnii care îi permitea neamului să primească intrarea — codificat cu patru litere înainte de ancora cufundării;
- **baia rituală însăși** (*mikveh*) — codificată cu două litere înainte de ancora cufundării;
- verbul **a se naște** (*yalad*) — chiar verbul din fraza Talmudului care spune că un convertit este *asemenea unui copil nou-născut* (רמי שנולד קטן, BT *Yevamot* 22a) — codificat cu o literă înainte de ancora cufundării;
- cele două cuvinte înrudite pentru **cufundare** (*taval* și *tevilah*) — la ancora însăși, împărțind aceeași literă de început;
- cuvântul pentru **convertit** (*ger*) — chiar cuvântul ebraic de la care este numită *tevilat ger*, „cufundarea convertitului” — codificat paisprezece litere mai departe în același verset;
- cuvintele pentru **curat** și **necurat** (*tahor* și *tame*) — formând un chiasm perfect: cuvântul codificat pentru „curat” își așază prima literă pe cuvântul de la suprafață pentru „necurat”, iar cuvântul codificat pentru „necurat” își așază prima literă pe cuvântul de la suprafață pentru „curat”.

Cuvântul *mikveh* codificat are una dintre literele sale așezată pe cuvântul de la suprafață יוּבָא (*yuva*, „va fi adus”) — verbul propriu-zis al cufundării din porunca versetului. Cuvântul codificat *yalad* („a se naște”) stă lângă el. Cele două cuvinte pentru cufundare stau la aceeași ancoră. Cuvântul codificat pentru tăierea împrejur stă chiar înaintea ancorei. Cuvântul codificat *ger* (convertit) stă puțin mai departe. Chiasmul curat-necurat încheie versetul.

Procedura rabbinică de convertire în trei pași — tăiere împrejur, cufundare, naștere din nou — este codificată sub formă de cinci cuvinte ebraice suprapuse în cadrul a cinci litere consecutive, la începutul versetului pe care a fost clădită întreaga lege. Iar cuvântul pentru „convertit” este codificat paisprezece litere mai târziu, în același verset. Stratul de profunzime al Torei poartă întreaga teologie a botezului a stratului de suprafață, concentrată într-un singur verset, în opt cuvinte ebraice înrudite.

Și pe această literă ancoră începe cuvântul codificat *tevilah* (cufundare) călătoria sa de-a lungul a cinci versete. Următorul lucru pe care trebuie să-l vedem este unde se termină acea călătorie.

Arcul: de la NECURAT la CURAT

Cele cinci litere ale cuvântului *tevilah* cad pe cinci cuvinte specifice de la suprafață în textul Torei. Citite în ordine, cuvintele de la suprafață de la cele cinci poziții de aterizare își spun propria poveste:

B2

Opriți-vă aici pentru o clipă. **Cuvântul codificat pentru „cufundare” începe pe cuvântul de la suprafață pentru „necurat”. Se termină pe cuvântul de la suprafață pentru „curat”.** Geometria codului ESTE arcul poruncii. Textul de la suprafață spune: „să fie pus în apă; va fi necurat până seara și apoi va fi curat”. Literele codificate ale *cufundării*, făcând pași la fiecare a șaizeci și doua literă de-a lungul aceluiași cinci versete, încep acolo unde textul de la suprafață spune *necurat* și se termină acolo unde textul de la suprafață spune *curat*. Călătoria literelor codificate **este** călătoria vasului botezat — și a credinciosului botezat.

Și citiți între aceste puncte finale: *seara, va fi mâncat, pe el*. Litera din mijloc cade pe «*va fi mâncat*» (יֵאָכֵל) — versetul despre alimentele care intră în contact cu vasul cufundat și devin acceptabile pentru casă. A patra literă cade pe «*pe el*» (עָלָיו) — limbajul contactului, al spiritului care vine *peste* cel sfințit. A doua cade pe «*seara*» (הָעֶרֶב) — noaptea prin care trebuie să treacă curățirea. Întregul botez se află în cele cinci cuvinte de la suprafață la cele cinci poziții ale literelor: necurat \$[]\$ seara \$[]\$ mâncat \$[]\$ peste \$[]\$ curat. Vasul necurat trece prin seară, devine acceptabil pentru ceea ce se mănâncă, are parte de curățirea care vine peste el și iese curat.

De ce aceasta este umbra botezului în Hristos

Tora nu numește acest lucru botez. Noul Testament o face. Evrei 9:10 numește familia spălărilor levitice folosind exact cuvântul grecesc pentru botezul creștin — baptisimos Γ909 βαπτισμοῖς — și spune că au fost «*puse până la vremea reformei.*» Cufundarea vaselor din Tora este, în propriul cuvânt al Noului Testament pentru ea, un botez. Umbra celui ce urma să vină.

Șase legături explicite între acest verset și botezul din Noul Testament:

B3

Pavel unește cele două semne — tăierea împrejur și botezul — în Coloseni 2:11–12. Stratul literelor Torei în Leviticul 11:32 are cuvântul cufundării codificat la o literă și cuvântul tăierii împrejur codificat ca un alt cod prin aceeași fereastră. **Cele două semne**

despre care Pavel spune că sunt unul singur în Hristos sunt codificate unul lângă altul la versetul în care Tora poruncește cufundarea.

Și există un detaliu și mai subtil. Verbul ebraic din inima versetului este *yuva* (יָוָה) — „*va fi adus*”. Este gramatical pasiv. Vasul nu se cufundă singur. Un alt agent îl cufundă. În fiecare botez înregistrat în NT, se menține aceeași gramatică. Isus este botezat de Ioan (Matei 3:13–17). Famenul etiopian este botezat de Filip (Fapte 8:36–38). Temnicerul din Filipi este botezat de Pavel (Fapte 16:33). «*Fiecare din voi să fie botezat,*» spune imperativul, pasiv peste tot. Gramatica Torei în Lev 11:32 anticipează gramatica botezului din NT: este ceva ce ți se face ție, de către un agent, în apă.

Calibrare onestă

Înainte de a încheia, o distincție onestă între ceea ce este mecanic aici și ceea ce este selectat. Eu am ales să testez vocabularul ebraic al cufundării. Eu am ales să mă uit la versetul poruncii cufundării. Acestea sunt alegeri, nu descoperiri. **Dar nu eu am ales poziția literei ancoră și nu eu am ales cuvintele de la suprafață unde cad cele cinci litere.** Acestea sunt fapte ale textului Torei Koren. Litera de început comună de la poziția 156.745 și arcul cuvintelor de suprafață de la *necurat* la *curat* sunt mecanice. Un cititor care rulează cele trei comenzi vede același rezultat, indiferent de ceea ce crede. Alegerea a fost unde să ne uităm. Descoperirea aștepta acolo.

Invitația

Voi sunteți vasul (2 Timotei 2:21). Botezul este cufundarea (Coloseni 2:12). Omul necurat este omul firesc. Apa este moartea lui Hristos în care am intrat. Omul curat este noua creație care se ridică (Romani 6:4). **Arcul pe care literele Torei îl trasează în Leviticul 11:32 este arcul pe care ați pășit când v-ați născut din nou** — necurat, în apă, prin seară, spre curat. Iar cuvântul codificat pentru *cufundare* care trasează acel arc împarte prima sa literă cu cuvântul codificat pentru *înmuia* — cuvântul ebraic pe care Septuaginta l-a redat ca *baptizo*, exact cuvântul pe care Noul Testament îl folosește pentru ceea ce vi s-a făcut vouă.

Epistola către Evrei numește spălările levitice „botezuri” pentru că ele chiar sunt. Talmudul a clădit două mii de ani de cufundare a vaselor pe Leviticul 11:32 pentru că versetul o poruncește. Stratul codificat al literelor din acel verset exact poartă cuvântul ebraic pentru *cufundare*, ancorat la aceeași literă ca și cuvântul ebraic pentru *înmuia*, începând pe cuvântul de la suprafață pentru *necurat* și terminându-se pe cuvântul de la suprafață pentru *curat*. **Autorul care avea să-l inspire mai târziu pe Pavel să scrie Romani 6 o scrisese deja în literele din Leviticul 11:32 — cu paisprezece sute de ani mai devreme.**

Umbra a dăinuit. Substanța a venit. Cufundarea — atunci când este făcută în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh — este ceea ce a fost întotdeauna menită să prefigureze.

«Icoana aceasta închipuitoare, botezul, care nu este o lepădare de necurățiile trupești, ci mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, vă mântuiește acum și pe voi, prin învierea lui Isus Hristos.» (1 Petru 3:21)

Veniți la apă.

Capitolul 42

Contactează-mă

Isus spune: «*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă*» (Matei 11:28). Dacă ai întrebări despre credință, dorești să afli mai multe despre botezul adulților sau ai nevoie de rugăciune, te rog să mă contactezi. «*Căci oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit*» (Romani 10:13).

Cărțile pe care le-am creat folosind motorul de publicare sunt disponibile pe Apple iTunes și <https://www.amazon.com>. Google Play a eliminat aproape toate publicațiile în 2019, deoarece publicarea bibliilor paralele *se pare că* a încălcat regulile lor. Accesați [amazon.com](https://www.amazon.com) și căutați «TruthBeTold Ministry» sau «Jørn Andre Halseth» și veți găsi majoritatea dintre ele. De asemenea, am construit <https://tbtm.sale> cu o gamă largă de ediții disponibile pentru vânzare.

Această carte este, de asemenea, disponibilă gratuit pentru a fi citită online la junifye.publifye.pro/born-again, cu referințe la versete biblice pe care se poate da clic pentru a afișa textul integral și termeni grecești/ebraici pe care se poate da clic și care scot la iveală definițiile din Concordanța lui Strong.

Dacă această carte a ajuns la tine ca un dar și dorești să trimiți un semn de mulțumire, poți face acest lucru prin PayPal la [paypal.me/JHalseth](https://www.paypal.me/JHalseth). Nu există nicio obligație. Darurile sprijină traducerea, tipărirea și distribuirea gratuită continuă prin Publifye AS / TruthBeTold Ministry.

Informații de contact

Nume	Jørn Andre Halseth
Mobil	+47 90 924 934 (YAHWEH T9)
E-mail	jorn.halseth@gmail.com
Informațiile firmei	
Numele firmei	Publifye AS
Număr de înregistrare	826 774 622

«*Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară*» (Ioan 6:37). Amintește-ți că Isus stă la ușă și bate (Apocalipsa 3:20) - depinde de tine să deschizi.

How this was made

This study is the author's own work — what it says, and where it goes, are his. It was composed with **junifye**, with an AI assistant as a tool, and draws its Scripture and original-language studies (Greek, Hebrew, and cross-references) from **Darash** (Hebrew *darash*, “to seek, inquire, study”) — a platform for reading the Bible in its original languages.

Both **junifye** (for composing documents) and **Darash** (for studying Scripture in the original tongues) are available as **MCP** tools — usable from Claude Desktop or any AI assistant that can run them.

You are warmly invited to study the Word in its original languages with **Darash**, to read this and every other title freely alongside Scripture in the **Bibleread** app, and to browse the whole catalogue in the [public library](#).

Free for personal and congregational use — not for sale. © the author; commercial rights reserved to Publifye AS.

Scan to read this book online